

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Zpracování plánu ÚSES pro ORP Ostrov

PLÁN ÚSES

TEXTOVÁ ČÁST

Datum: 06/2021

Zadal:

Město Ostrov

Jáchymovská 1

363 01 Ostrov

Zpracoval:

Ing. Lubor Smejtek

Cerhýnky 102, 280 02 Cerhenice

e-mail: lubor.smejtek@seznam.cz

tel.: +420 728 535 746

Odborný zpracovatel:

Ing. Jan Dřevíkovský

Projektant ÚSES a krajinný architekt;

Držitel autorizace (A.3, A.3.1) ČKA: 01 129

Odborná spolupráce:

Ing. arch. Jaroslav C. Novák CSc.

Urbanista a architekt; Držitel autorizace (A.0) ČKA: 00 479

Mgr. Iva Smejtková

Krajinná ekoložka, specialistka ochrany přírody a GIS

Ing. Vojtěch Purnoch

Specialista ochrany přírody (geobotanika, blanokřídlý hmyz) a GIS

Obsah

Seznam obrázků	5
Seznam zkratk.....	6
1. ÚVOD.....	7
1.1 SEZNAM KATASTRÁLNÍCH ÚZEMÍ.....	8
2. ANALYTICKÁ ČÁST.....	10
2.1 PODKLADOVÁ DATA	10
2.2 VYHODNOCENÍ BIOGEOGRAFICKÉHO ČLENĚNÍ.....	11
2.2.1 Biogeografické členění	11
2.2.2 Mapování biotopů (AOPK ČR)	18
2.2.3 Problematika vegetační stupňovitosti.....	19
2.3 VYHODNOCENÍ MIGRAČNÍCH TRAS A PŘÍRODNÍCH BARIÉR	21
2.3.1 Migračně významná území a dálkové migrační koridory	21
2.3.2 Průchodnost krajiny pro velké savce	22
2.3.3 Migrační trasy a přírodní bariéry v rámci stávajícího ÚSES.....	23
2.4 VYHODNOCENÍ AKTUÁLNÍHO STAVU PŘÍRODY A KRAJINY	24
2.4.1 Vyhodnocení terénních průzkumů	24
2.5 VYHODNOCENÍ VHODNOSTI ÚZEMÍ S PŘÍRODNÍMI HODNOTAMI PRO SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES31	
2.5.1 Zvláště chráněná území (ZCHÚ)	31
2.5.2 Natura 2000.....	33
2.5.3 Smluvně chráněná území	34
2.5.4 Památné stromy	34
2.5.5 Registrované významné krajinné prvky (VKP)	35
2.5.6 Přírodní parky	36
2.5.7 Lokality výskytu zvláště chráněných druhů organismů	36
2.5.8 Vztah ÚSES k prezentovaným hodnotám ochrany přírody	39
2.6 VYHODNOCENÍ POTŘEBY VYMEZENÍ ANTROPOGENNĚ PODMÍNĚNÉHO ÚSES A UNIKÁTNÍCH BIOCENTER	40
2.6.1 Antropogenně podmíněný ÚSES	40
2.6.2 Unikátní biocentra	40
2.7 VYHODNOCENÍ ZJIŠTĚNÝCH PROBLÉMŮ, NEDOSTATKŮ A CHYB	41
2.8 ZÁKLADNÍ ANALÝZY HUSTOTY A POPIS STÁVAJÍCÍ SÍTĚ ÚSES.....	41
2.8.1 Nadmístní ÚSES	41
2.8.1 Místní ÚSES.....	44
3. NÁVRHOVÁ ČÁST	45

3.1 PRINCIPY VYMEZOVÁNÍ ÚSES.....	45
3.1.1 Princip biogeografické reprezentativnosti	45
3.1.2 Princip funkčních vazeb ekosystémů.....	48
3.1.3 Princip přiměřených prostorových nároků.....	48
3.1.4 Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny.....	50
3.1.5 Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině	51
3.1.6 Princip poslušnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES.....	51
3.1.7 Princip přiměřené konzervativnosti	52
3.2 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ A JEJÍ ODŮVODNĚNÍ	52
3.2.1 Značení skladebných částí ÚSES	53
3.2.2 Atributy skladebných částí ÚSES	54
3.2.3 Geobiocenologická formule	55
3.2.4 Osy a větve ÚSES	55
3.3 ZPŘESNĚNÍ VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE NADMÍSTNÍHO ÚSES.....	56
3.3.1 Nadregionální biocentra.....	56
3.3.2 Nadregionální biokoridory:	57
3.3.3 Regionální biocentra.....	64
3.3.4 Regionální biokoridory:	68
3.3.5 Shrnutí a podněty pro úpravu nadmístní koncepce ÚSES.....	75
3.4 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE MÍSTNÍHO ÚSES	76
3.4.1 Vymezení přírodního místního ÚSES.....	76
3.4.2 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES	86
3.4.3 Kritická místa prostorové spojitosti.....	87
3.4.4 Vymezení interakčních prvků	89
3.5 NÁVRH OPATŘENÍ A MANAGEMENTU	93
3.5.1 Rámcová opatření v rámci zpracování ÚPD	93
3.5.1 Rámcový management prvků ÚSES.....	93
3.5.3 Cílové lesní ekosystémy.....	94
3.5.4 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy	94
3.5.5 Cílové luční ekosystémy	95
3.6 POTENCIONÁLNÍ OHROŽENÍ A RIZIKA	96
3.6.1 Cílové lesní ekosystémy.....	96
3.6.2 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy	98
3.6.3 Cílové luční ekosystémy	99
4. PROBLÉMOVÁ MAPA.....	99
4.1 Komentář k výkresu Problémové mapy	99

4.2 Komentář k tabulkové části Problémové mapy	100
5. ZÁVĚR	100
6. POUŽITÁ LITERATURA	100

Seznam obrázků

<i>Obr. 1- Schéma vymezení řešeného území</i>	7
<i>Obr. 2- Schéma rozložení bioregionů</i>	11
<i>Obr. 3 - Schéma rozložení biochor</i>	13
<i>Obr. 4 - Schéma souboru lesních typů</i>	16
<i>Obr. 5 - Schéma hlavních půdních jednotek</i>	16
<i>Obr. 6 - Schéma agregovaných hydrických řad na ZPF</i>	17
<i>Obr. 7 - Schéma agregovaných trofických řad na ZPF</i>	17
<i>Obr. 8 - Schéma formačních skupin biotopů</i>	18
<i>Obr. 9- Schéma vegetační stupňovitosti ČR (CULEK 2002)</i>	19
<i>Obr. 10 - Schéma vegetační stupňovitosti dle členění biochor</i>	20
<i>Obr. 11 - Schéma lesních vegetačních stupňů (ÚHUL)</i>	20
<i>Obr. 12- Schéma migračně významných území a koridorů</i>	21
<i>Obr. 13 - Schéma biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců</i>	22
<i>Obr. 14 - Schéma agregace významných druhů z NDOP I</i>	37
<i>Obr. 15 - Schéma agregace významných druhů z NDOP II</i>	38
<i>Obr. 16 - Schéma počtu záznamů z NDOP v poli síťového mapování</i>	39
<i>Obr. 17 - Schéma N+R ÚSES dle ZÚR KK</i>	43
<i>Obr. 18 - Schéma vymezení prvků ÚSES</i>	88
<i>Obr. 19 - Schéma vymezení interakčních prvků ÚSES</i>	92
<i>Obr. 20 – Vývoj koncentrací oxidu siřičitého v západním Krušnohoří v letech 1971-2014 (dle údajů VÚLHM a ČHMÚ) (VÚLHM 2015)</i>	96
<i>Obr. 21 – Vývoj kategorií výměnného pH a středních hodnot pH na transektu dvaceti ploch v Krušných horách (VÚLHM 2015)</i>	97
<i>Obr. 22 – Plošné rozložení sumy potenciální podkorunové depozice H⁺ pro jehličnaté porosty v PLO Krušných hor v roce 2004 – modelový výpočet (VÚLHM 2007), upraveno Smejtek</i>	97
<i>Obr. 23 - Schéma přirozenosti lesních porostů</i>	98

Seznam zkratek

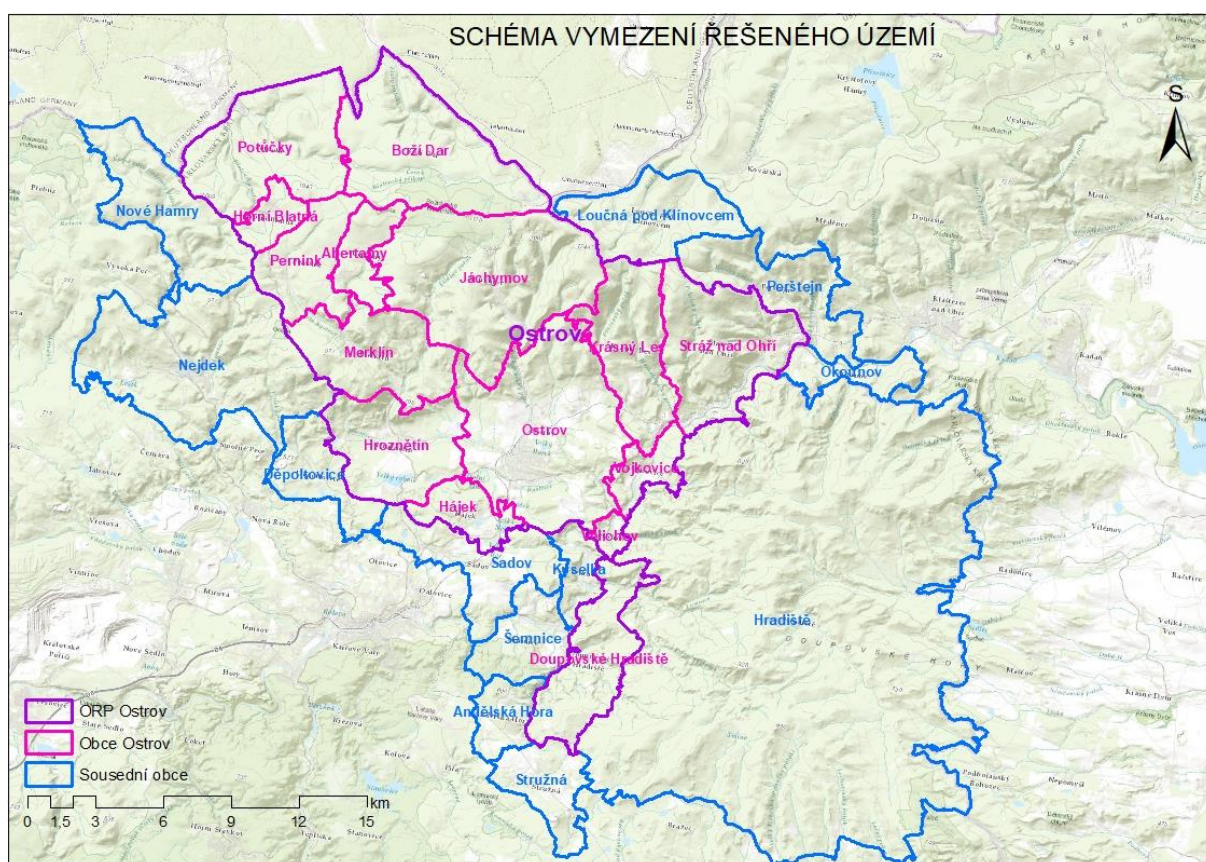
AOPK	Agentura ochrany přírody a krajiny
BPEJ	bonitovaná půdně ekologická jednotka
IČZÚJ	identifikační číslo základní územní jednotky obce
EVL	evropsky významná lokalita
MB	mapování biotopů
MZCHÚ	maloplošné zvláště chráněné území
NDOP	nálezová databáze ochrany přírody
PLO	přírodní lesní oblast
PP	přírodní památka
PR	přírodní rezervace
PUPFL	pozemek určený k plnění funkcí lesa
SCHÚ	smluvně chráněné území
SLT	soubor lesních typů
STG	skupina typu geobiocénů
ÚP	územní plán
ÚPD	územně plánovací dokumentace
ÚSES	územní systém ekologické stability
ÚTJ	územně technická jednotka
VKP	významný krajinný prvek
rVKP	registrovaný významný krajinný prvek
VÚLHM	výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti
ZCHÚ	zvláště chráněné území
ZPF	zemědělský půdní fond
ZÚR	zásady územního rozvoje

1. ÚVOD

Předkládaná dokumentace byla vypracována do úrovně Plánu ÚSES v souladu s ust. § 2 odst. 2 vyhlášky Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném a účinném znění a dle Metodiky vymezení územního systému ekologické stability – metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (dále jen „Metodika“).

Textová zpráva Plánu místního ÚSES shrnuje analýzy, průzkumy a rozborů území provedené v rámci první etapy zpracování, a dále prezentuje popis a návrh koncepce vymezení ÚSES.

Plán místního ÚSES byl zpracován na základě smlouvy o dílo s názvem „Zpracování plánu ÚSES pro ORP Ostrov“.

Obr. 1- Schéma vymezení řešeného území

Plán ÚSES byl zpracován v rozsahu všech katastrálních území obcí náležejících do správního území obce s rozšířenou působností (dále jen „ORP“) Ostrov. ORP Ostrov představuje správní území města Ostrov a dalších 14 obcí o celkové rozloze **33 920 ha**.

1.1 SEZNAM KATASTRÁLNÍCH ÚZEMÍ

město, obec	IČZÚJ	katastrální území	kód ÚTJ katastr
Abertamy	554979	Abertamy	600016
		Hřebečná	600024
Boží Dar	506486	Boží Dar	608866
		Ryžovna	608874
Hájek	538159	Hájek	636681
		Nová Víska	636690
Horní Blatná	555169	Horní Blatná	642380
Hroznětín	555185	Bystřice u Hroznětína	648507
		Hroznětín	648515
		Odeř	625531
		Ruprechtov u Hroznětína	648523
Jáchymov	555215	Jáchymov	656437
		Popov u Jáchymova	656470
Krásný Les	578045	Damice	673901
		Krásný Les	673927
		Léno	673935
		Plavno	673943
		Vrch	673951
Merklín	555363	Lípa	693120
		Merklín u Karlových Varů	693138
		Oldříš u Merklína	693146
		Pstruží u Merklína	693154
Ostrov	555428	Arnoldov	715816
		Dolní Žďár u Ostrova	715859
		Hanušov	678287
		Hluboký	664863
		Horní Žďár u Ostrova	715824
		Kfely u Ostrova	664871
		Květnová	678295
		Maroltov	678309
		Mořičov	715956
		Ostrov nad Ohří	715883
		Vykmanov u Ostrova	715841

město, obec	IČZÚJ	katastrální území	kód ÚTJ katastr
Pernink	555452	Pernink	719315
Potůčky	555479	Potůčky	726516
Stráž nad Ohří	555584	Boč	605891
		Korunní	756423
		Malý Hrzín	605921
		Osvinov	756431
		Peklo	756458
		Smilov nad Ohří	605905
		Srní u Boče	605913
		Stráž nad Ohří	756440
Velichov	555703	Velichov	777943
Vojkovice	555738	Jakubov	784532
		Vojkovice nad Ohří	784559
Doupovské Hradiště	500127	Doupovské Hradiště	917940

2. ANALYTICKÁ ČÁST

2.1 PODKLADOVÁ DATA

V rámci první etapy zpracování plánu ÚSES byla provedena podrobná analýza a revize následujících dostupných podkladů:

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

- Územně analytické podklady ORP Ostrov (dále jen „ÚAP“)
- Územní plány dotčených obcí a obcí sousedících s ORP (dále jen „ÚP“)
- Zásady územního rozvoje Karlovarského kraje (dále jen „ZÚR“) ve znění Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje, účinné od 13. července 2018

DOKUMENTACE ÚSES

- Generely ÚSES:
  - o Územní systém ekologické stability Hroznětínsko, RNDr. Jaroslav Růžička, Ing. Josef Prchal, 1993
  - o Územní systém ekologické stability Hájek, RNDr. Jaroslav Růžička, Ing. Josef Prchal, 1993
  - o Územní systém ekologické stability Boží Dar, ÚHÚL, pobočka Plzeň, pracoviště Karlovy Vary, 1994
  - o Územní systém ekologické stability Ostrovsko – východ, RNDr. Jan Křivanec, 1996
  - o Územní systém ekologické stability Jáchymov, RNDr. Jaroslav Růžička, 1993
  - o Místní územní systém ekologické stability Krásný Les, RNDr. Jaroslav Růžička, 1999
  - o Územní systém ekologické stability Potůčky, ÚHÚL, pobočka Plzeň, pracoviště Karlovy Vary, 1993
  - o Územní systém ekologické stability Horní Blatná, ÚHÚL, pobočka Plzeň, pracoviště Karlovy Vary, 1993
  - o Územní systém ekologické stability Pernink, ÚHÚL, pobočka Plzeň, pracoviště Karlovy Vary, 1994
  - o Územní systém ekologické stability Abertamy, ÚHÚL, pobočka Plzeň, pracoviště Karlovy Vary, 1994
  - o Územní systém ekologické stability Merklín, RNDr. Jaroslav Růžička, Ing. Josef Prchal, 1994
- Plány společných zařízení zpracovaných komplexních pozemkových úprav:
  - o KPÚ Boží Dar, Ing. Jiří Lietgeb, CSc., 2008
  - o KPÚ Doupovské Hradiště, GEOREAL s.r.o., 2020 - v rozpracovanosti

OCHRANA PŘÍRODY

- Nálezová databáze ochrany přírody AOPK ČR (dále jen „NDOP“)
- Vrstva mapování biotopů AOPK ČR
- Plány péče o ZCHÚ, SDO pro EVL
- Informace od lokálních odborníků

LESNICTVÍ A ZEMĚDĚLSTVÍ

- Datové sady bonitovaných půdně ekologických jednotek (dále jen „BPEJ“)
- Datové sady lesnické typologie a souboru lesních typů (dále jen „SLT“)

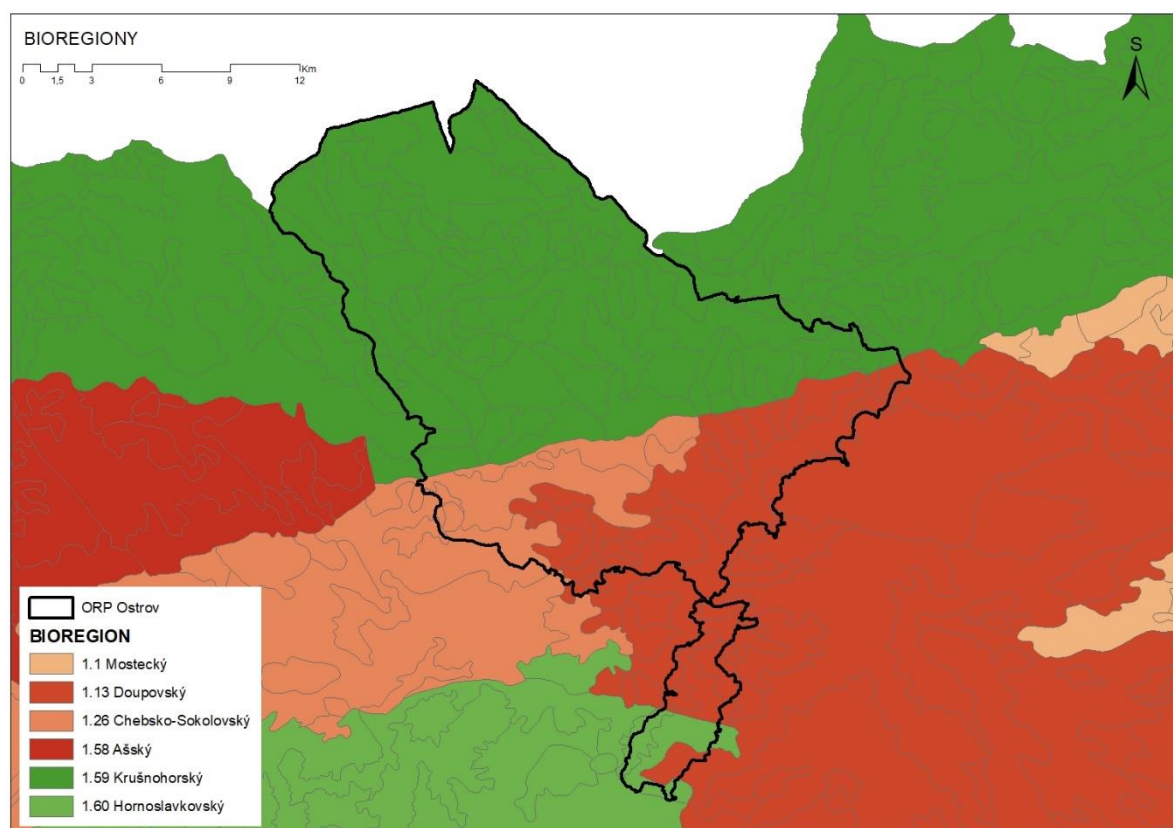
2.2 VYHODNOCENÍ BIOGEOGRAFICKÉHO ČLENĚNÍ

2.2.1 Biogeografické členění

BIOREGIONY:

Biogeografický region je individuální jednotka biogeografického členění ČR na regionální úrovni. Bioregion je charakteristický shodnou vegetační stupňovitostí. Biocenózy bioregionu jsou ovlivněny jeho polohou a mají své chorologické rysy, dané zvláštnostmi postglaciálního vývoje flóry a fauny. V rámci bioregionu se tak většinou již nevyskytují jiné rozdíly v potenciální biotě než rozdíly způsobené odlišným ekotopem. Bioregion je vnitřně heterogenní a obsahuje typickou mozaiku nižších jednotek – biochor a skupin typů geobiocénů. Zpravidla se také vyznačuje charakteristickým reliéfem, klimatem a půdním pokryvem. Bioregion je převážně jednotkou potenciální bioty, nevychází tedy z aktuálního stavu krajiny, ale má specifický typ a určitou intenzitu využití člověkem. Stručně řečeno, zahrnují zpravidla výrazně odlišné krajiny. Plocha bioregionu dosahuje přibližně 100–1000 km². (CULEK et al, 2005)

Kód	Bioregion	Rozloha v km ²	% v rámci ORP
1.13	Doupovský	76,02	22
1.26	Chebsko-Sokolovský	33,82	10
1.59	Krušnohorský	222,4	66
1.60	Hornoslavkovský	7,05	2

Obr. 2- Schéma rozložení bioregionů

Nejvíce je zastoupen bioregion Krušnohorský, který zabírá 2/3 řešeného území v masivu Krušných hor. Druhým významným bioregionem, který od Doupovských hor přes kaňon Ohře zasahuje do řešeného

území, je bioregion Doupovský. Do Ostrovské pánve pod Krušnými horami zasahuje bioregion Chebsko-Sokolovský. Hornoslavkovský bioregion zasahuje do řešeného území jen okrajově v jižní části obce Doupovské Hradiště.

BIOCHORY:

Vyšší typologické jednotky biogeografického členění ČR. Biochory člení území bioregionu na menší jednotky, které mají heterogenní ráz a vyznačují se svérázným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Tyto vlastnosti jsou dány kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu. Biochory tedy vychází z potenciálních podmínek krajinné sféry, zpravidla se ale vyznačuje i osobitým zastoupením aktuálních biocenóz. Velikost jednoho segmentu biochory bývá zpravidla v intervalu 0,5-102 km². (CULEK et al, 2005)

V rámci řešeného území můžeme vylíčit 38 typů biochor.

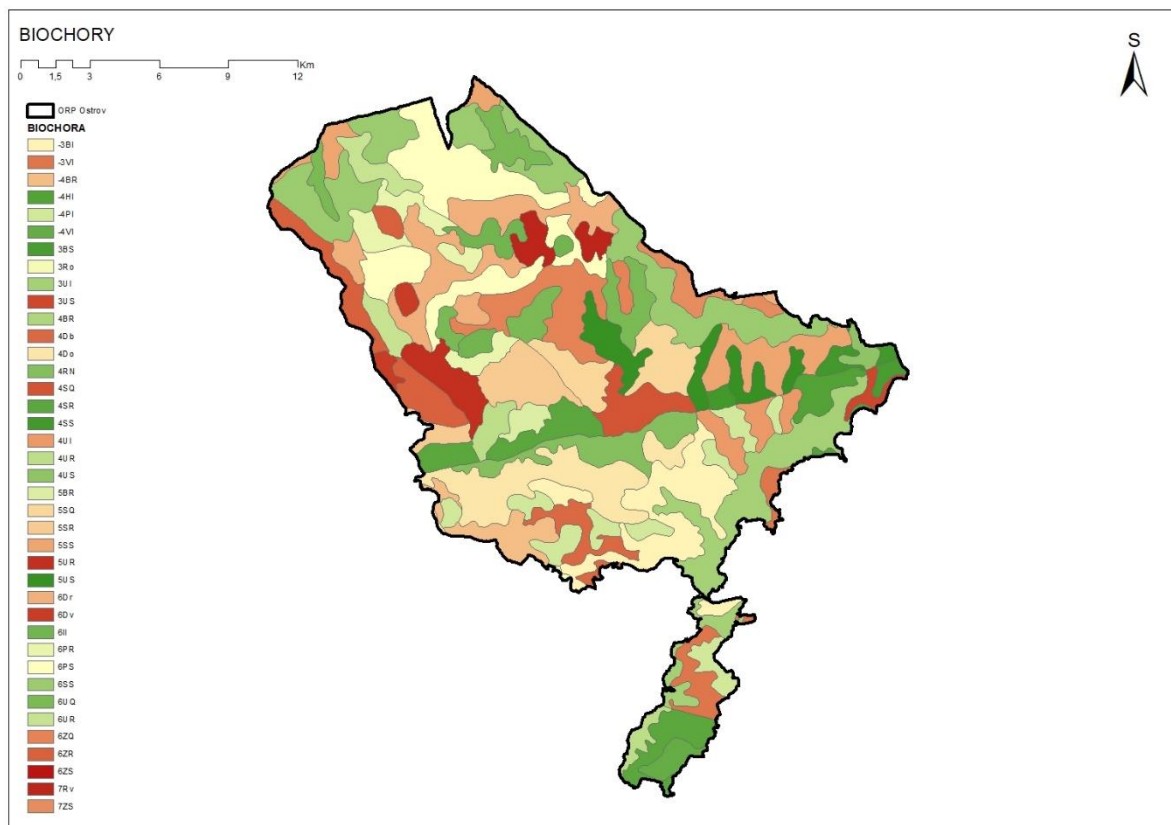
1.13	Doupovský bioregion			
Biochory	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP OSTROV
- 3BI	-	3	18,2	24
3BS	-	1	1,15	2
3UI	-	1	20,1	27
3US	-	1	1,64	2
- 3VI	-	3	5,91	8
4Db	extrémní	2	4,9	6
- 4HI	-	2	4,12	5
- 4PI	-	8	11,87	16
4UI	řídový	3	5,57	7
- 4VI	-	1	2,57	3

1.26	Chebsko-Sokolovský bioregion			
Biochory	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP OSTROV
3Ro	-	1	0,21	1
- 4BR	-	2	6,11	18
4Do	-	3	17,77	52
- 4PI	-	2	0,96	3
4RN	-	1	8,77	26

1.59	Krušnohorský bioregion			
Biochory	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP OSTROV
4SQ	-	1	6,13	3
4SR	-	2	7,66	3
4SS	-	3	2,95	1
4UR	-	1	2,57	1
4US	-	1	1,54	1
5BR	-	1	2,02	1
5SQ	-	2	10,83	5
5SR	-	2	9,38	4

5SS	-	4	12,4	6
5UR	unikátní	1	5,72	3
5US	-	5	10,41	4
6Dr	extrémní	5	20,25	9
6Dv	extrémní	2	2,3	1
6II	unikátní	3	4,79	2
6PR	-	4	8,79	4
6PS	-	5	27,5	12
6SS	-	5	33,74	15
6UQ	řídký	5	14,49	7
6UR	unikátní	2	5,87	3
6ZQ	řídký	2	12,49	6
6ZR	-	3	11,44	5
6ZS	-	1	0,01	0
7Rv	extrémní	2	4,44	2
7ZS	-	2	4,09	2

1.60 Hornoslavkovský bioregion				
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP OSTROV
4BR	-	1	0,01	0
4SR	-	1	5,21	74
4UR	-	1	1,82	26

Obr. 3 - Schéma rozložení biochor

POPIS A DĚLENÍ BIOCHOR DLE PŘEVAŽUJÍCÍHO VEGETAČNÍHO STUPNĚ:

Třetí vegetační stupeň
-3BI: Rozřezané plošiny na bazických vulkanitech v suché oblasti 3. v.s.
3BS: Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech 3. v.s.
3Ro: Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.
3UI: Výrazná údolí v bazických vulkanitech 3. v.s.
3US: Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 3. v.s.
-3VI: Vrchoviny na bazických vulkanitech v suché oblasti 3. v.s.
Čtvrtý vegetační stupeň
-4BR: Rozřezané plošiny na kyselých plutonitech v suché oblasti 4. v.s.
4Db: Podmáčené sníženiny na bazických horninách 4. v.s.
4Do: Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v. s.
-4HI: Hornatiny na bazických vulkanitech v suché oblasti 4. v.s.
-4PI: Pahorkatiny na bazických vulkanitech v suché oblasti 4. v.s.
4RN: Plošiny na zahliněných štěrkopiscích 4. v.s.
4SQ: Svahy na pestrých metamorfitech 4. v.s.
4SR: Svahy na kyselých plutonitech 4. v.s.
4SS: Svahy na kyselých metamorfitech 4. v.s.
4UI: Výrazná údolí v bazických vulkanitech 4. v.s.
4UR: Výrazná údolí v kyselých plutonitech 4. v.s.
4US: Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 4. v.s.
-4VI: Vrchoviny na bazických vulkanitech v suché oblasti 4. v.s.
Pátý vegetační stupeň
5BR: Rozřezané plošiny na kyselých plutonitech 5. v.s.
5SQ: Svahy na pestrých metamorfitech 5. v.s.
5SR: Svahy na kyselých plutonitech 5. v.s.
5SS: Svahy na kyselých metamorfitech 5. v.s.
5UR: Výrazná údolí v kyselých plutonitech 5. v.s.
5US: Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 5. v.s.
Šestý vegetační stupeň
6Dr: Podmáčené sníženiny s rašeliništi 6. v.s.
6Dv: Vrchovištní rašeliny 6. v.s.
6II: Izolované vrchy z bazických vulkanitů 6. v.s.
6PR: Pahorkatiny na kyselých plutonitech 6. v.s.
6PS: Pahorkatiny na kyselých metamorfitech 6. v.s.
6SS: Svahy na kyselých metamorfitech 6. v.s.
6UQ: Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 6. v.s.
6UR: Výrazná údolí v kyselých plutonitech 6. v.s.
6ZQ: Hřbety na pestrých metamorfitech 6. v.s.
6ZR: Hřbety na kyselých plutonitech 6. v.s.
6ZS: Hřbety na kyselých metamorfitech 6. v.s.
Sedmý vegetační stupeň
7Rv: Vrchovištní rašeliny 7. v.s.
7ZS: Hřbety na kyselých metamorfitech 7. v.s.

SKUPINY TYPŮ GEOBIOCÉNŮ (STG):

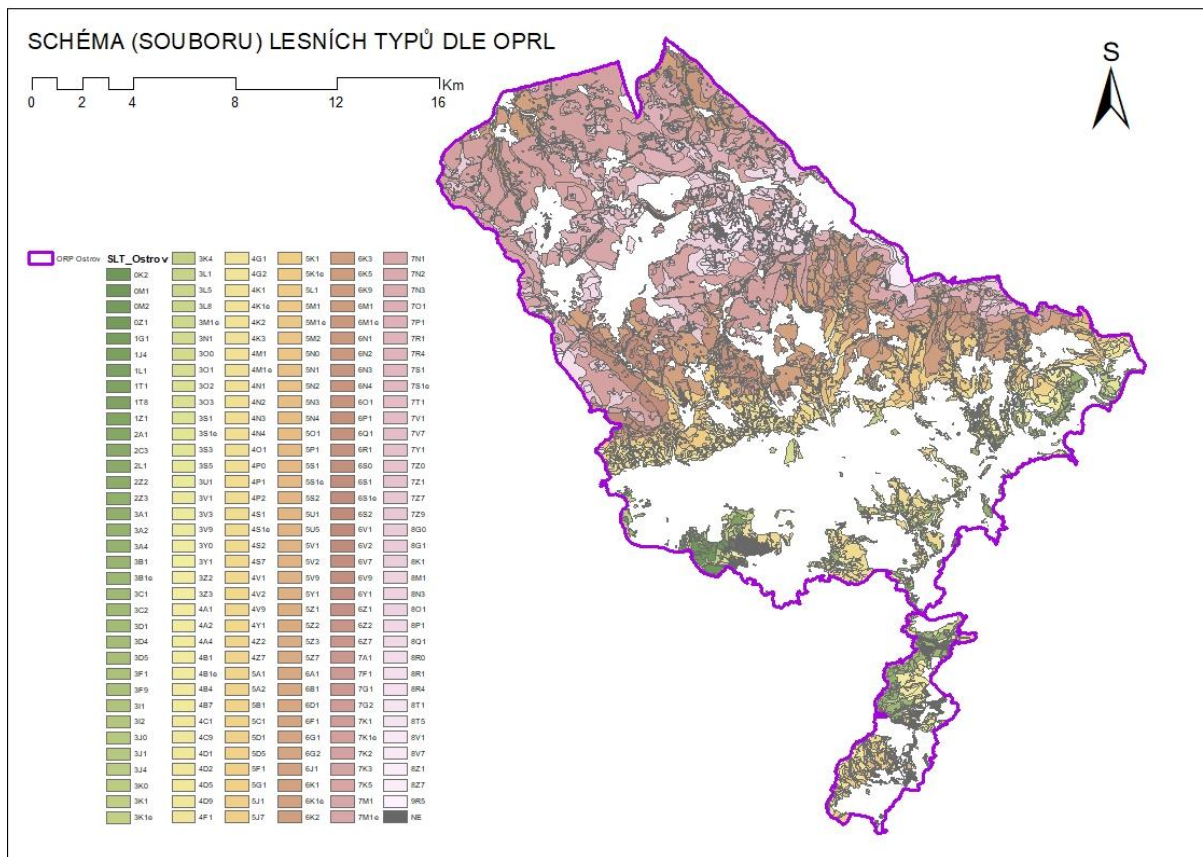
STG je základní jednotka geobiocenologického klasifikačního systému, která je výsledkem Zlatníkovy teorie typu geobiocénu. Skupina typů geobiocénů sdružuje několik typů geobiocénů s podobnými trvalými ekologickými podmínkami, které jsou bioindikovány rostlinnými společenstvy. Do těchto skupin jsou sdružovány na základě fytoocenologické podobnosti přirozených lesních biocenóz ve stádiu zralosti. V rámci jedné skupiny typů geobiocénů jsou natolik homogenní ekologické podmínky (klimatické, trofické i hydrické), že se vyznačují určitým druhovým složením a prostorovou strukturou biocenóz, určitou produktivností a určitou dynamikou vývoje. (Buček, Lacina 1999)

V řešeném území byly vymapovány skupiny typů geobiocénů na základě následujících podkladů a dat:

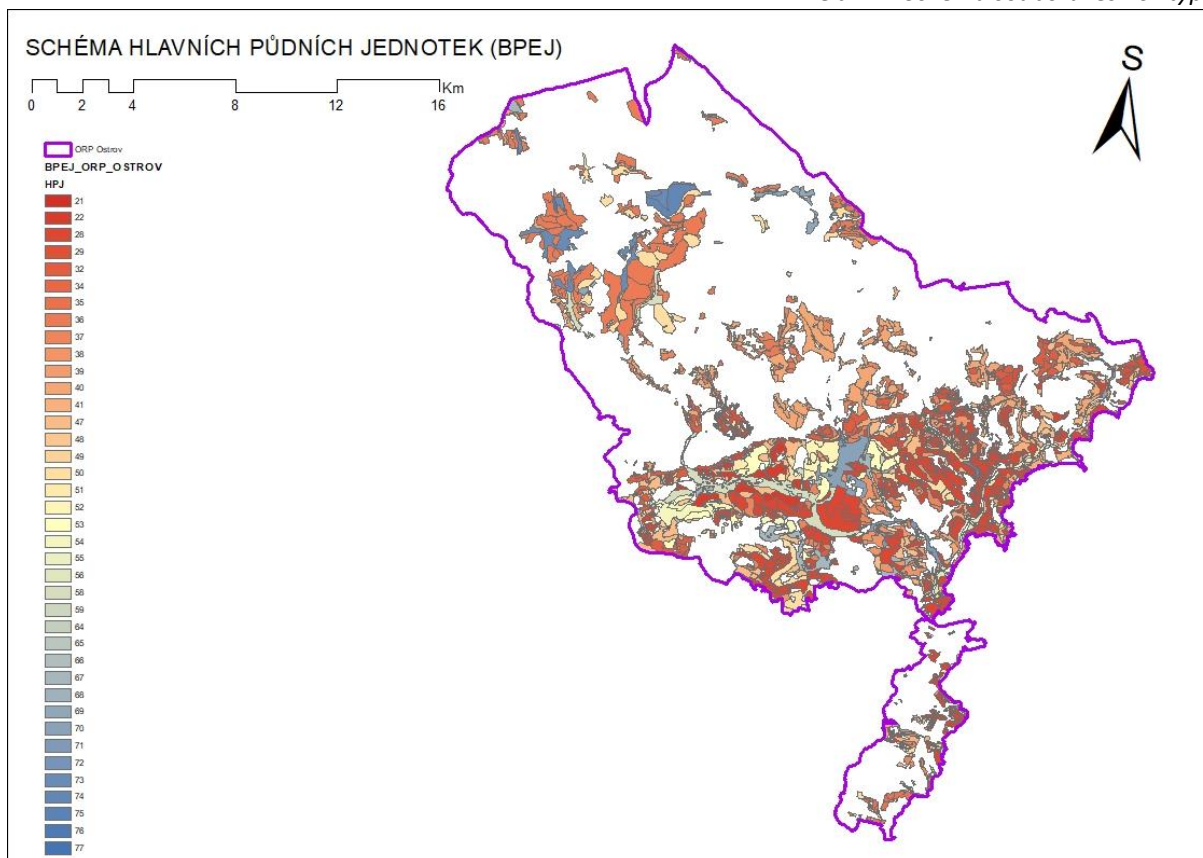
- Na základě mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ) a z nich odvozených hlavních půdních jednotek (HPJ) se určují pouze rámcové trofické a hydrické charakteristiky STG (viz převodní tabulka v příloze č. 7 Metodiky). K nim je pak nutné přiřadit odpovídající vegetační stupeň.
- Na základě lesnické typologie a souboru lesních typů (SLT) je možné docela přesně odvodit příslušné charakteristiky STG (viz převodní tabulka v příloze č. 8 Metodiky). Dále byly použity převody mezi SLT a STG zpracované v rámci jednotlivých přírodních lesních oblastí (PLO). Tyto rámcové STG je nutné ještě revidovat především s ohledem na vegetační stupeň biogeografického členění (viz Culek et al. 2005), respektive měřítko zpracování.
- Na základě vrstvy mapování biotopů AOPK ČR (MB) (viz korelační tabulka v příloze č. 9 Metodiky).
- Na základě geologických a pedologických map (<http://mapy.geology.cz/>; <https://mapy.vumop.cz/>)
- Z dostupných zpracovaných analytických map v generelech ÚSES. Zde je nutné se zaměřit na aktualizaci a posun v chápání a metodice vymezení STG. V původních generelech jsou vymežovány např. STG 9 vegetační stupně atp. Vhodný je racionální převod na formule dle přílohy č. 5 Metodiky.
- Na základě multikriteriální analýzy a expertního vymezení.

Na následujících schématech jsou prezentovány některé příklady vizualizovaných analýz:

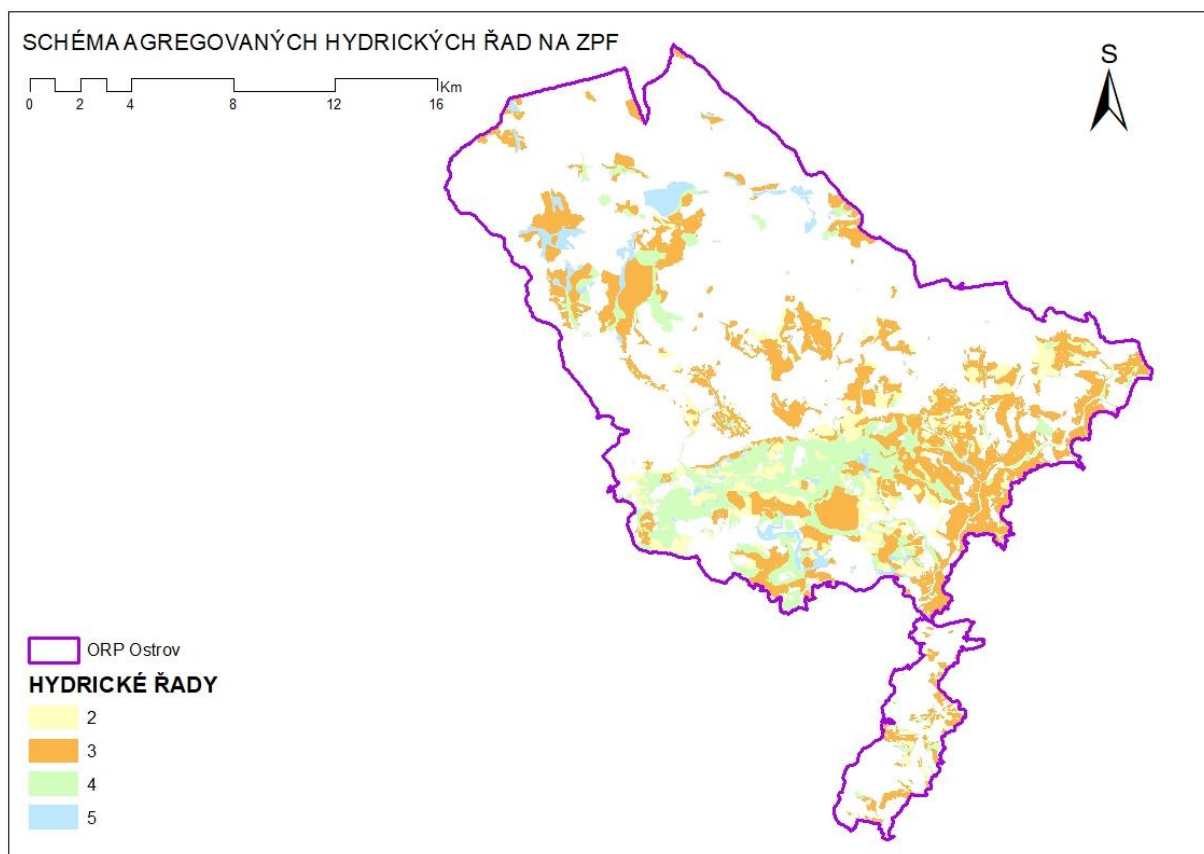

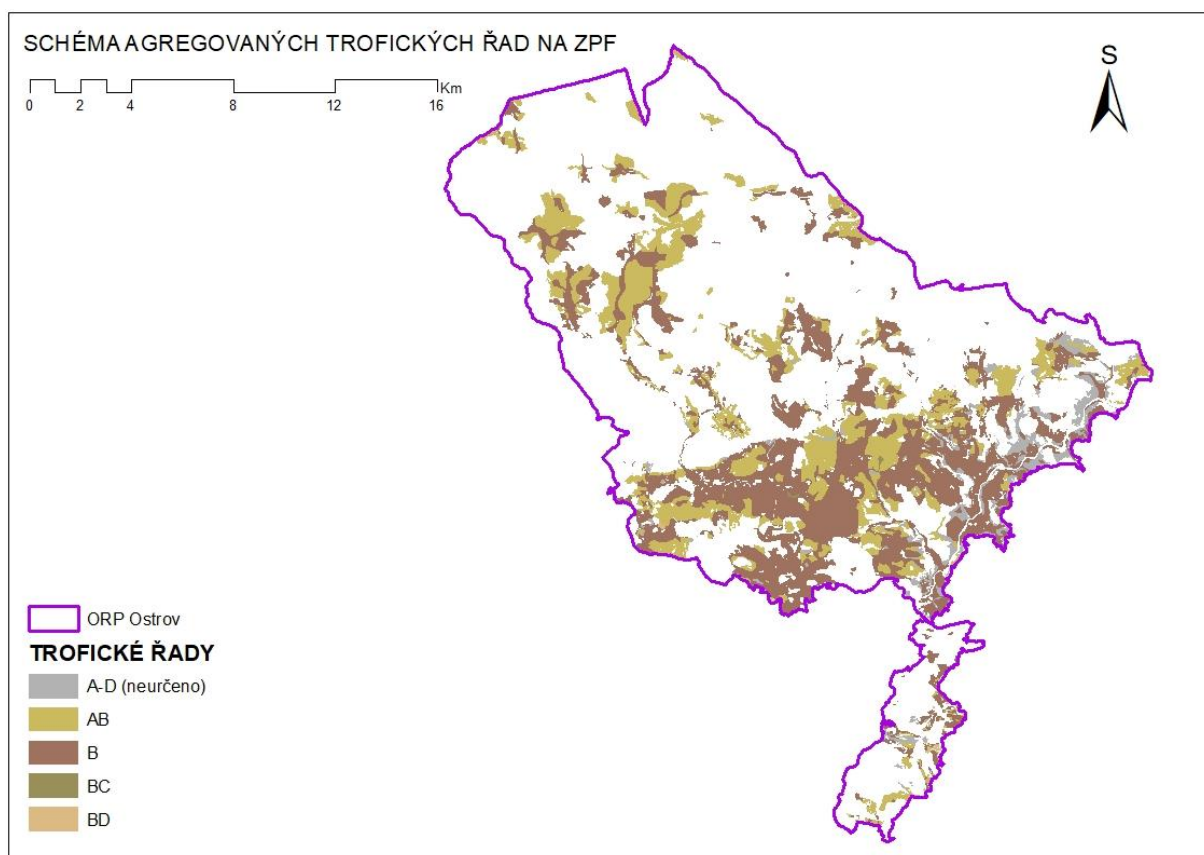
Obr. 4 - Schéma souboru lesních typů

Obr. 5 - Schéma hlavních půdních jednotek

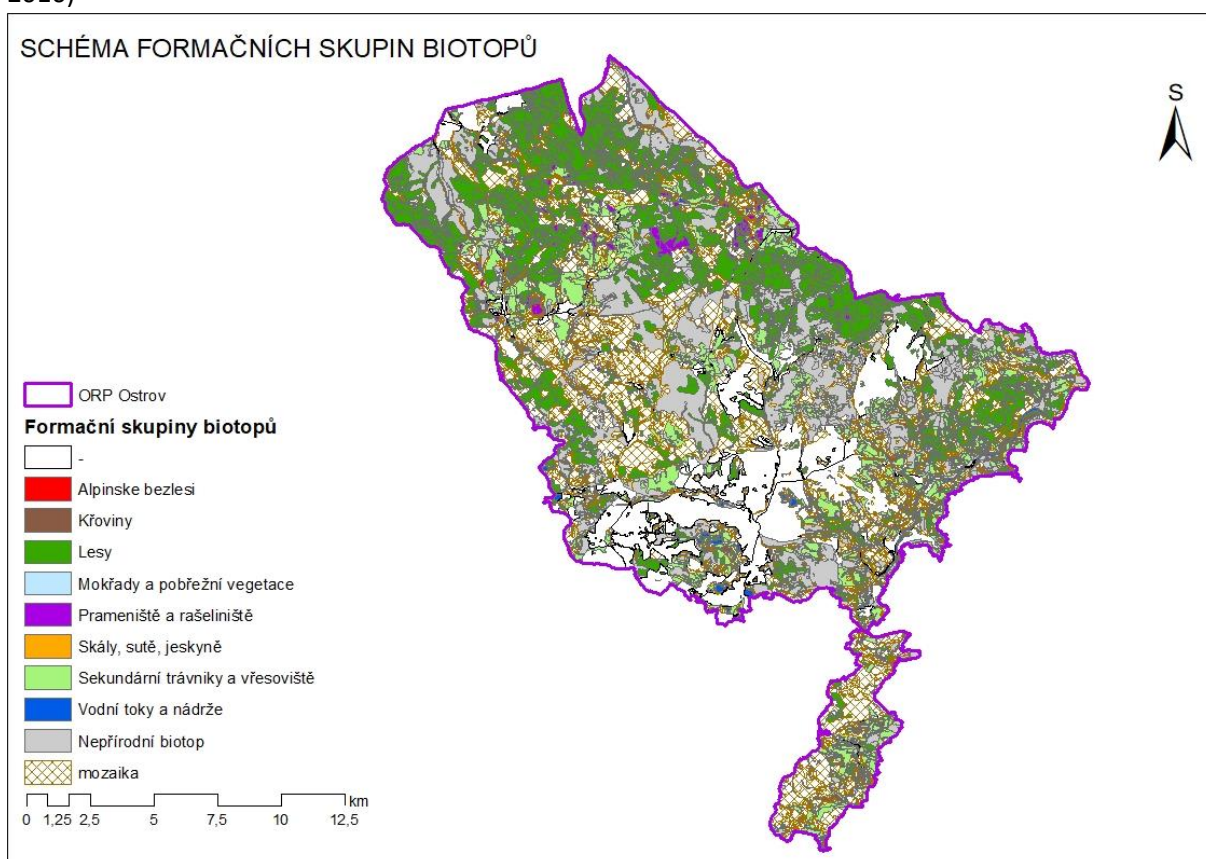
Obr. 6 - Schéma agregovaných hydrických řad na ZPF

Obr. 7 - Schéma agregovaných trofických řad na ZPF

2.2.2 Mapování biotopů (AOPK ČR)

Řešené území bylo podrobena analýze nad vrstvou mapování biotopů poskytovanou AOPK ČR. Vrstva mapování reprezentuje datový komplex, který se skládá z polygonové vrstvy segmentů biotopů a dvou relačních databází – biotopů a taxonů. Hranice segmentů se zakreslují do Základní mapy ČR v měřítku 1 : 10 000. K jejich identifikaci se využívá ortofotomapa případně lesnická obrysová mapa. Z primární vrstvy, která obsahuje také biotopy silně ovlivněné nebo vytvořené člověkem, jsou odvozeny vrstvy přírodních biotopů a typů přírodních stanovišť. Biotopy jsou členěny na devět formačních skupin. Z nich prvních osm skupin je předmětem bezprostředního zájmu ochrany přírody. Jde o Vodní toky a nádrže, Mokřady a pobřežní vegetaci, Prameniště a rašeliniště, Skály, Sutě a jeskyně, Alpínské bezlesí, Sekundární trávníky a vřesoviště, Křoviny a Lesy. Devátou skupinu tvoří biotopy silně ovlivněné nebo vytvořené člověkem, které byly zahrnuty kvůli nutnosti celoplošného mapování krajiny. Formační skupiny jsou v uvedeném pořadí označeny písmeny V, M, R, S, A, T, K, L a X; dále jsou členěny na základní jednotky klasifikace biotopů, které jsou vymezeny na dvou hierarchických úrovních a označovány čísla ve spojení s písmennými kódy formačních skupin, např. T3 nebo T3.4. (Chytrý et al. 2010)

Obr. 8 - Schéma formačních skupin biotopů

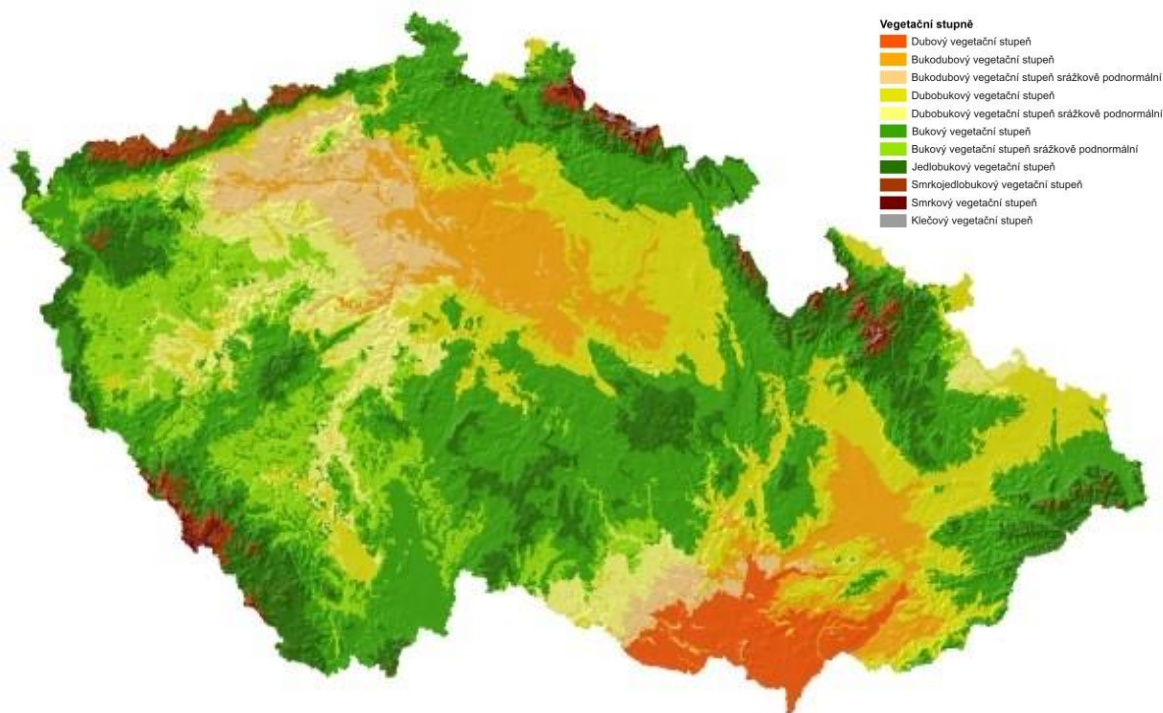
FID *	FSB	Count FSB	VÝMĚRA ha
1	-	129	4864,5
2	A	5	0,37
3	K	493	386,24
4	L	2720	9199,6
5	moz.	1908	8138,23
6	M	78	29,78
7	R	376	360,94
8	S	128	18,23
9	T	1815	3904,34
10	V	116	168,24
11	X	2177	6855,91

V řešeném území jsou nejčastějším přírodním biotopem lesy (L), následované mozaikou biotopů (moz.), kde lesní biotopy zaujímají významné procento. Lesní ekosystémy jsou dále často zastoupeny již nepřírodními biotopy řady (X) – kulturními lesy. Významné jsou dále biotopy trvalých travních porostů (T) a pro oblast reprezentativní rašeliniště a vrchoviště (R), obdobně časté jsou i biotopy křovin (K). Ostatní biotopy jsou v rámci území ORP spíše doplňkové / vzácné.

2.2.3 Problematika vegetační stupňovitosti

Vegetační stupeň (dle Zlatníka) je jednotkou vegetační stupňovitosti vyjadřující rozdílnost bioty v závislosti na změně klimatu s nadmořskou výškou a na expozici. V pojetí prof. Aloise Zlatníka je vegetační stupeň nadstavbovou jednotkou geobiocenologického klasifikačního systému, který člení krajinu na základě modelu přírodního (potenciálního) stavu geobiocenóz. Alois Zlatník rozlišil pro území bývalého Československa 10 vegetačních stupňů, které nazval podle hlavního zastoupení či dominance významných dřevin přírodních lesních geobiocenóz (vyjma těch, které leží nad horní hranicí lesa).

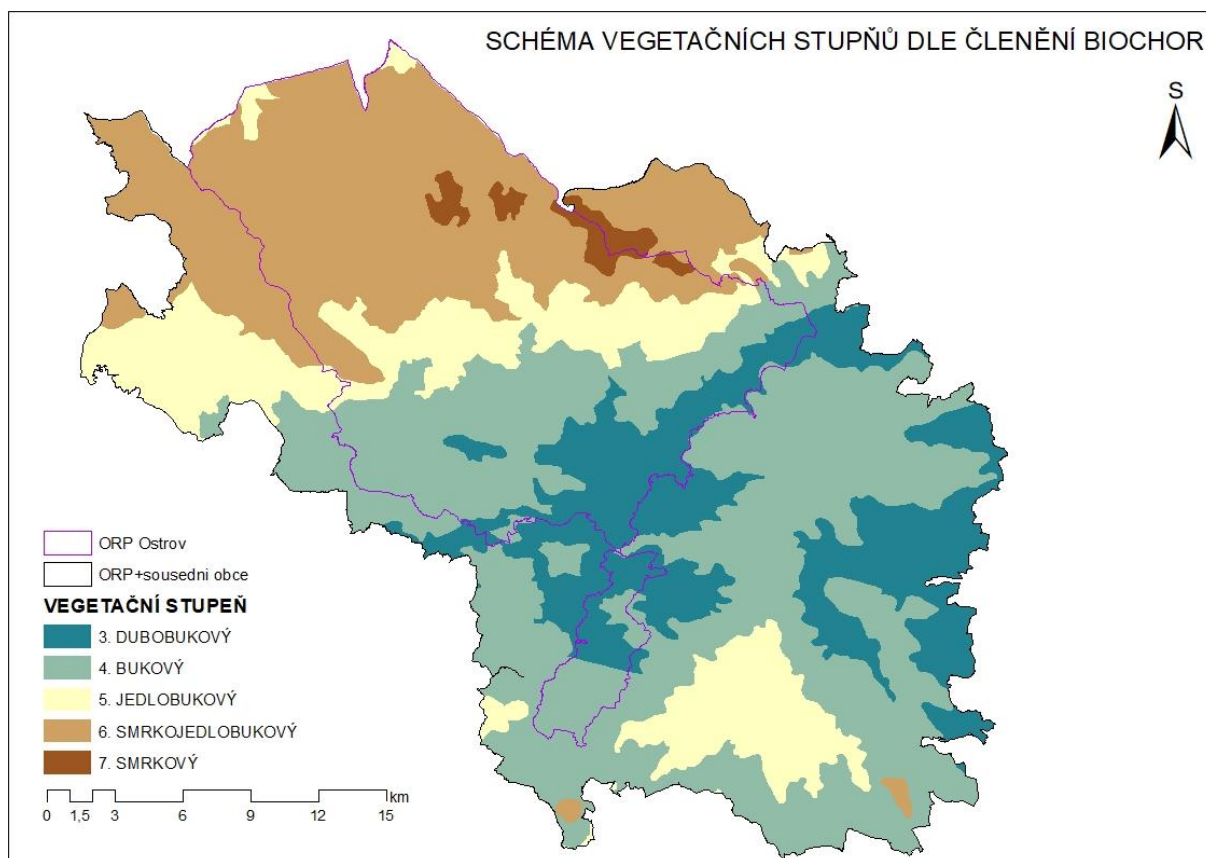

Obr. 9- Schéma vegetační stupňovitosti ČR (CULEK 2002)

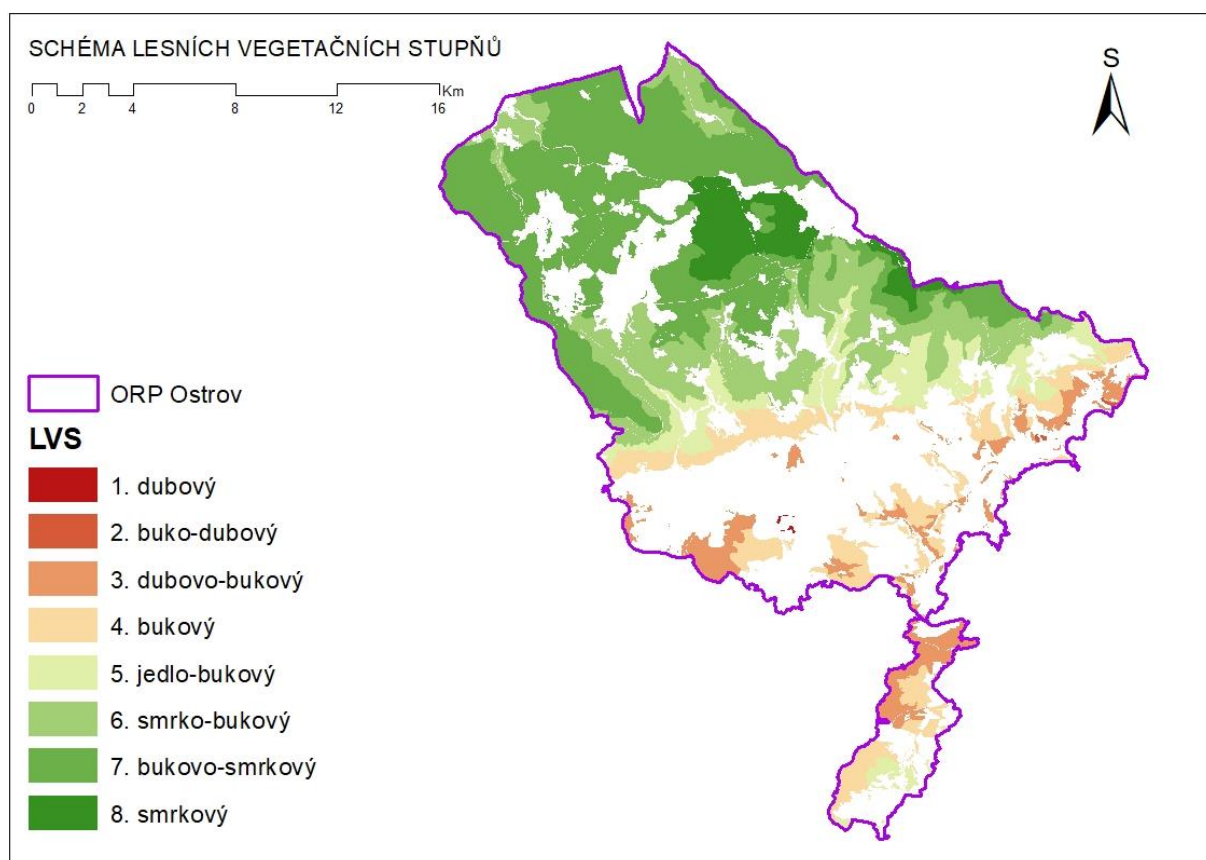
Na vymezování STG má významný vliv vegetační stupeň, který byl prvotně přejímán ze zařazení STG do příslušné biochory a následně konfrontován s podrobným hodnocením lesnické typologie (SLT) a případně ještě upravován s ohledem na lokální geomorfologické podmínky (orientace svahů, převažující charakter společenstev atp.).

V řešeném území byl v rámci BIOCHOR vymezen třetí až sedmý vegetační stupeň. V rámci podrobnějšího vymezení STG pak byl rozsah vegetačních stupňů větší, a to v rozmezí druhého až sedmého vegetačního stupně.

Vegetační stupně v řešeném území logicky kopírují základní geomorfologické charakteristiky odpovídající nadmořské výšce. V severním směru od údolí řeky Ohře (3. VS DUBOBUKOVÝ; výjimečně 2. VS. BUKODUBOVÝ na jižně orientovaných svazích kaňonu, respektive nízko položených zamokřených poloh) a Ostrovských rybníků přes Ostrovskou pánev ve 4. BUKOVÉM VS. Po stoupající svahy Jáchymovské hornatiny Krušných hor (5. VS. JEDLOBUKOVÝ). Dále k hřebenu se pak vyskytuje dominantní 6 SMRKOJEDLOBUKOVÝ VS. V krušnohorských náhorních polohách se pak nalézá 7. SMRKOVÝ VS., typický pro rašeliníkové a rašeliníšní smrčiny. Jižně od Ohře se pak rozléhá oblast Doupovských hor s typickým BUKOVÝM 4.VS. V oblasti obce Doupovské Hradiště je také významně zastoupen 3.DUBOBUKOVÝ VS.

Obr. 10 - Schéma vegetační stupňovitosti dle členění biochor

Obr. 11 - Schéma lesních vegetačních stupňů (ÚHUL)

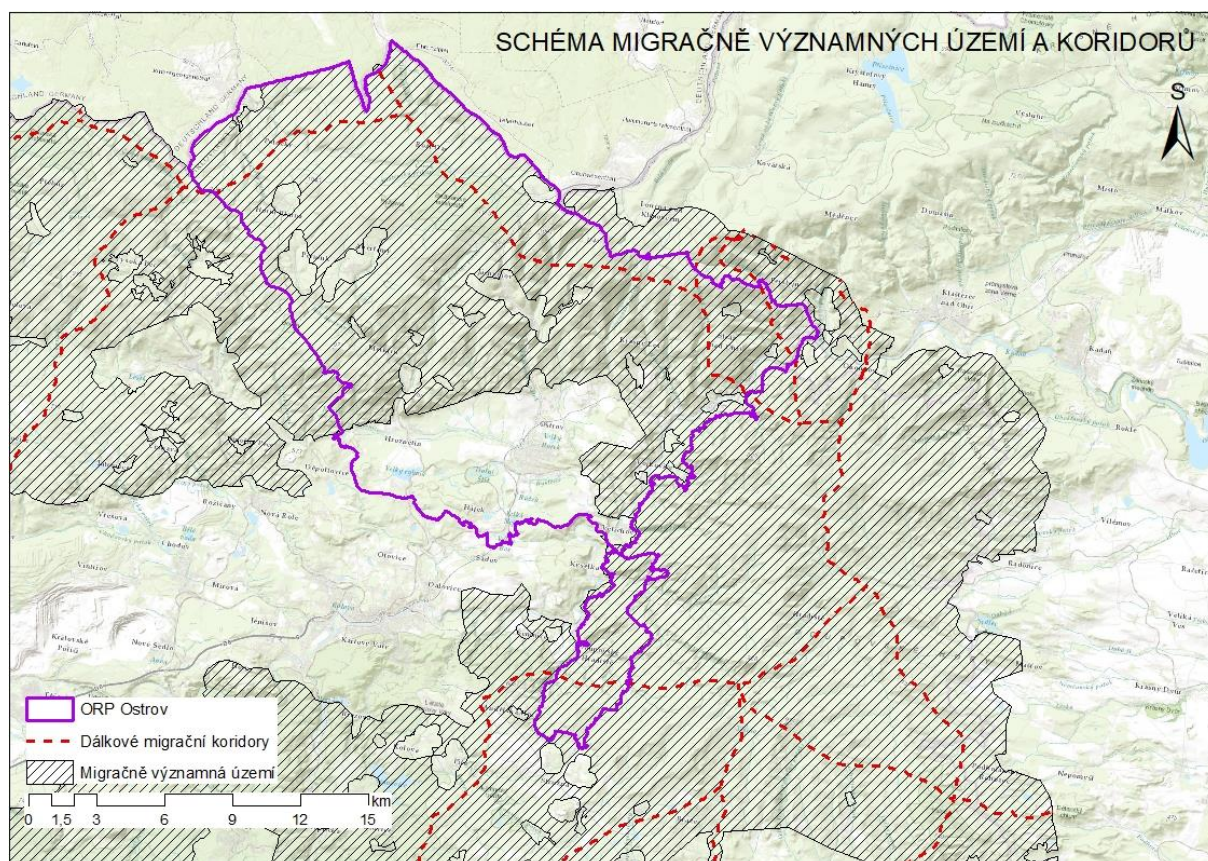
2.3 VYHODNOCENÍ MIGRAČNÍCH TRAS A PŘÍRODNÍCH BARIÉR

2.3.1 Migračně významná území a dálkové migrační koridory

Jedná se o výstup projektu VaV SP/2d4/36/08 „Vyhodnocení migrační propustnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření“, jehož řešitelem byla AOPK ČR společně s firmou EVERNIA s.r.o. a Výzkumným ústavem Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví v.v.i. Projekt byl tříletý a jeho realizace byla ukončena 31. 12. 2010.

Tento projekt řešil aktuální problematiku fragmentace krajiny v důsledku bariérového efektu pozemních komunikací a dalších antropogenních struktur pro velké savce se zaměřením především na losa evropského, jelena lesního, medvěda hnědého, vlka obecného a rysa ostrovida. V rámci jeho řešení byla navržena síť migračních koridorů pro velké savce na území ČR, která současně navazuje na obdobné sítě v sousedních státech.

Jedná se v současnosti o již z části překonaný model, který je aktuálně zpřesněn v rámci AOPK ČR a je zařazen do jevu ÚAP A036b „Biotop vybraných druhů velkých savců“ poskytovaný AOPK ČR (viz následující kapitola 2.3.2).

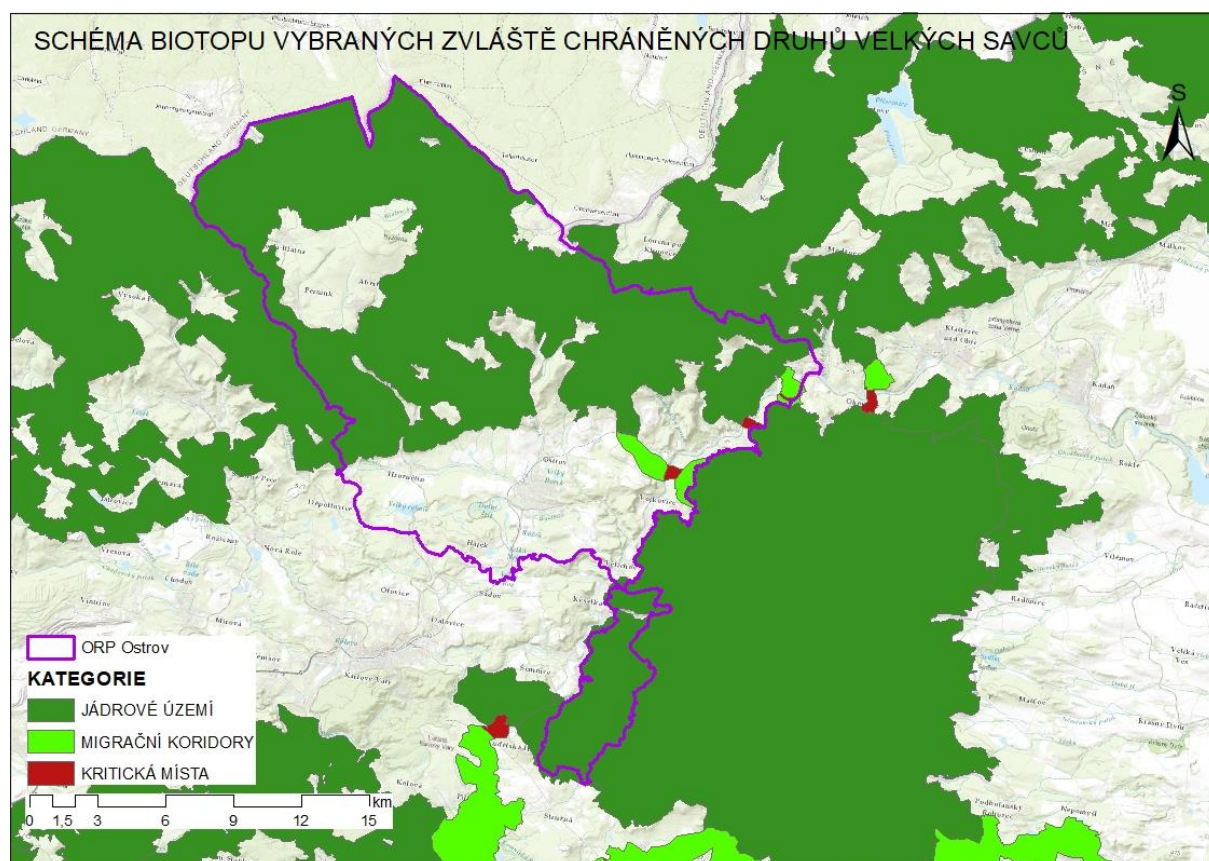
Obr. 12- Schéma migračně významných území a koridorů

2.3.2 Průchodnost krajiny pro velké savce

Jedná se o nový jev ÚAP A036b „Biotop vybraných druhů velkých savců“ poskytovaný AOPK ČR navazující na dlouhodobé hodnocení prostupnosti bariér v krajině a míru krajinné konektivity včetně provázání na biotopové nároky velkých savců. Do habitatových modelů byly zařazeny druhy rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý a los evropský.

Výsledkem je vrstva, která se dělí na kategorie jádrových území a migračních koridorů. Dále také vymezuje kritická místa, která narušují konektivitu předmětných lokalit a je na ně nutné brát zvýšený ohled a v rámci územně plánovací činnosti zajistit jejich ochranu proti zastavění či vytvoření jiných bariér. Předmětná vrstva má za cíl vymezit a uchránit dostatečný prostor pro trvalou existenci vybraných druhů savců na území ČR, přičemž lze očekávat i přínos pro další druhy živočichů (systém tzv. deštníkového druhu) i pro celkové fungování ekosystémů.

Na území ORP Ostrov se v jeho severní části, převážně v zalesněných oblastech Krušných hor, nachází významné jádrové území. Toto území je tvořeno lesními komplexy hraničního pohoří Krušných hor. Toto jádrové území je celkem třemi migračními koridory propojeno přes údolí Ohře s dalším významným jádrovým územím Doupovských hor (v zájmovém území se jedná o většinu území obce Doupovské Hradiště). Ve Stráži nad Ohří a ve Vojkovicích jsou zmapována kritická místa migračních koridorů propojujících tyto dva jádrové celky lesních krajín.

Obr. 13 - Schéma biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců

V řešeném území byly v období 2019/2020 zaznamenány vlčí smečky (páry) v teritoriu Přebuz (zasahuje do Horní Blatné, Abertam atp.) a dále pak vlci v Doupovských horách (V. Ú. Hradiště). V řešeném území byl také sporadicky zaznamenán výskyt rysa, v Doupovských horách pak také kočka divoká. Migrační koridory je nutné chránit před zástavbou a další fragmentací dopravní infrastrukturou.

2.3.3 Migrační trasy a přírodní bariéry v rámci stávajícího ÚSES

Pro posouzení přirozené migrační prostupnosti území pro široké spektrum organismů bylo stávající vymezení ÚSES v ÚPD podrobena analýze základní biotopové podobnosti. Bylo sledováno, zda jsou vymezená biocentra propojována modální cestou přes obdobné typy ekosystémů, hydrické a trofické řady, respektive zda nedochází k nedůvodnému kontrastnímu propojení biocenter.

V souladu s metodickými postupy byly větve ÚSES (v původním vymezení můžeme mluvit spíše o biokoridorech) zařazeny do dvou kategorií. Kategorie větví (koridorů) vlhkých stanovišť (hygrofilní až hydrofilní) a suchých stanovišť (mezofilní až xerofilní). Typicky troficky (živinově) specifické větve ÚSES nebyly v řešeném území vylišovány.

V severních lesních horských oblastech převažují živinově chudé (oligotrofní) ekosystémy horských lesů a rašelinišť (vrchovišť), kde úživnější jsou převážně drobná údolí a okolí vodotečí se splavenými a akumulovanými živinami. V Ostrovské pánvi převažují oligotrofně-mezotrofní až mezotrofní biotopy s častějšími živnými lokalitami (eutrofní) kolem vodotečí v údolních nivách vodních toků, případně v mokřinách kolem rybníků. V lokalitě kaňonu Ohře na pomezí Doupovských hor se vyskytují biotopy na vyvěřelých bazických horninách s částečně kalcifitním podložím. Střídají se zde živinově chudé vysychavé biotopy s živinově bohatými suťovými lesy a akumulovanými živinami v dolních částech svahů a v údolní nivě řeky Ohře.

V rámci analýzy vymezení ÚSES v územních plánech obcí a po jejich porovnání s původními generely ÚSES lze konstatovat, že v území až na drobné výjimky převládá již překonané pojetí vymezení ÚSES na kostře ekologické stability bez reálného řešení aspektu biotických bariér, ve smyslu vlhkých a suchých větví (os). Stávající systém ÚSES je tedy často vymezen kontrastní bez vložení odpovídajících kontaktních biocenter.

V rámci analýzy také bylo zjištěno, že zejména biokoridory regionální úrovně jsou vymezeny v rámci údolí regionálně významných vodotečí, přičemž propojují jak mezofilní, tak hygrofilní stanoviště. Bylo tedy zjištěno, že na rozdíl od vymezení v územních plánech je vhodné tyto prvky vést jako prvky kontaktní, tedy v souběhu obou os (vlhké i suché) a zajistit tak regionálním biokoridorům reálnou funkčnost bez výrazných biotických bariér. Podrobněji viz návrhová část.

V území jsou hlavními biotickými bariérami vodní toky, převážně pak kaňon Ohře (kontrastní biochora 3UI), který může být špatně prostupný pro drobné živočichy, respektive semena některých rostlin atp. Pravdou však je, že se jedná o relativně zachovalé území, které je na obou březích zastoupeno významnými přírodními lesními biotopy, tedy zde nelze mluvit o zásadní disfunkci systému a propojení území, jelikož přírodní charakter biotopů je v území dlouhodobě stabilizován a nebyl v rámci antropocénu výrazně poškozen. V místě je dokonce navržen nadregionální biokoridor NK 179 (MB) K41 - K2, který údolí Ohře „kontrastně“ křížuje.

2.4 VYHODNOCENÍ AKTUÁLNÍHO STAVU PŘÍRODY A KRAJINY

V rámci analýzy, průzkumů a rozborů krajiny během zpracování plánu ÚSES bylo provedeno terénní šetření, které mělo za cíl ověřit následující parametry krajiny:

- Stav a kvalita ekosystémů (biotopů).
- Významnost (reprezentativnost) z hlediska teorie ÚSES a stávajících přírodních hodnot (zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin, druhy červeného seznamu, jejich rozšíření a koncentrace v místech s ochranou ÚSES).
- Ohrožení a antropogenní bariéry v rámci vymezených koridorů a biocenter ÚSES.
- Promítnutí návrhu na založení (realizaci) ÚSES do lokálních podmínek.
- Popis funkčnosti prvku ÚSES.

Terénní šetření probíhalo v průběhu vegetační sezóny roku 2020, dílčí ověření pak v první polovině roku 2021. V rámci průzkumů byla pořízena fotodokumentace, která je samostatnou datovou přílohou Plánu ÚSES.

2.4.1 Vyhodnocení terénních průzkumů

Celkový stav řešeného území odpovídá převážně lesní krajinné matici na severu řešeného území v pásmu Krušných hor a lesozemědělské krajinné matici v ostatní ploše řešeného území. Lokálně významným urbanizovaným prostorem je pak vlastní sídlo města Ostrova. Do krajinné typologie se propisují také plochy vodních rybníčních krajin navazujících Ostrovských rybníků, Velkého rybníka atd.

Plochy orné půdy v rámci zemědělské krajiny se nacházejí nejvíce ve středu řešeného území v Ostrovské pánvi. Plochy zemědělské krajiny v ostatních nezalesněných územích jsou velmi často zastoupeny trvalými travními porosty.

Pro lesní oblast krušnohorských plochých hřebenů jsou typická rašeliniště a podmáčené rašelínkové lesy a rašelinou ovlivněné louky v místě historických sídel. Jedná se o zásadní a pro řešené území typické, avšak v republikovém měřítku vzácné (unikátní) biotopy.

Specificky rázovitou a dynamickou krajinou je pak údolí řeky Ohře, které je významným nadregionálním biokoridorem. Na tento biokoridor navazují regionální biocentra Pekelská skála, Dubový vrch a Ústí Bystřice. Již převážně mimo řešené území v rámci Doupovských hor pak nadregionální biocentrum Doupovský hřbet.

Dalšími specifiky jsou regionálně významné plochy rybníků, mokřadů a lužních (podmáčených) lesů v regionálních biocentrech Ostrovské rybníky, Borecké rybníky a Odeř.

V rámci terénních průzkumů byl ověřen potenciál krajiny z hlediska ekologické stability a aktuálního stavu přírody. Obecně lze konstatovat následující:

- 1) Většina lesních porostů je stanovištně původní, i když se najdou i smrkové monokultury v nižších vegetačních stupních. Lehce problematická je druhová skladba v bukovém a jedlobukovém vegetačním stupni, kde v tzv. hercynské směsi stále výrazně převažuje smrk nad bukem a jedlím (ta je relativně vzácná v celé oblasti). V rámci území ORP je nutné se zaměřit na postupný převod lesních porostů, minimálně v rámci skladebných částí ÚSES, na stanovištně odpovídající lesní biotopy se zastoupením odpovídajících dřevin a jejich věkovou diverzitu, což vyžaduje i změny v těžebních postupech.

Bučiny v RC 10001 Pila

Těžba v rašeliníkových smrččinách – vysychání a odvodnění v RC 1191 Potůčky

- 2) Významným fenoménem jsou rašeliniště a vrchoviště, které udávají ráz náhorních poloh Krušných hor. I do nedávna silně antropogenně využívané plochy po těžbě rašeliny se postupně renaturalizují a dodávají krajině až „skandinávský“ nádech.

- 3) Bezlesí horských luk a pastvin v NC 70 Božídarské rašeliniště je nutné udržet jako antropogenně podmíněné části jinak silně přírodního biocentra.

- 4) V agrocenózách je nutné začít realizovat navržené prvky ÚSES. Velké půdní bloky orné půdy převážně ve středu území kolem Ostrova trpí nedostatkem vhodné krajinné zeleně. Ekologickou stabilitu těchto částí krajiny je nutné podporovat především ochranou stávajících a tvorbou nových integračních prvků „v jakýchkoliv parametrech“ (drobné vodní prvky, keřový doprovod polních cest, aleje, travobylinná lada, meze a remízky, protierozní pásy atp.).

Pohled z Popovského kříže na polní krajinu Ostrovské pánve

Drobný rybníček v polní krajině u Ostrova je součástí navrženého LK

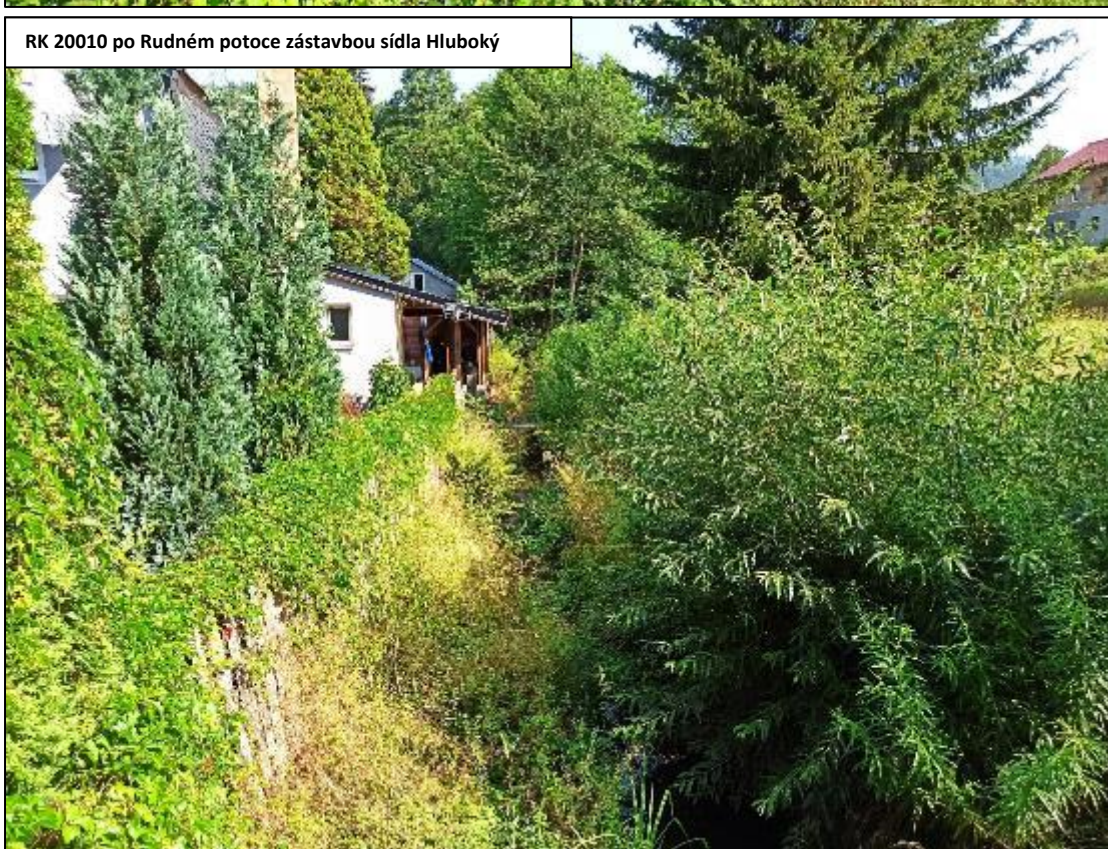

- 5) V území byly zaznamenány vymezené RK a LK po drobných vodních tocích přes zastavěné území v metodicky a funkčně zcela nevyhovujících parametrech.

LK vedoucí přes sídlo v rámci příkopu u silnice

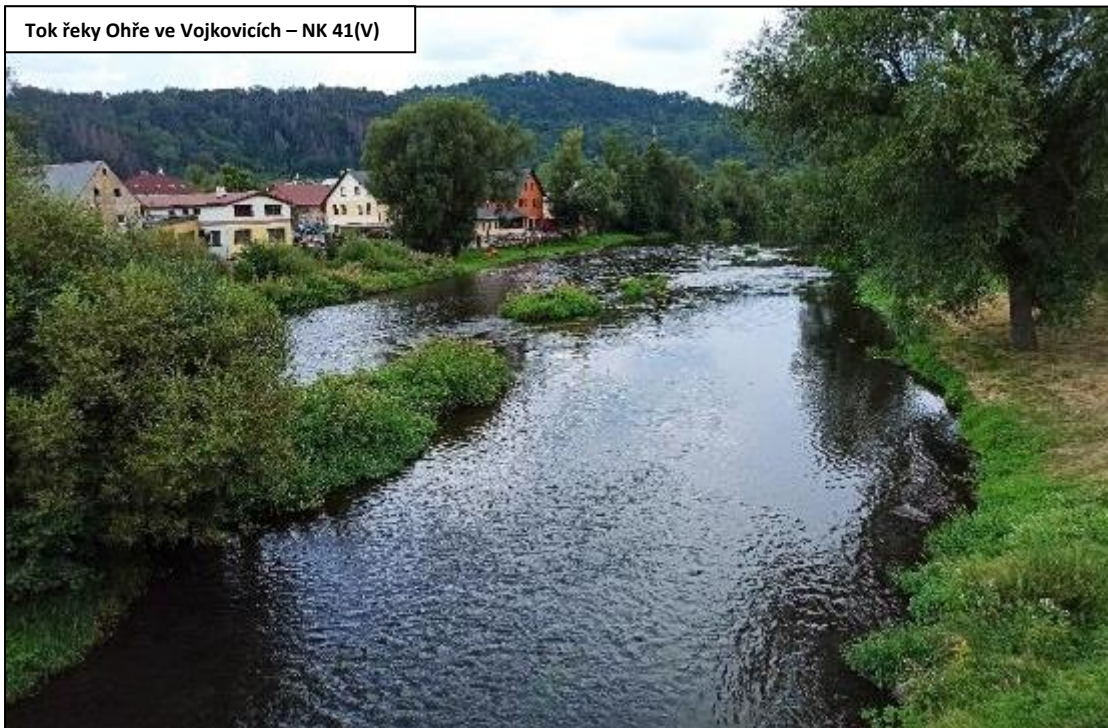
RK 20010 po Rudném potoce zástavbou sídla Hluboký

- 6) Průchodnost menších vodních toků krajinou je silně ovlivněna stávajícími sídly. Průchodnost koridorů po větších vodních tocích je relativně bezproblémová na řece Ohři, která si v dotčeném území dochovala svůj přírodě blízký ráz. Mnohem více ovlivněný zástavbou a civilizačními vlivy je tok řeky Bystřice, po kterém je veden RK 1005 a 1007. Reprezentativní vymezení vložených biocenter do těchto os RK/NK je problematické. V rámci údolních niv je pak třeba maximálně podporovat přírodě blízké zemědělské hospodaření – převést kultury orné půdy na trvalé travní porosty s alespoň lokálním extenzivním managementem. Dále je potřeba podporovat a udržovat stávající dřevinné doprovody měkkého a tvrdého luhu. V rámci toků řek a potoků je migrace vodní bioty problematická z důvodů množství neprostupných bariér (jezy, stupně).

Tok řeky Ohře ve Vojkovicích – NK 41(V)

LK po Bílé Bystřici přes zástavbu Perninku

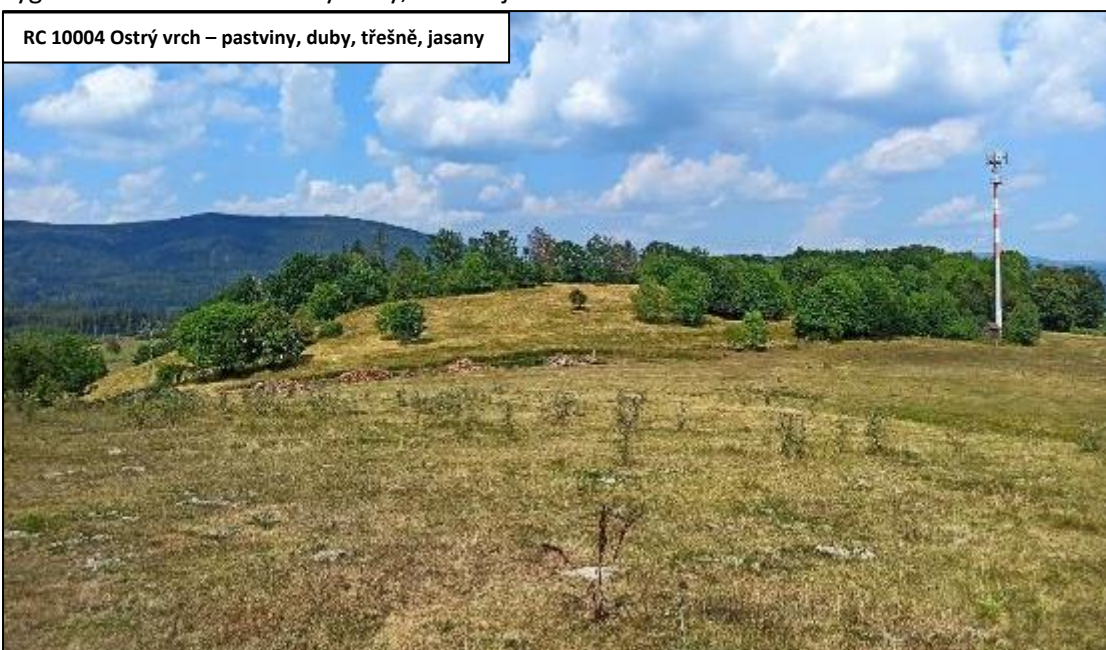

- 7) Mokřadní a rybníční biotopy jsou významnými prvky ekologické stability v území, které reprezentují převážně v ZÚR stabilizovaná regionální biocentra. Tato mokřadní (hygrofilní - hydrofilní) stanoviště jsou antropogenně podmíněné systémy, které však ve svých mokřadních biotopech vykazují velkou míru ekologicky stabilních prvků litorálů, mokřin a lužních lesů (přírodního ÚSES). Tato mozaika je doplněna vlhkými až mezofilními loukami, které jsou ze své definice antropogenně podmíněnými ekosystémy.

- 8) V rámci ORP se nachází až semixerotermní biotopy v rámci RC Ostrý vrch. Toto RC kontrastuje svými charakteristikami ekotopu s okolní, spíše vlhčí krajinou, respektive RK propojenými hygrofilními RC Ostrovské rybníky, Odeř a již mimo ORP Ostrov RC Rolavská role.

2.5 VYHODNOCENÍ VHODNOSTI ÚZEMÍ S PŘÍRODNÍMI HODNOTAMI PRO SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES

Mezi přírodní hodnoty řadíme převážně jevy chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.). Přírodní hodnoty jsou plošně chráněné různou formou chráněných území, případně se jedná o ochranu konkrétních hodnot jako v případě zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, památných stromů atp.

2.5.1 Zvláště chráněná území (ZCHÚ)

Na území ORP Ostrov se nenalézá žádné velkoplošné zvláště chráněné území.

V kategorii maloplošných zvláště chráněných území jsou zařazeny národní přírodní rezervace (NPR), národní přírodní památky (NPP), přírodní rezervace (PR) a přírodní památky (PP). V rámci řešeného území ORP Ostrov jsou vyhlášeny následující maloplošná zvláště chráněná území:

Kategorie ZCHÚ	Název	Předmět ochrany	Návrh opatření ve vztahu k ÚSES
NPR	Božídarské rašeliniště	Ochrana největšího krušnohorského rašeliniště ve výšce cca 1 000 m n. m.	Postupovat v rámci MZCHÚ v souladu s platnými plány péče a zákonnými i bližšími podmínkami ochrany. Plány péče, vyhlášovacím legislativa a další dokumenty jsou k nalezení na http://drusop.nature.cz/ .
NPR	Nebesa	Ochrana přirozených lesních ekosystémů bučin, suťových lesů a lužních lesů; biotopu ohroženého a vzácného druhu živočicha užovky stromové (<i>Zamenis longissimus</i>), včetně jeho populace; terciérních vulkanických žil se sloupcovitou odlučností.	
PP	Čedičová žíla Boč	Vypreparovaná čedičová žíla s dokonalou sloupcovitou odlučností, s vějířovitým uspořádáním čedičových sloupů.	
PP	Dubohabřina ve Vojkovicích	Komplex zachovalých lesních porostů charakteru hercynské dubohabřiny a suchých trávníků na příkrých svazích nad Ohří.	
PP	Hornohradský potok	Přírodní komplex biotopů L2.2, T1.6, T1.5 a M5. Součástí je rozsáhlá populace česneku medvědího, pérovníku pštrosího a biotop pro rozmnožování mloka skvrnitého.	

PP	Koňský rybník	Populace čolka velkého a jeho biotopu, blatnice skvrnité a rozmnožovacího biotopu skokana ostronosého.	
PP	Malý Stolec	Zachovalá, netěžená část čedičového příkrovu a částečně odtěžené čedičové sloupy, kamenné moře, suché trávníky a charakteristické teplomilné druhy flóry a fauny.	
PR	Oceán	Ochrana neporušeného horského rašeliniště.	
PR	Ostrovské rybníky	Ochrana vodních a mokřadních stanovišť a na ně vázané flóry a fauny.	
PP	Pastviny u Srní	Krajinářsky cenné území s historickou mozaikou mezí a teras s reprezentativní ukázkou lučních stanovišť s výskytem vzácných druhů rostlin (vstavač bezový).	
PP	Pernink	Horské podmáčené biotopy, jejichž základem je široká škála vrchovištních biotopů a přechodových rašelinišť doplněná od severu o podmáčené smrčiny.	
PR	Ryžovna	Ochrana geologického fenoménu a typických horských společenstev Krušných hor.	
PP	Špičák u Vojkovic	Rozsáhlý komplex zachovalých lesních porostů a suchých trávníků na příkrých svazích vrchu Špičák včetně charakteristických druhů flóry a fauny vázané na listnaté porosty.	
PP	Vlčí jámy	Ochrana středověkých dobývek cínových rud, ve kterých se vlivem specifického vzdušného režimu vytváří jeskynní led.	

NPP	Skalky skřítků	Ochrana ojedinělé lokality pseudokrasových dutin vytvořených ve vulkanické brekcii, modelované tokem řeky Ohře.	
-----	----------------	---	--

2.5.2 Natura 2000

Soustavu Natura 2000 tvoří evropsky významné lokality (EVL) a ptačí oblasti (PO). V rámci řešeného území ORP Ostrov jsou vyhlášeny následující naturové lokality:

Kategorie ZCHÚ	Název	Předmět ochrany	Návrh opatření ve vztahu k ÚSES
EVL	Borecké rybníky	Čolek velký (<i>Triturus cristatus</i>)	Postupovat v rámci EVL v souladu s platnými souhrny doporučených opatření či překryvných MZCHÚ či SCHÚ zpracovaných AOPK ČR. Souhrny doporučených opatření pro EVL, vyhlášovací legislativa a další dokumenty jsou k nalezení na http://drusop.nature.cz/ .
EVL	Doupovské hory	Stanoviště 3260, 5130, 6210, 6430, 6510, 9130, 9180, 91E0, čolek velký, hnědásek chrastavcový, koniklec otevřený, kuňka ohnivá, losos obecný, netopýr černý, netopýr velký	
PO	Doupovské hory	Čáp černý, datel černý, chřástal polní, lejsek malý, lelek lesní, moták pochop, pěnice vlašská, tuhýk obecný, včelojed lesní, výr velký, žluna šedá a jejich biotopy	
EVL	Hradiště	Stanoviště 3150, 6210, 6510, 8230, 8310, 9130, 9180, 91E0, 91I0, čolek velký, hnědásek chrastavcový, koniklec otevřený, losos obecný, modrásek bahenní	
EVL	Klínovecké Krušnohoří	Stanoviště 4030, 6230, 6430, 6520, 7110, 7120, 7140, 91D0, 9410	
EVL	Krušnohorské plató	Stanoviště 4030, 6230, 6520, 7110, 7140, 8220,	

		9140, 91D0, 9410, netopýr velký, střevlík Ménétríesův	
PO	Novodomské rašeliniště – Kovářská	Tetřívěk obecný, žluna šedá a jejich biotopy.	
EVL	Ostrovské rybníky	Stanoviště 3140, čolek velký.	
EVL	Pernink	Stanoviště 4030, 6520, 7110, 7120, 7140, 91D0, 9410	

2.5.3 Smluvně chráněná území

Ochranu evropsky významných lokalit (EVL) je možné po vyhlášení EVL zařazených do tzv. evropského seznamu nařízením vlády podle §45c odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů zajistit také smluvní ochranou.

	Název	Předmět ochrany
EVL Doupovské Hory	SCHU Bučina u Kyselky	9130 - bučiny asociace Asperulo-Fagetum, 9180 - lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklích.
	SCHU Šibeniční vrch	6210 - polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (Festuco-Brometalia)
	SCHU Lučinský vrch	6210 - polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (Festuco-Brometalia).
	SCHU Sutě za Kamencem	9180 - lesy svazu Tilio-Acerion na svazích, sutích a v roklích

2.5.4 Památné stromy

V rámci řešeného území ORP Ostrov jsou vyhlášeny následující památné stromy:

Název	Návrh opatření ve vztahu k ÚSES
Anežská lípa	Památné stromy v krajině tvoří významné interakční prvky a doplňují systém ekologické stability. Jejich vliv je převážně dán jejich stářím a mohutností. Staré stromy bohužel z krajiny nenávratně mizí, a tedy dochází ke ztrátám na ekologické stabilitě krajiny. Tyto mikrobiotopy zajišťují přežívání celé řady organismů (od hub přes hmyz po ptáky a drobné savce). Památné stromy je tedy nutné chránit a vyhlášovat nové potencionální jedince v rámci volné krajiny.
Arnoldova lípa	
Břek u Horního hradu	
Břek v Pekelském údolí	
Buk k Osvinovu	
Buk na Starém Jelení	
Buk u Stráže	
Damická lípa u potoka	
Damický kaštanovník	

Dolní Popovská lípa
Duby u Panské louky
Horní Popovská lípa
Hrzínská lípa
Jasan u kovárny
Jilm v Perninku
Květnovská lípa
Lípa v Horním Žďáru
Lípa v Osvinově
Lípa v Srní
Lípa ve Stráži
Lípa u kapličky
Mariánská lípa
Maxův javor u Kozího potoka
Merklínský javor
Pekelská lípa II.
Pekelský buk
Popovská bříza
Popovský jasan
Slavibojův břek
Vetešníkův jasan v Perninku
Vojkovičká lípa
Winklerův jasan

2.5.5 Registrované významné krajinné prvky (VKP)

Na území ORP Ostrov je celkem **registrováno 40 významných krajinných prvků**: Alej u Boru (k.ú. Nová Víška), Andělská alej (k.ú. Pernink), Arboretum u Němců – Suchá (k.ú. Jáchymov), Borecká alej (k.ú. Ostrov n.O.), Císařská alej (k.ú. Jáchymov), Jindřišské skály/Na Strašidlech (k.ú. Potůčky), Kostelní vršek ve Velichově (k.ú. Velichov), Liščí kámen (k.ú. Osvinov), Louka na Kraví hoře (k.ú. Ryžovna), Louka pod Nebesy (Hrachová) (k.ú. Peklo), Louka u nemocnice (k.ú. Ostrov n.O.), Louky pod Plešivcem (k.ú. Lípa), Louky u Květnové (k.ú. Květnové), Luční sad pod Větrným vrchem (k.ú. Ostrov n.O.), Malý stolec (k.ú. Stráž n.O.), Mokřad pod Pekelskou skálou (k.ú. Srní u Boče), Mokřady nad Bystřicí (k.ú. Bystřice u Hroznětína), Mokřiny u Odeře (k.ú. Hroznětín, Ruprechtov), Pahorek u Květnové (Tvrziště) (k.ú. Květnová), Pastviny u Mořičova (k.ú. Mořičov), Pastviny u Srní (k.ú. Srní), Pískovna u Vojkovic (k.ú. Vojkovice), Popovské pastviny (k.ú. Popov), Přechodně chráněná plocha Boží Dar (k.ú. Boží Dar), Přechodně chráněná plocha Osvinov (k.ú. Osvinov), Rákosina Hluboký (k.ú. Hluboký), Rákosina u Bystřice (k.ú. Bystřice u Hroznětína), Remíz u Krásného lesa (k.ú. Krásný Les), Sady u Jakubova (k.ú. Jakubov), Sady u Velichova (k.ú. Velichov), Sady u Vojkovic (k.ú. Vojkovice), Sejpy u Božího Daru (k.ú. Boží Dar), Skalní defilé nad Bystřicí (k.ú. Ostrov n.O.), Skalní suk Ryžovna (k.ú. Ryžovna), Třemdava (k.ú. Stráž n.O.), U hrušky (k.ú. Nová Víška), Větrný vrch (k.ú. Ostrov n.O.), Vojkovičká skála (k.ú. Vojkovice), Vřesoviště u Horní Blatné (k.ú. Horní Blatná), Výsypky Háje (k.ú. Potůčky).

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Registrované VKP byly dle možností a logických hranic začleňovány do skladebných prvků ÚSES. V případě, že to bylo jen trochu možné, tak byly vymezeny jako interakční prvky, jelikož již ze své definice podporují interakci mezi ekologicky stabilnějšími složkami ekosystému.

2.5.6 Přírodní parky

Na území ORP Ostrov jsou vyhlášeny dva přírodní parky, **Zlatý Kopec a Stráž nad Ohří**. V sousedství je dále vyhlášen přírodní park Jelení vrch. Přírodní parky, dříve také oblasti klidu, jsou vyhlášeny pro zachování a ochranu krajinného rázu. Jedná se tedy převážně o lokality s cennými a dochovanými přírodně-estetickými, případně kulturně-historickými hodnotami. Přírodní parky na území ORP jsou typické zachovalým přírodním prostředím a dochovanou strukturou původního využívání krajiny (zemědělství, těžba), včetně drobných sídel a osad.

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Přírodní parky chrání dochovaný krajinný ráz, tedy i stabilní a přírodní či přírodě blízké ekosystémy. Omezují možnost výstavby, tedy vhodně doplňují nezastavitelné plochy ÚSES a přírodní charakter území (např. chráněný ráz zemědělské krajiny: plužiny, meze, remízky atd.).

2.5.7 Lokality výskytu zvláště chráněných druhů organismů

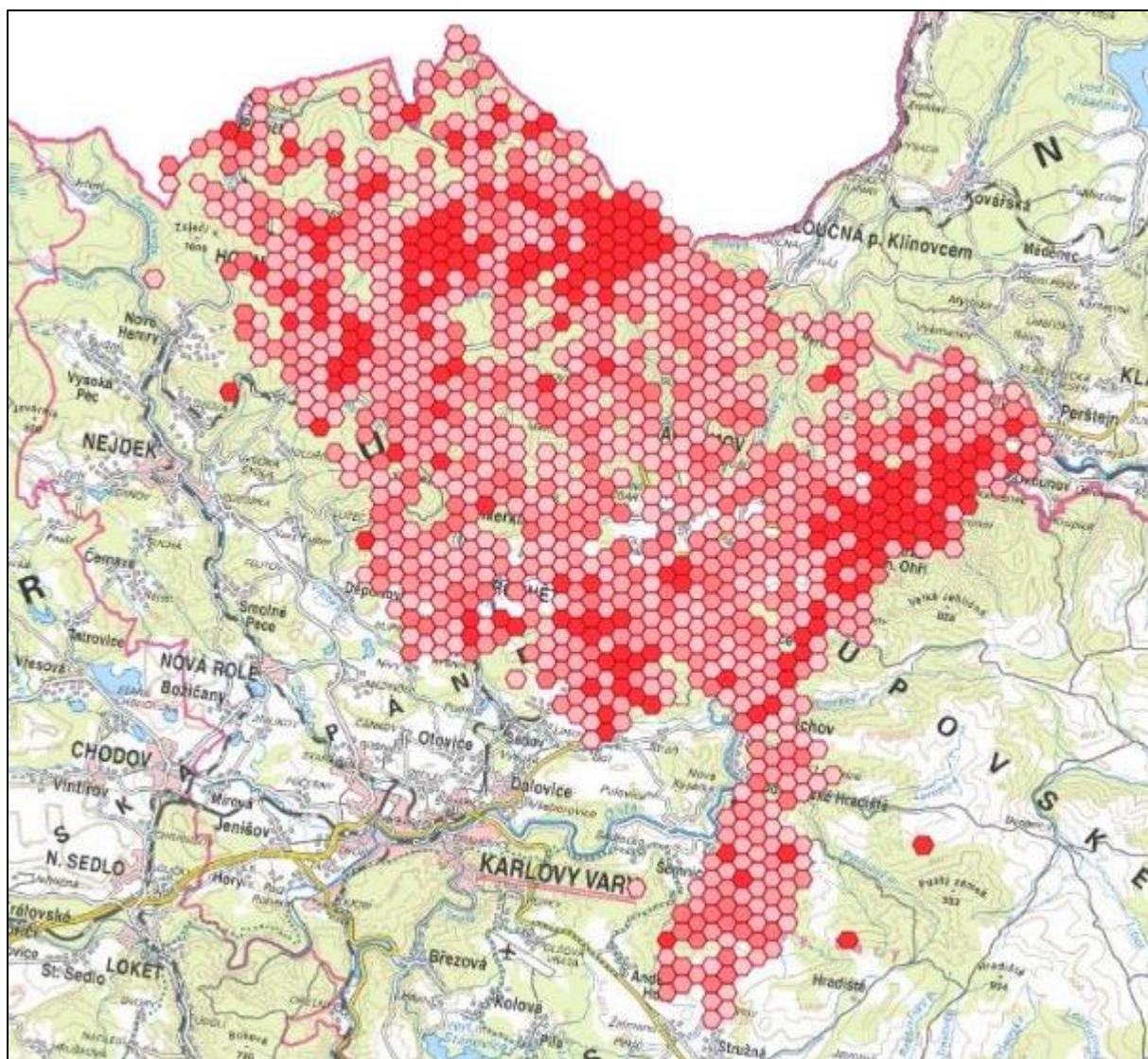
Stěžejním podkladem pro určování biodiverzity řešeného území bylo využití dat z nálezové databáze AOPK ČR. Tato data byla v prvcích ÚSES rámcově ověřována v rámci terénních pochůzek na úrovni odpovídajících biotopů či stanovišť. Nad nálezovými daty byla zpracována následující analýza vypovídající o rozložení zaznamenaných dat zvláště chráněných druhů organismů a druhů červeného seznamu na řešeném území (dále jen „významné druhy“).

METODIKA:

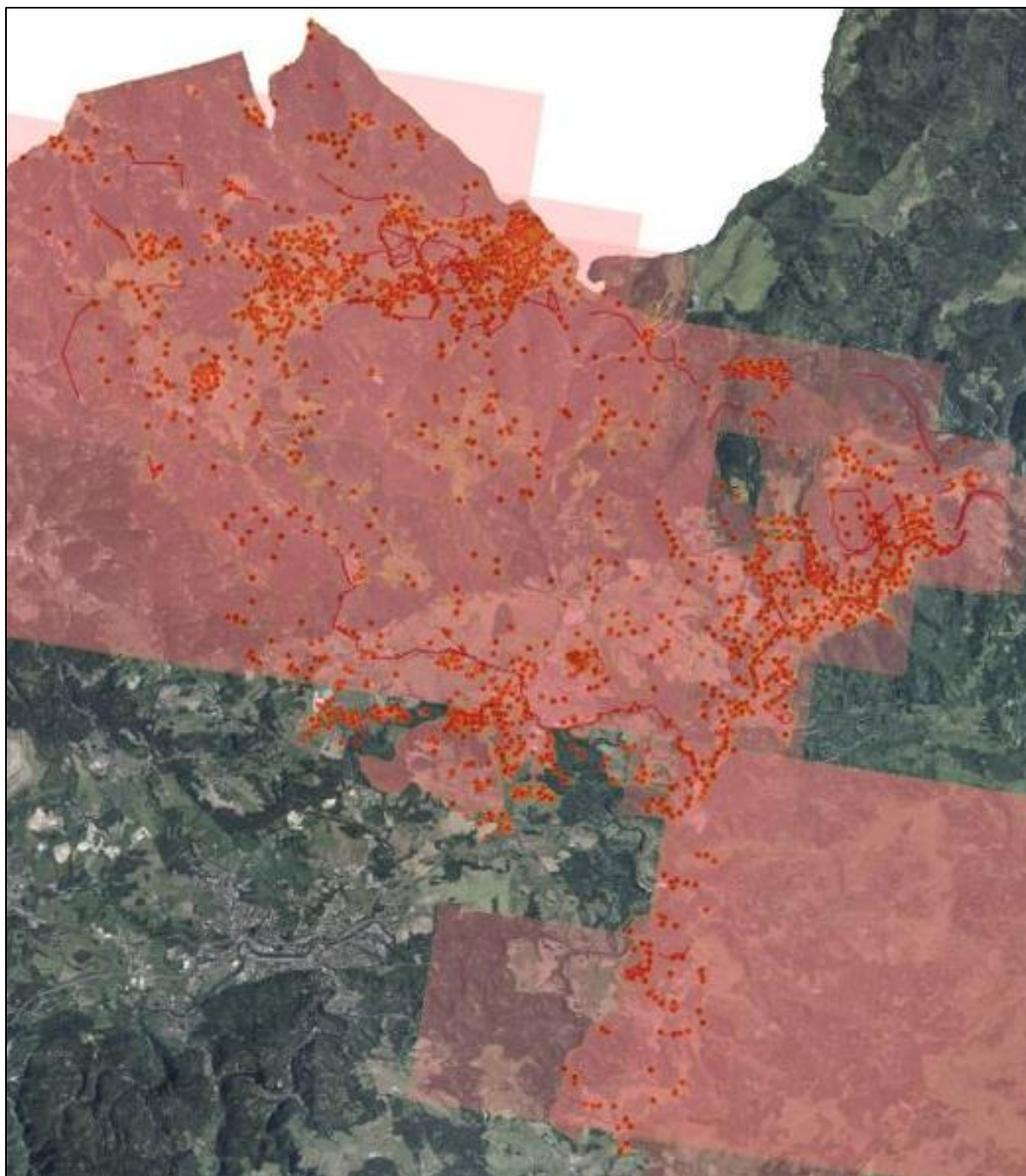
Pro reálnou aplikaci byla využita data z NDOP za posledních dvacet let, tedy období 1. 1. 2000 – současnost (říjen 2020). Data byla rozdělena na bodové záznamy, záznamy linií a záznamy plošné, které vykazují největší míru nepřesnosti, jelikož se zde ve velkém nacházejí údaje z mapování za faunistické/botanické čtverce – tedy nejde konkretizovat předmětnou lokalitu např. hnízdění u často takto zaznamenaných druhů ptáků. Přírodovědné mapovací čtverce (síťové mapování) pokrývají celé řešené území v různých úrovních (délek hran).

Základní přehled o agregaci biodiverzity „významných druhů“ v řešeném území lze zpřehlednit nad následující sadou obrázků (čím červenější, tím biologicky cennější území):

Obr. 14 - Schéma agregace významných druhů z NDOP I

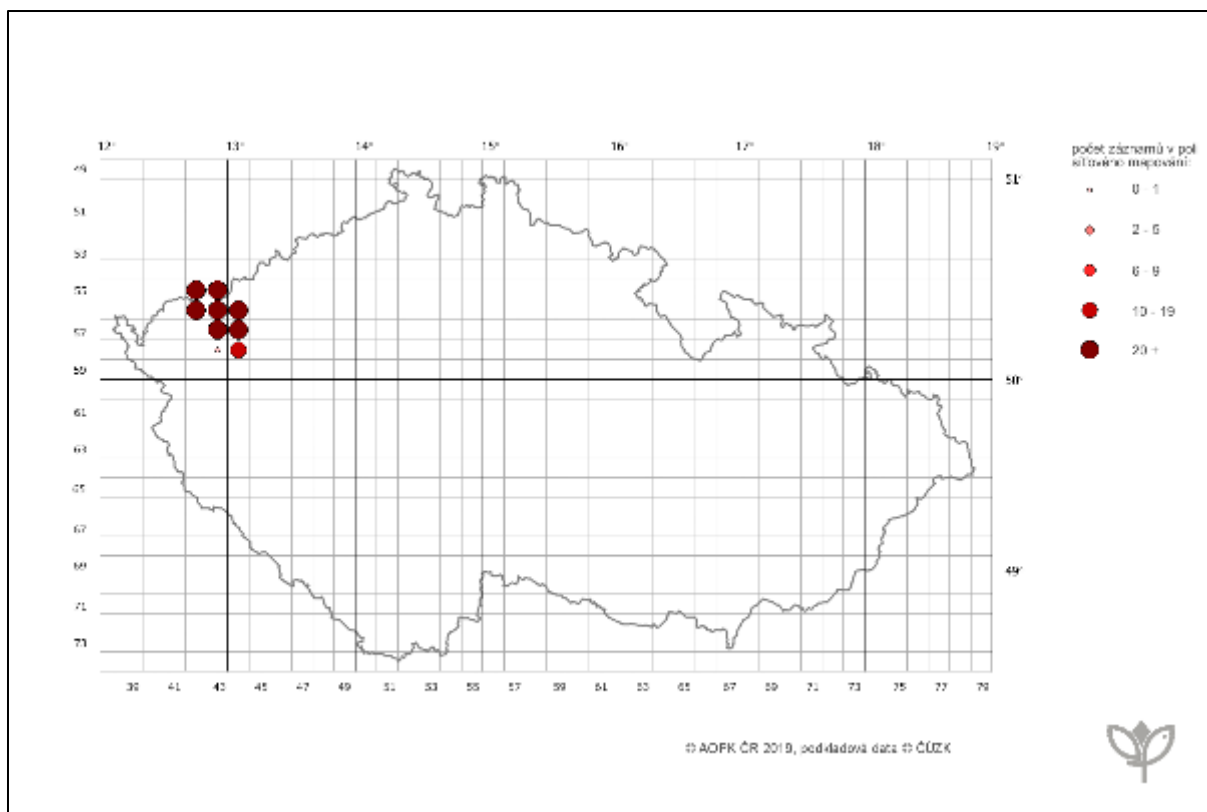
Obr. 15 - Schéma agregace významných druhů z NDOP II

Koncentrace nálezů významných druhů, a tedy i zvýšené biodiverzity, je pozorovatelná v lokalitách **zvláště chráněných území** (ZCHÚ – např. NPR Božídarské rašeliniště, NPR Nebesa, PR Ostrovské rybníky atd.), dále pak **v rámci údolních niv, svahů údolí** i vlastních vodních toků (údolí Ohře, niva Bystřice, Hornohradský potok atp.).

Z hlediska významných druhů živočichů sledovaných v jevu 36 ÚAP „lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem“ lze konstatovat, že v řešeném území se nachází lokality s výskytem užovky stromové (*Zamenis longissimus*). Základem ochrany tohoto druhu je komplexní ochrana jeho stanovišť a biotopů. Toto je zabezpečeno NPR Nebesa, EVL Doupovské hory a dále i prvky ÚSES (RC Pekelské stráně, RC Dubový vrch, NK 41V Svatošské skály-Úhošť).

Určitou vypovídací schopnost pak má i souhrnná statistika o počtu záznamů v poli síťového mapování:

Obr. 16 - Schéma počtu záznamů z NDOP v poli síťového mapování

2.5.8 Vztah ÚSES k prezentovaným hodnotám ochrany přírody

Výše komentované jevy obecné či zvláštní ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny reprezentují legislativně chráněná území či biotopy zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Jedná se o cenné lokality, které je vhodné začlenit pod systém ekologické stability daného území. Ve smyslu ekologických principů je vhodné propojovat tyto enklávy relativně přírodně stabilnějšími koridory tak, aby byla podpořena migrace živočichů či šíření rostlin, respektive možnost komunikace metapopulací organismů. Vhodné koridory a případně nově realizovaná biocentra pak mohou být snáze osídlena cílovými druhy vázanými na cílová stanoviště a biotopy.

V řešeném území je stávající vymezení ÚSES a výše komentované plochy ochrany přírody většinou v překryvu, a nejsou tedy nutné výrazné změny ve vymezení. Vzhledem ke grafické kvalitě zpracování digitálních dat je v opodstatněných případech vhodné upravit dílčím způsobem hranice ÚSES tak, aby byly souměrné s prvky územní ochrany přírody (rVKP, ZCHÚ, EVL, SCHÚ). Jedná se o dílčí zpřesnění ÚSES, které je součástí návrhu.

Schéma přírodních hodnot ve vztahu k vymezenému ÚSES je součástí výkresové části Plánu ÚSES.

2.6 VYHODNOCENÍ POTŘEBY VYMEZENÍ ANTROPOGENNĚ PODMÍNĚNÉHO ÚSES A UNIKÁTNÍCH BIOCENTER

2.6.1 Antropogenně podmíněný ÚSES

V rámci řešeného území ORP Ostrov byl hodnocen stav vymezených prvků ÚSES v ÚPD obcí a konfrontován s principy vymezování ÚSES dle platné metodiky. Na základě principu biogeografické reprezentativnosti a principu zohlednění aktuálního stavu krajiny bylo vyhodnoceno, že je v řešeném území vhodné doplňkovým způsobem stabilizovat antropogenně podmíněný ÚSES v kulturně využívaných nivách vodních toků (hygrofilní až mezofilní větve ÚSES mimo čistě lesní ekosystémy), respektive v prvcích s biotopy horských rašelinných luk, vrchovišť a dalších člověkem ovlivněných ekosystémů bezlesí s vysokou biologickou hodnotou.

Navržena byla jedna čistě antropogenně podmíněná větev mezofilního charakteru s cílovými lučními společenstvy po horských loukách v Jáchymově. Byly využity antropogenně podmíněná luční biocentra stabilizovaná ve stávajícím ÚP. Podrobněji viz kapitola 3.4.2.

Navržena byla jedna čistě antropogenně podmíněná větev mezofilního až xerothermního charakteru (stepní ekosystémy) s cílovými lučními společenstvy na loukách a pastvinách v Doupovském Hradišti. Podrobněji viz kapitola 3.4.2. Biotopy bezlesí stepního charakteru jsou v území spíše doplňkovými, avšak o to cennějšími prvky v rámci biokoridorů a biocentra, jejichž těžiště nalezneme na k jihu orientovaných lokalitách kaňonu Ohře. Semixerofilního charakteru jsou i luční biotopy (pastviny) v rámci vymezeného regionálního biocentra Ostrý vrch.

Luční ekosystémy se jako cílové ekosystémy nacházejí v celé řadě vymezených prvků ÚSES. Jedná se jak o vlhké (nivní a vrchovištní rašelinné), tak mezofilní až semixerofilní louky, jejichž přínos pro biodiverzitu a ekologickou stabilitu je nesporný. Zásadně důležitý je však vhodný management těchto ploch.

Antropogenně podmíněný ÚSES je dále jako doplněk potencionálního přírodního ÚSES (lužní charakter dolních niv) reprezentovaný naprostou většinou vodních a mokřadních prvků v rámci větví lokálního i regionálního ÚSES vedených po regulovaných vodních tocích či rybnících (např. RK a LK vedené po toku Bystřice) a dominantně pak v regionálních biocentrech: Ostrovské rybníky, Borecké rybníky, Odeř. Tato regionální biocentra byla svým vznikem podmíněna činností člověka (historická tvorba a využívání rybníků, těžba surovin) a i když obsahují významné přírodní biotopy, stále se jedná o antropogenně podmíněné ekosystémy mokřadů (luhů a litorálů), vodních ploch a lučních porostů.

Závěrem lze konstatovat, že antropogenně podmíněný ÚSES je ve stávajícím vymezení v ÚP podchycen, přičemž však chybí jeho metodické sjednocení do odpovídajících větví a provázání s přírodním ÚSES přes kontaktní biocentra.

2.6.2 Unikátní biocentra

V rámci řešeného území ORP Ostrov byl hodnocen stav vymezených prvků ÚSES v ÚPD obcí a konfrontován s principy vymezování ÚSES dle platné metodiky. Unikátní biocentra nebyla zaznamenána.

2.7 VYHODNOCENÍ ZJIŠTĚNÝCH PROBLÉMŮ, NEDOSTATKŮ A CHYB

V rámci jednotlivých územních plánů obcí se lze setkat s různou měrou zapracování problematiky ÚSES. Od vcelku kvalitních vymezení ÚSES, která respektují metodické principy, po zcela formálně přenesené „osy a kolečka“ z původních generelů ÚSES. Některá historická vymezení os místního ÚSES byla v rámci času metodicky překonána (z hlediska principu biogeografické reprezentativnosti), a proto bylo navrženo nové vedení. Nad některými prvky byla vedena diskuse a zvažován jejich potenciál i s ohledem na ostatní principy vymezení (primárně princip konzervativnosti a princip aktuálního stavu krajiny). Obecným problémem byla celková nepropojenost systému (jak fyzická, tak funkční), chybějící vložená lokální biocentra do prvků regionálních a nadregionálních biokoridorů, nedodržení minimálních prostorových parametrů a celkově absence souborných digitálních dat.

Dalším častým problémem byla koncepce ÚSES, která vymezovala osy lokálních biokoridorů podél toků vodotečí, přičemž tyto prvky zaujímal minimální prostory v nivě a vztahovaly se spíše jen na samotnou vodoteč a její břehové porosty. Z hlediska metodického je však nutné se na údolní nivy dívat jako na reálně (či potencionálně) velmi hodnotné lokality, které charakterizují luční a mokřadní (lužní) biotopy. Cílem tedy bylo rozšířit či upravit toto vymezení s ohledem na možné částečně antropogenně podmíněné větve nivního (lučního, mokřadního, lužního) ÚSES.

V rámci návrhu pak byla zvážena a racionálně využita možnost kontaktního (souběžného) vedení přírodních a antropogenně podmíněných větví, respektive mezofilních a hygrolních os řešených prvků ÚSES.

Vyhodnocení zjištěných problémů, nedostatků a chyb bylo průběžně prezentováno a diskutováno na kontrolních dnech se zadavatelem při zpracování Analytické části plánu. Základní výstupy této analýzy jsou pak součástí TABULKOVÉ ČÁSTI v rámci PROBLÉMOVÉ MAPY.

2.8 ZÁKLADNÍ ANALÝZY HUSTOTY A POPIS STÁVAJÍCÍ SÍŤE ÚSES

V ORP Ostrov je ve stávajících územně plánovacích dokumentacích ÚSES vymezen relativně hustě. V území je vymezena jak hustá síť nadmístních prvků ÚSES, tak síť lokálních prvků.

2.8.1 Nadmístní ÚSES

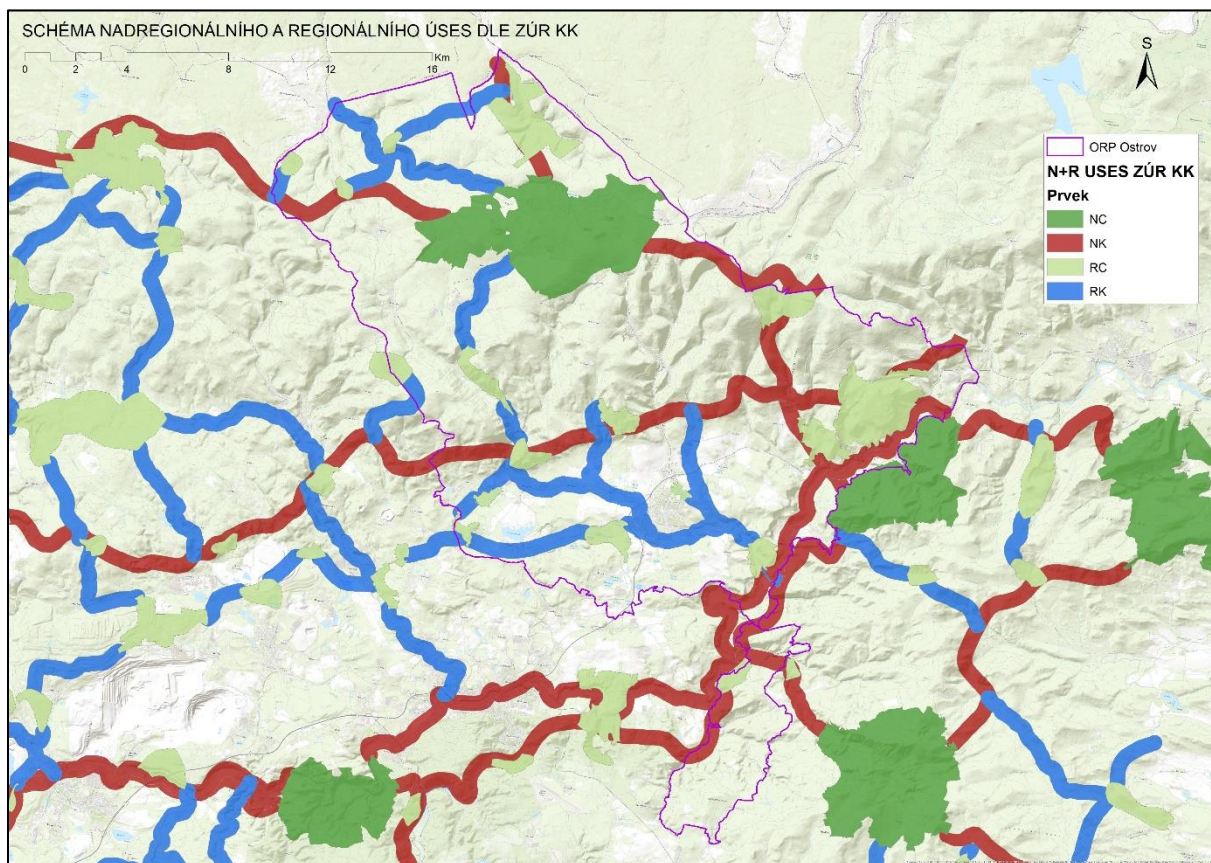
Území je relativně pestré z hlediska zastoupení biochor (včetně zastoupení extrémních, unikátních a řídkých typů viz kap. 2.2.1). Nadmístní systém ekologické stability reflektuje charakter území a je přiměřeně hustý vzhledem k principům biogeografické reprezentativnosti.

Tyto prvky vychází z vymezení v následujících podkladech:

- Územně technický podklad (Bínová a kol., 1996)
- Aktualizace nadregionálních biocenter (Ekotoxa s.r.o., 2010)
- Zásady územního rozvoje Karlovarského kraje ve znění Aktualizace č.1 (Atelier T-plan, s.r.o., 2018)

Nadregionální ÚSES		
KATEGORIE	KÓD ZÚR	NÁZEV
Biocentra	NC 70	Božídarské rašeliniště
	NC 110	Doupovský hřbet
Biokoridory	NK 1 (H)	Studenec – Božídarské rašeliniště
	NK 2 (H)	Božídarské rašeliniště – Hřenská skalní města
	NK 3 (MB)	Studenec-Jezeří
	NK 41 (MB)	Svatošské skály – Úhošť
	NK 41 (V)	Svatošské skály – Úhošť
	NK 44 (MB)	Pustý zámek – K41
	NK 179 (MB)	K41 – K2
	NK 180 (H)	Božídarské rašeliniště – hranice ČR
Regionální ÚSES		
KATEGORIE	KÓD ZÚR	NÁZEV
Biocentra	RC 397	Popovský kříž
	RC 990	Merklín
	RC 1140	Dubový vrch
	RC 1143	Pekelská skála
	RC 1144	Dolní Lomnice
	RC 1145	Ústí Bystřice
	RC 1153	Bučina
	RC 1160	Ostrovské rybníky
	RC 1161	Pod Plešivcem
	RC 1181	Macecha – Meluzína
	RC 1190	Zlatý kopec
	RC 1191	Potůčky
	RC 1193	Na strašidlech
	RC 10001	Pila
	RC 10002	Oceán
	RC 10003	Odeř
	RC 10004	Ostrý vrch
	RC 10005	Borecké rybníky
Biokoridory	RK 536	Božídarské rašeliniště – Pod Plešivcem
	RK 1003	Rolavské role – Ostrovské Rybníky
	RK 1004	RK 1003 – Merklín
	RK 1005	Ostrovské rybníky – Ústí Bystřice
	RK 1006	Pod Plešivcem – Merklín
	RK 1007	Merklín – RK 1005
	RK 1008	K41 – Ústí Bystřice
	RK 1011	Složišťe-Doupovský hřbet
	RK 20001	Na strašidlech – Pila
	RK 20002	Potůčky – Pila
	RK 20003	Pila – Božídarské rašeliniště
	RK 20004	Zlatý kopec – Pila
RK 20009	Oceán – K3	

RK 20010	RK 1007 - Popovský kříž
RK 20011	RK 1005 - Borecké rybníky
RK 20019	RK 20011 - K3
RK 20121	K1 – Potůčky

Obr. 17 - Schéma N+R ÚSES dle ZÚR KK

2.8.1 Místní ÚSES

Lokální ÚSES není ve stávající podobě jednotně zpracován. Jeho vymezení je stabilizováno v jednotlivých územních plánech obcí. Plán ÚSES analyzoval stávající vymezení ÚSES v platných územních plánech, případně pokud byla data k dispozici, tak rozpracované změny územních plánů a územní plány ve stádiu zpracování.

Během zpracování plánu ÚSES byly zapracovány následující aktuálně projednávané ÚPD:

- Změna č. 3 Územního plánu Ostrov
- Návrh Územního plánu Horní Blatná
- Návrh zadání ÚP Doupovské Hradiště
- Územní plán Stráž nad Ohří
- Změna č. 2 Územního plánu Ostrov
- Změna č. 1 Územního plánu Hroznětín
- Změna č. 3 Územního plánu Jáchymov

Obecně lze konstatovat, že místní ÚSES trpí několika základními nedostatky:

- Schématické vymezení převzaté z původních generelů nerespektující stávající metodické principy vymezování (větve, funkční i prostorová spojitost)
- Vymezení lokálních prvků nereflektuje nadmístní hierarchii ÚSES
  - Chybí vložená lokální biocentra do regionálních a nadregionálních biokoridorů
  - Lokální biocentra navazují přímo na regionální (nadregionální) biocentra (např. ÚP Stráž n. Ohří i nový ÚP)
  - Lokální biocentra na nic nenavazují, nejsou propojena biokoridory (např. ÚP Potůčky; ÚP Stráž n. Ohří i nový ÚP)
  - Ve starších ÚPD jsou některé biokoridory vymezeny pouze schématicky (linie) (např. ÚP Ostrov, projednávaná změna č. 2 toto napravuje)
  - Vymezení ve zcela neprůchodných a funkčně nenavazujících polohách (např. ÚSES po Jáchymovském potoce – lesních svazích)

3. NÁVRHOVÁ ČÁST

3.1 PRINCIPY VYMEZOVÁNÍ ÚSES

3.1.1 Princip biogeografické reprezentativnosti

Princip biogeografické reprezentativnosti odpovídá původnímu kritériu rozmanitosti potenciálních ekosystémů. Vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění slouží k vytvoření základního rámce pro vymezení soustavy reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní ÚSES. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Ostrov byly primárně analyzovány z hlediska biogeografické reprezentativnosti a na základě zmapovaných ekotopů a přírodních podmínek pro potenciální přírodní ekosystémy.

Tabulka navržených biocenter ÚSES dle biogeografického členění:

BIOREGION	BIOCHORA	NADREGIONÁLNÍ A REGIONÁLNÍ BIOCENRA	LOKÁLNÍ BIOCENRA
I.13	-3BI	RC1145 RC1160 RC10005	NK41MB/LC4, NK41MB/LC5, NK41MB/LC9, RK1005/LC2, RK1005/LC4, RK20011/LC1, RK20019/LC1, LK029/LC3, LK029/LC4, LK029/LC4, LK029/LC5, LK032/LC1, LK032/LC2, LK033/LC1, LK033/LC2, LK034/LC2, LK039/LC3, LK043/LC1, LK044/LC(S)
	3BS	-	LK030/LC1
	3UI	NC110 RC1140 RC1143 RC1144 RC1145 RC1153	NK41MB/LC10, NK41MB/LC11, NK41MB/LC2, NK41MB/LC3, NK41MB/LC4, NK41MB/LC5, NK41MB/LC7, NK41MB/LC8, NK41MB/LC9, NK41MB/LC9, NK41V/LC1, NK41V/LC2, NK41V/LC3, NK44MB/LC1, RK1005/LC4, RK1005/LC5, RK1005/LC6h, RK1005/LC6m, K20011/LC1, LK026/LC4, LK029/LC(K), LK029/LC1, LK029/LC2, LK029/LC3, LK029/LC4, LK029/LC5, LK032/LC2, LK046/LC1, LK053/LC1
	3US	NC110 RC1143	LK030/LC1
	-3VI	NC110 RC1144 RC1153	NK41MB/LC11, NK41MB/LC12, NK41MB/LC13, NK41MB/LC3, NK44MB/LC1, LK046/LC1, LK053/LC1
	4Db	RC1160	RK1003/LC5, RK1003/LC6, LK034/LC1, LK039/LC3, LK043/LC1, LK044/LC1
	-4HI	NC110 RC1143	-
	-4PI	RC1140 RC1143 RC1144 RC1153	NK44MB/LC1, RK1005/LC1m, RK1005/LC2, RK1005/LC3, LK029/LC5, LK033/LC1, LK034/LC1, LK039/LC1, LK039/LC2 LK041/LC1, LK042/LC1, LK042/LC2, LK046/LC2

		RC1160	
	4UI	RC1140 RC1143	LK026/LC3, LK026/LC4, LK029/LC5
	-4VI	-	NK41MB/LC(Š1), NK41MB/LC6, NK41MB/LC7, LK047/LC(VÚ), LK047/LC2, LK048/LC1
I.26	3Ro	-	LK044/LC(S)
	-4BR	RC1160 RC10004	RK1003/LC1, RK1003/LC2, RK1003/LC3, RK1003/LC4, RK1003/LC5, RK1003/LC6, LK042/LC1, LK045/LC(S)
	4Do	RC10003 RC10004 RC10005	RK1003/LC3, RK1004/LC1, RK1005/LC3, RK1005/LC2, RK1005/LC1m, RK1007/LC1, RK1007/LC2, RK1007/LC3, RK20010/LC1, RK20010/LC2m, RK20019/LC2, RK20019/LC3, LK035/LC1, LK035/LC2, LK036/LC2, LK037/LC1, LK038/LC1, LK038/LC2, LK039/LC1, LK039/LC2, LK040/LC1
	-4PI	RC10004	
	4RN	-	RK1004/LC1, RK20010/LC1, RK20010/LC2m, RK20010/LC3m, RK20019/LC1, RK20019/LC3, LK031/LC1, LK036/LC1, LK036/LC2, LK037/LC1
I.59	4SQ	RC397	NK3MB/LC7, NK3MB/LC8, NK3MB/LC9, NK3MB/LC10, RK20019/LC4, LK023/LC4, LK025/LC1
	4SR	RC397 RC990	NK3MB/LC1, NK3MB/LC2, NK3MB/LC3, NK3MB/LC4, NK3MB/LC5, NK3MB/LC6, RK20010/LC3m, LK036/LC1, LK037/LC1
	4SS	RC1143	NK179MB/LC1, NK3MB/LC14, NK3MB/LC18, NK3MB/LC20
	4UR	RC990 RC1161	NK3MB/LC3, RK1006/LC1, RK1006/LC2, LK011/LC1, LK019/LC4
	4US	-	NK3MB/LC18, NK3MB/LC19
	5BR	RC990	x
	5SQ	RC397	NK3MB/LC10, NK3MB/LC11, NK3MB/LC12, LK020/LC1, LK020/LC2, LK021/LC1, LK022/LC4, LK022/LC4, LK022/LC5, LK023/LC2, LK025/LC1, LK025/LC2
	5SR	RC397	NK3MB/LC1, NK3MB/LC2, NK3MB/LC3, LK018/LC1, LK018/LC2, LK018-LK019/LC3, LK018-LK019/LC3, LK019/LC4
	5SS	RC1143 RC1181 RC1190 RC1191	NK179MB/LC2, NK179MB/LC3, NK179MB/LC4, NK3MB/LC13, NK3MB/LC14, LK025/LC4, LK025/LC4, LK025/LC5, LK027/LC1, LK028/LC1
	5UR	RC1161	NK3MB/LC3, RK1006/LC1, RK1006/LC2, LK011/LC2, LK011/LC3, LK012/LC1
	5US	RC1143 RC1181	NK179MB/LC1, NK179MB/LC2, NK179MB/LC3, NK179MB/LC4, NK3-179MB/LC15, NK3MB/LC11, NK3MB/LC12, NK3MB/LC13, NK3MB/LC16, NK3MB/LC17, LK022/LC2, LK022/LC3, LK022/LC4,

		LK023/LC3, LK023/LC4, LK025/LC5, LK026/LC1, LK026/LC2, LK028/LC1
6Dr	NC70 RC1181	NK1H/LC8, NK2H/LC(L), RK20003/LC5, RK536/LC1, RK536/LC2, LK003/LC1, LK003/LC2, LK004/LC1, LK015/LC1, LK015/LC2, LK016-LK017/LC2
6Dv	RC10002	LK015/LC3
6II	NC70	LK016/LC1, LK016-LK017/LC2
6PR	NC70 RC10002 RC1161	NK1H/LC7, NK1H/LC8, LK008/LC1, LK009/LC1, LK004/LC1, LK004/LC2, LK017/LC1
6PS	NC70 RC1190 RC10001	NK180H/LC1, RK20003/LC2, RK20003/LC3, RK20003/LC4, RK20003/LC5, RK20004/LC3, RK20004/LC4, RK20004/LC5, RK20004/LC6, RK536/LC1, RK536/LC2, LK005/LC1, LK005/LC2, LK009/LC1, LK009/LC2, LK012/LC3, LK015/LC2
6SS	NC70 RC10001 RC1181 RC1190 RC1191 RC1993	NK1H/LC3, NK1H/LC4, NK1H/LC5, NK1H/LC6, NK2H/LC(L), NK2H/LC1, NK2H/LC2, NK2H/LC4, RK20004/LC1, RK20004/LC2, RK20004/LC5, RK20004/LC6, RK2001/LC1, RK2001/LC2, RK20121/LC1, LK001/LC1, LK001/LC2, LK002/LC1, LK006/LC1, LK024/LC2, LK024/LC3, LK025/LC3, LK025/LC4, LK027/LC1
6UQ	NC70 RC1161 RC1190 RC1993	NK2H/LC1, NK2H/LC2, RK536/LC3, RK536/LC4, LK003/LC3, LK006/LC1, LK016/LC3, LK019/LC1, LK019/LC2, LK023/LC1, LK023/LC2
6UR	RC10001	RK20001/LC2, RK20002/LC1, RK20002/LC2, RK20002/LC3, RK20003/LC1, RK20003/LC2, RK20003/LC3, LK004/LC2, LK012/LC1, LK012/LC2
6ZQ	NC70	LK016/LC3, LK016-LK017/LC2, LK020/LC1, LK020/LC2, LK022/LC1, LK022/LC2, LK022/LC3, LK022/LC4, LK023/LC1
6ZR	NC70 RC10002	NK1H/LC1, NK1H/LC2, NK1H/LC3, NK1H/LC7, NK1H/LC8, RK20009/LC(N), RK20009/LC1, RK20121/LC1, LK003/LC1, LK007/LC(NH), LK010/LC(NH), LK013-014/LC1, LK049/LC1
6ZS	-	NK2H/LC(L)
7Rv	NC70	x
7ZS	RC1181	NK2H/LC5, NK2H/LC4, NK2H/LC3, LK024/LC3, LK024/LC2
I.60	4SR	- NK41MB/LC1, NK41MB/LC(Š1), NK41MB/LC(Š2), LK047/LC2
	4UR	- NK41MB/LC1, NK41MB/LC(Š2), LK047/LC1

3.1.2 Princip funkčních vazeb ekosystémů

Princip funkčních vazeb ekosystémů odpovídá původnímu kritériu prostorových vztahů potenciálních ekosystémů. Vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění slouží ke stanovení základních reprezentativních tras větví ÚSES všech hierarchických úrovní a zároveň s tím i k dílčímu zpřesnění (redukci, konkretizaci) základních rámců pro vymezení reprezentativních biocenter. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Ostrov byly sekundárně posuzovány z hlediska jejich funkční spojitosti a byly vytvářeny modální větve místního ÚSES s ohledem na hydricitu a úživnost ekotopů. Základně můžeme vymezené větve rozdělit na větve hygrofilní (vlhké, mokřadní, v blízkosti vodních toků, údolních niv a rašelinišť) a dále větve mezofilní na středně „normálně“ vlhkých stanovištích. Hydrofilní větve jsou pro místní ÚSES netypické a byly vymezeny pouze doplňkově. Čistě xerofilní větve ÚSES nebyly v plánu vymezovány, mezofilní větve místy mají semixerofilní charakter v Doupovském Hradišti a na jižních svazích kaňonu řeky Ohře. V rámci plánu byly vymezovány i kontaktní větve zahrnující jak hygrofilní, tak mezofilní větve ÚSES.

3.1.3 Princip přiměřených prostorových nároků

Princip přiměřených prostorových nároků odpovídá původnímu kritériu nezbytných prostorových parametrů. Vychází z opakovaného expertního posouzení prostorových nároků různých druhů organismů a jejich populací i různých společenstev širokým týmem specialistů. Jeho uplatnění slouží ke stanovení přiměřených hodnot velikostních parametrů biocenter a biokoridorů a celkové hustoty sítě ÚSES. (Metodika)

Minimální prostorové parametry lze s ohledem na Metodiku stanovit takto:

- Délka nadregionálního a regionálního biokoridoru mezi regionálními biocentry – 8 000 m.
- Délka dílčího úseku nadregionálního biokoridoru – 700 m lesní ekosystém.
- Šířka nadregionálního biokoridoru – 40 m lesní ekosystémy, koryto vodního toku u vodních ekosystémů.
- Plocha nadregionálního biocentra – 1 000 ha.
- Plocha regionálního biocentra – v rozmezí 13 – 36 ha lesní ekosystémy (v závislosti na vegetačním stupni a typu biochory), 30 ha luční ekosystémy, 10 ha mokřadní ekosystémy.
- Šířka regionálního biokoridoru – 40 m lesní a mokřadní ekosystémy, 50 m luční ekosystémy.
- Délka dílčího úseku regionálního biokoridoru – 1 000 m ekosystémy mokřadů, 700 m lesní ekosystémy a luční ekosystémy 5.-9. vegetačního stupně, 500 m luční ekosystémy 1.-4. vegetačního stupně.
- Plocha lokálního biocentra – 3 ha lesní a luční ekosystémy, 1 ha ekosystémy mokřadů.
- Šířka lokálního biokoridoru – 15 m lesní ekosystémy, 20 m luční a mokřadní ekosystémy.
- Délka lokálního biokoridoru – 2 000 m lesní a mokřadní ekosystémy, 1 500 m luční ekosystémy.

Minimální prostorové parametry skladebných prvků ÚSES jsou až na drobné a odůvodněné výjimky dodrženy. Maximální délka BK je překračována pouze výjimečně, a to v řádech desítek, ojedinele jednotek stovek metrů s ohledem na ostatní principy (zohlednění aktuálního stavu a jiných limitů/zájmů v krajině).

Maximální prostorové parametry nejsou u skladebných prvků metodicky omezeny. V rámci navržené koncepce ÚSES byla rozloha biocenter nadmístní úrovně převzata a zpřesněna. NC 70 Božídarské rašeliniště minimální výměru 1000 ha se svojí skoro trojnásobnou rozlohou 2762 ha splňuje.

Následující tabulka představuje velikost regionálních biocenter vůči jejich minimálním výměrám. Všechna regionální biocentra splňují minimální prostorové parametry i v rámci z části antropogenně podmíněných prvků (mokřady). Čistě luční antropogenně podmíněná regionální biocentra nejsou v ORP Ostrov vymezena.

Tabulka prostorových parametrů regionálních biocenter:

KOD	NÁZEV	BIOCHORA*	DRUH BIOCHORY	MINIMÁLNÍ PARAMETRY (ha)	ANTROPOGENNÍ RC (ha)	VÝMĚRA RC (ha)
RC10001	Píla	6UR, 6SS	kontrastně-similární	43 (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		50,5
RC10002	Oceán	6ZR, 6Dv , 6PR	kontrastně-similární	43 (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		196,4
RC10003	Odeř	4Do	similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)	30 (luční ekosystémy) 10 mokřady)	50,5
RC10004	Ostrý vrch	-4BR, -4PI , 4Do	kontrastně-similární/ similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)	30 (luční ekosystémy)	56
RC10005	Borecké rybníky	4Do , -3BI	similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)	30 (luční ekosystémy) 10 (mokřady)	30,3
RC1140	Dubový vrch	3UI, 4UI , -4PI,	kontrastní	26		195,9
RC1143	Pekelská skála	-4PI, 3UI, 4UI, -4HI , 5US, 4SS	kontrastně-similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		759,5
RC1144	Dolní Lomnice	3UI , -3VI	kontrastní	26		33,2
RC1145	Ústí Bystřice	3UI , -3BI	kontrastní	26		122,5
RC1153	Bučina	-3VI , -4PI, 3UI	kontrastně-similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		94
RC1160	Ostrovské rybníky	4Db , -4PI, -4BR	similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)	30 (luční ekosystémy) 10 (mokřady)	143,9
RC1161	Pod Plešivcem	5UR , 6PR, 4UR	kontrastně-similární	28 (25 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		156,4
RC1181	Macecha-Meluzína	6SS , 6Dr, 7ZS	kontrastně-similární	43 (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		353,5
RC1190	Zlatý kopec	5SS, 6SS, 6UQ , 6PS	kontrastně-similární	43 (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		497,5
RC1191	Potůčky	5SS, 6SS	kontrastně-similární	43 (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		67,4
RC1993	Na strašidlech	6SS , 6UQ	kontrastně-similární	43 (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		45,9
RC397	Popovský kříž	4SR , 5SR, 4SQ, 5SQ	kontrastně-similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		125,6
RC990	Merklín	4UR, 4SR , 5BR	kontrastně-similární	23 (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)		164,4

* **tučně** je vyznačena dominantní biochora pro dané RBC

Minimální šířka přírodních nadregionálních a regionálních biokoridorů je dle metodiky stanovena na 40 m. Nejedná se však ani zdaleka o šířku optimální. Ve stabilizovaných lesních biotopech je vhodné a účelné vymezovat nadmístní biokoridory v násobně širších pásmech, aby byla umožněna funkční regionální či nadregionální konektivita ÚSES. V tomto plánu ÚSES pro ORP Ostrov byly na lesní půdě vymezovány nadmístní biokoridory v šířce 80 – 200 m s mediánem šířky kolem 120 m. Tedy v cca trojnásobku minimální šířky. Jedná se o šířku koridoru, kterou si lze představit jako horizontální průmět průměrné výšky tří vzrostlých smrků či buků.

Na zemědělské půdě či v koridorech vedených v údolních nivách vodních toků byly aplikovány spíše minimální prostorové parametry. Kolem vodních toků procházejících urbanizovaným územím se bohužel ani minimální šířka koridoru nepodařila vždy zajistit.

Lokální prvky byly vymezovány racionálně a dle metodických pokynů. Na lesních pozemcích je lokální hierarchie biokoridorů ÚSES až na výjimky vymezována v průměrné šířce 30 m, nebo s ohledem na hranice parcel či prostorového členění lesa. Biokoridory vymezované k založení na zemědělské půdě jsou navrhovány v průměrné šířce 15-20 m. Biocentra jsou navrhována o takových prostorových parametrech, aby zahrnovala minimálně 3 ha potencionálních lesních (případně lučních) biotopů. V případě kontaktních prvků je uměřeně navýšena rozloha lokálních biocenter o všechny typy ekotopu (nejčastějším příkladem jsou: biotopy vlhké, vodní a mokřadní v rámci údolní nivy + mezofilní stanoviště v zalesněných svazích).

Hustota sítě ÚSES s doplněním interakčních prvků odpovídá krajinné matici řešeného území. Z hlediska biogeografické reprezentativnosti se jedná o navrženou síť relativně hustou. Z hlediska dalších funkcí ÚSES v krajině, jako jsou ekosystémové služby, protierozní a meliorační funkce, funkce zvyšování a uchování biodiverzity v labilních ekosystémech agrocenóz či kulturních smrčín atp. se jedná o síť s odpovídající hustotou prvků. Hustota prvků byla oproti vymezení v platných ÚP obcí částečně redukována právě s ohledem na biogeografickou reprezentativnost lokálních prvků - podchycení požadovaných STG v rámci lokálních biocenter a redukce biocenter méně reprezentativních.

Část prvků původního ÚSES z ÚP (často vycházející z původních generelů) byla převedena do interakčních prvků. Jedná se především o území lokálních biocenter přímo navazujících na biocentra nadmístní úrovně, která dostatečně reprezentují dané biogeografické charakteristiky (STG v rámci biochor).

3.1.4 Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny

Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny odpovídá původnímu kritériu aktuálního stavu krajiny. Vychází z nezbytnosti znalosti aktuálních způsobů využití krajiny, s přednostním zaměřením na identifikaci v ní se nacházejících ekologicky cenných biotopů, příp. i populací a druhů a umělých (antropogenních) bariér. Jeho uplatnění slouží zejména k výběru vhodných konkrétních segmentů krajiny pro začlenění do skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Tento princip byl významně zohledněn především při zpřesňování vymezení regionálních biokoridorů přes zastavěná území sídel a dále v rámci hygrofilních větví místního ÚSES. Průzkumy řešeného území byly provedeny standardně. Provedeny byly další analýzy s využitím dat o biodiverzitě a přírodním potenciálu území – viz analytická část.

3.1.5 Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině

Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině odpovídá původnímu kritériu společenských limitů a záměrů. Vychází z existence aktuálně známých limitů využití území a různých zájmů souvisejících s lidskou činností v krajině. Jeho uplatnění slouží zejména k identifikaci nevhodných či problémových míst v krajině pro začlenění do skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Tento princip byl zohledněn především vzhledem k navrhované dopravní infrastruktuře obchvatů měst, konkrétně vedení silnic prvních tříd (I/13). V rámci Územních plánů a ZÚR KK je pak nutné vedení prvků ÚSES v kontaktu či kolizi s přeložkou I/13 upravit dle projektové dokumentace stavby – např. propojení biokoridorů pod mosty, realizace prvků ÚSES jako kompenzačních opatření, využití izolační zeleně atp. V případě problémové realizace a omezené prostorové spojitosti je ke zvážení zmenšení/zrušení příslušných prvků ÚSES v problematickém úseku.

Stávající dopravní a technická infrastruktura nevytváří zásadní problém v konektivě navrženého ÚSES. Základní limitace prostorové spojitosti prvků ÚSES a fragmentace krajiny je však i zde přítomna, především pak u silnic I. třídy (I/13 a I/25). Problematika fragmentace je především migrační, funkční spojitost (biotopová) je zcela zachována.

Dále je nutné se zaměřit na potenciální střety s ochranou nerostných surovin. V řešeném území jsou ložiska kaolínu, bentonitu a čediče. V rámci obce Hroznětín dochází ke střetu dobývacích prostorů a vymezených biokoridorů a biocenter ÚSES. Střety s chráněnými ložiskovými územími jsou pak významně větší. V případě realizace těžby je následně nutné počítat s určitou formou přirozené renaturalizace (případně pouze lokální revitalizace) na prvky ÚSES. Je nasnadě, že dojde ke změně vlastností biotopů a v rámci biocenter dojde k jejich přesunu z reprezentativních poloh pro dané biochory typů biocenter do unikátních. Ekostabilizační a biologická hodnota potenciálních opuštěných lomů (bez cílené rekultivace, zavážení atp.) však bude pravděpodobně vysoká, což je doložitelné z literatury. Rozšiřování dobývacích prostorů v rámci CHLÚ, které jsou ve střetu s vymezeným ÚSES, je nutné vždy odborně posoudit a vyvážit zájmy na ochraně přírody se zájmy na využití nerostného bohatství. V případě že dojde k rozšiřování těžby je nutné záměr koordinovat tak, aby docházelo k postupné (etapizované) proměně prostředí. Případně je vhodné prvky ÚSES lokálně vymezit a stabilizovat v nových územních polohách. Je však nutné dodržet všechny metodické principy vymezování. Do CHLÚ spadá např. i RC 10003 Odeř. Zde jednoznačně převažuje zájem na ochraně biodiverzity.

Podrobněji viz tabulka střetů v rámci tabulkové části Problémové mapy a přidružená schémata.

3.1.6 Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES

Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES vychází ze síťové struktury ÚSES a z jeho definice jako vzájemně propojeného souboru přírodně blízkých ekosystémů. Jeho uplatnění slouží k zachování logiky vymezování a prostorových návazností ÚSES. (Metodika)

Hierarchizace prvků ÚSES je v Plánu ÚSES pro ORP Ostrov zachována, v rámci nadmístních biokoridorů byla vymezena lokální vložená biocentra. Další větvení místního ÚSES je od hlavních větví vyšší hierarchické úrovně realizováno ve smyslu podpory hlavních os nadmístního ÚSES se současným zachováním zdravé hustoty sítě v běžné krajině. Jelikož je nadmístní systém v území relativně hustý, byly větve místního ÚSES navrhovány tak, aby co nejvíce podporovaly koridorové efekty, či co nejvíce modálním způsobem propojovali regionální a nadregionální prvky ÚSES.

3.1.7 Princip přiměřené konzervativnosti

Princip přiměřené konzervativnosti vychází z relativní neměnnosti přírodních podmínek ovlivňujících vymezení ÚSES a zároveň ze skutečnosti, že ÚSES je na většině území našeho státu již vymezen (v některých případech ovšem ve vztahu k hlavním přírodovědným principům věcně nesprávně). Uplatnění tohoto principu slouží především k minimalizaci zásahů jak do stávajících vyhovujících koncepčních řešení, tak do vymezených skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Ostrov byly hodnocené vzhledem k jejich konzervativnímu vymezení ve stávajících platných ZÚR KK, územních plánech obcí a v rámci projednaných či dokonce realizovaných plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav. Vymezení prvků ÚSES je v rámci řešeného území relativně málo konzervativní. V rámci plánu jsou navrhovány dílčí změny nadmístního ÚSES, jedná se však o relativně drobné zásahy neměnicí vlastní koncepci. Od vymezení ÚSES v ÚP obcí se nově navržená koncepce liší z důvodu současného, poněkud odlišného, pohledu na vymezování reprezentativních biocenter a na modální průchody biokoridorů přes různé typy prostředí. Novým vymezením bylo dosaženo nové koncepce dle výše uvedených principů stávající metodiky.

Některé prvky, které byly z koncepce ÚSES vypuštěny, byly přeřazeny do kategorie interakčních prvků. Dále je nutné konstatovat, že stávající husté vymezení prvků ÚSES v ÚPD není principiálně zcela špatné, pokud jsou dodrženy předchozí principy. Jedná se však o velice extenzivní vymezení, které může bránit vlastní realizaci ÚSES (návrhové prvky na zemědělské půdě), respektive údržbu a realizaci opatření ve stabilnějších (funkčnějších) lokalitách (typicky lesní prvky, kde je cílem přírodě blízké lesnické hospodaření s postupným převodem od hospodářské funkce k funkci primárně ekostabilizační).

3.2 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ A JEJÍ ODŮVODNĚNÍ

V rámci Plánu ÚSES byly revidovány a zpřesňovány nadregionální a regionální úrovně ÚSES, a to s ohledem na měřítko zpracování. Hlavní práce však byla s vymezením lokálního (místního) ÚSES a jeho navázání na prvky vyšší hierarchie a okolní území (ORP Karlovy Vary, ORP Kadaň, vojenský újezd Hradiště).

Dílčí větve místního ÚSES byly převymezovány s ohledem na výše komentované principy vymezování. Jednalo se převážně o zohlednění aktuálního stavu krajiny, o antropogenní bariéry a podmínky přírodní (biotické bariéry) včetně sladění hydrických a trofických atributů v rámci jednotlivých větví místního ÚSES. Několik větví bylo doplněno zcela nově. Dále byla revidována vložená místní biocentra a doplněna do biokoridorů vyšších hierarchií.

Formálně došlo ke zpřesnění vymezení na parcely pozemků z katastru nemovitostí, v lesních celcích se přihlíželo k vedení ideálně po hranicích prostorového rozdělení lesa (oddělní, dílec, porost). Vymezení také dávalo důraz na souměstnost s jevy ochrany přírody (ZCHÚ atp.), či zmapovaných zachovalých biotopů (reprezentativní biotopy pro dané skladebné prvky ÚSES) z vrstvy mapování biotopů AOPK ČR.

Rozdíl nově navržené koncepce ÚSES a stávajícího vymezení v ÚPD je součástí samostatné části Plánu ÚSES, tzv. PROBLÉMOVÉ MAPY (viz kap. 4).

V rámci plánu ÚSES bylo vymezeno celkem:

Nadregionální ÚSES		Regionální ÚSES		Lokální ÚSES	
Typ prvku	Počet prvků	Typ prvku	Počet prvků	Typ prvku	Počet prvků
NC	2	RC	9	LC	101
RCNK	9	LCRK	50	LK	156
LCNK	58	RK	73	KRIT ¹	2
NK	70			IP ²	49
SUMA:	139		132		308

- ¹⁾ Jedná se o vymezená kritická místa prostorové spojitosti na větvích ÚSES. Zachována zůstává pouze omezená funkční spojitost dané větve ÚSES (viz kap. 3.4.3).
- ²⁾ Interakční prvky jsou agregovány do funkčních místně souvisejících celků. Nejedná se tedy o počet polygonů, ale počet takto vymezených (spojených) segmentů IP (viz kap. 3.4.4).

Podrobný popis koncepce projektování ÚSES včetně odůvodnění je řešen v následujících kapitolách 3.3 a 3.4.

3.2.1 Značení skladebných částí ÚSES

Nadregionální a regionální prvky ÚSES:

Kód a název převzat ze ZÚR KK. Pro dílčí úseky biokoridorů nadmístního ÚSES platí obdobné schéma jako pro prvky místní uvedené dále.

Příklad: NK1H/LC1-LC2 (biokoridor mezi prvním a druhým biocentrem)

Místní prvky ÚSES:

Prvky byly značeny podle příslušnosti k vymezené větvi lokálního ÚSES. Značení větve je ve formátu LK00X.

Lokální biocentra: LK00X/LC + „pořadové číslo biocentra v obci“

Příklad: LK001/LC1 (první biocentrum v rámci větve č. 1 místního ÚSES)

Lokální biokoridory: LK00X/LC „začínající biocentrum“ – „končící biocentrum“

Příklad: LK001/LC1-LC2 (biokoridor mezi prvním a druhým biocentrem v rámci větve č. 1 místního ÚSES)

Pokud biokoridor pokračuje mimo hranice ORP Ostrov, tedy je končící biocentrum již mimo ORP, většinou je toto biocentrum v rámci přesahové části plánu vymezeno (zaznačeno). Toto biocentrum pak nemá klasické číslování, ale místo číslice se za LC uvede velké písmeno značící sousední obec, ve které je toto biocentrum vymezeno.

Všechny hierarchické úrovně:

Pokud biokoridor navazuje na jinou větev ÚSES, je tato část značena kódem dané větve. Je jedno, zda se dané dvě větve propojují v biocentru, nebo navazuje biokoridor na biokoridor (výjimečné řešení).

LK00X/LC „začínající biocentrum“ – „navazující větev ÚSES“ (příklad: LK001/LC5-LK002)

3.2.2 Atributy skladebných částí ÚSES

- Kód prvku – viz výše.
- Typ – kategorie hierarchie (N/R/L) a typ prvku (BC/BK). Nabývá hodnot nadregionální hierarchie: **NC, NK, RCNK, LCNK**; regionální hierarchie: **RC, RK, LCRK**; lokální hierarchie: **LC, LK a KRIT**
- Stav – děleno na kategorie: **stav/návrh** dle souladu s ÚPD. U rozpracovaných územních plánů a jejich změn je tento atribut vztahován k poslednímu zjištěnému stavu rozpracovanosti nového návrhu.
- Funkčnost – děleno na kategorie: **(F/ČF/N)**, funkční, částečně funkční a nefunkční dle reálného stavu v terénu. Formálně odpovídá atributu CasH (časový horizont prvku), který nabývá hodnot **(1 - funkční, 2 – k založení, 3 – částečně funkční)**.
- Cílové společenstvo – děleno na kategorie: **lesní, luční, vodní, mokřadní**.
- Bioregion – vyšší biogeografické členění. Biogeografický region je individuální jednotka biogeografického členění ČR na regionální úrovni. Bioregion je charakteristický shodnou vegetační stupňovitostí. Biocenózy bioregionu jsou ovlivněny jeho polohou a mají své chorologické rysy, dané zvláštnostmi postglaciálního vývoje flóry a fauny. V rámci bioregionu se tak většinou již nevyskytují jiné rozdíly v potenciální biotě než rozdíly způsobené odlišným ekotopem. Bioregion je vnitřně heterogenní a obsahuje typickou mozaiku nižších jednotek – biochor a skupin typů geobiocénů. Zpravidla se také vyznačuje charakteristickým reliéfem, klimatem a půdním pokryvem. Bioregion je převážně jednotkou potenciální bioty, nevychází tedy z aktuálního stavu krajiny, ale má specifický typ a určitou intenzitu využití člověkem. Stručně řečeno, zahrnují zpravidla výrazně odlišné krajiny. Plocha bioregionu dosahuje přibližně 100–1000 km².
- Biochora – vyšší biogeografické členění. Vyšší typologická jednotka biogeografického členění ČR. Biochora člení území bioregionu na menší jednotky, které mají heterogenní ráz a vyznačují se svérázným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Tyto vlastnosti jsou dány kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu. Biochora tedy vychází z potenciálních podmínek krajinné sféry, zpravidla se ale vyznačuje i osobitým zastoupením aktuálních biocenóz. Velikost jednoho segmentu biochory bývá zpravidla v intervalu 0,5-102 km².
- STG – skupiny typů geobiocénů reprezentující vymezený prvek ÚSES. Vyjádřeno pomocí geobiocenologické formule, podrobněji viz níže. Skupina typů geobiocénů (STG) je nejnižší typologická (opakovatelná) biogeografická jednotka užívaná pro ÚSES. Jde o jednotku potenciální bioty. Sdružuje sobě si blízké elementární jednotky, tj. typy geobiocénů. Skupina typů geobiocénů tvoří rámce natolik homogenních ekologických podmínek (topoklimatických, půdně-chemických a půdněhydrických), že se vyznačuje i určitým druhovým složením a prostorovou strukturou přírodních biocenóz a často i fyziognomií biocenóz současných. Skupiny typů geobiocénů jsou označovány názvy hlavních dřevin potenciálních přírodních lesních geobiocenóz.
- Typ BC – děleno na kategorie: **R – reprezentativní, U – unikátní, A – antropogenně podmíněné a K – kontaktní biocentrum**.
- Typ BK – děleno na kategorie: **M – modální a K – kontrastní biokoridor**.
- Popis – stručný popis vymezeného prvku.
- Ochrana – překryv prvku se zákonnou ochranou dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (VKP, ZCHÚ, Natura).
- Opatření – popis základních opatření pro zlepšení ekostabilizační funkce vymezeného prvku.

- Ohrožení – popis základních ohrožení (včetně potenciálních) ohrožujících ekostabilizační funkce či spojitost vymezeného prvku.
- Výměra – plocha biocentra v hektarech.
- Délka – průměrná délka biokoridoru v metrech.
- Katastr – katastrální území, na kterém je prvek vymezen.
- Obec – obec, na jejímž území je prvek vymezen.

3.2.3 Geobiocenologická formule

Geobiocenologická formule se používá ke kódovému označení STG a zachycuje vegetační stupeň, trofické i hydrické vlastnosti stanoviště a případně jeho doplňkové vlastnosti, což ve vzájemné součinnosti podmiňuje potenciální biotu. První číslice formule vyjadřuje vegetační stupeň dle Zlatníka, velká písmena označují trofické řady nebo meziřady, druhá číslice vyjadřuje hydrickou řadu a případné dodatkové malé písmeno další zvláštnosti stanoviště, a tím i bioty.

Podrobněji viz následující literatura:

- Metodika vymezení územního systému ekologické stability – metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020
- BUČEK A., LACINA J. (1984): Biogeografický přístup k vytváření územních systémů ekologické stability krajiny. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, Brno.
- BUČEK A., LACINA J. (1999): Geobiocenologie II. MZLU v Brně, Brno.
- BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.
- ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.

Přehled STG vyskytujících se na území ČR je uveden v příloze č. 5 citované metodiky.

3.2.4 Osy a větve ÚSES

V rámci Plánu ÚSES se používají dva termíny (osa a větve), které je důležité zde pro přehlednost a srozumitelnost vysvětlit. U nadmístní hierarchie biokoridorů ÚSES je pro popis funkčních cílových ekosystémů používán termín osa. Jedná se o termín popisující vedení nadmístních prvků osou (směrem/charakterem prostředí) přes cílové ekosystémy často i mimo řešené území ORP Ostrov. Tento termín je v popisné části biokoridorů chápán jako typové směřování větví ÚSES daného biokoridoru.

U nadregionálních biokoridorů jsou dané kategorie metodiky vázané. V řešeném území se nachází typy nadregionálních biokoridorů (biotopově propojené funkční osy) horské bioty, mezofilně bučinné bioty a biokoridor vodní bioty.

U regionálních biokoridorů není jejich zařazení do biotopově propojené funkční osy metodicky vázané. Metodika rozlišuje pouze modální a kontrastní regionální biokoridory. Tento plán nad rámec metodiky zařazuje dané koridory ve vztahu k přírodnímu prostředí obdobně jako koridory nadregionální do osy potenciálních cílových ekosystémů.

Pokud se v textu píše o vymezení skladebné části ÚSES (RK, NK) v ÚPD pouze osou, je zde naopak myšleno původní schématické vymezení převzaté pouze ze ZÚR, případně starších dokumentací (ÚTP).

Termín větve ÚSES je pak používán pro popis ucelené dílčí skladebné části ÚSES ve všech hierarchiích. V textu tento termín převažuje u popisu větví lokálního (místního) ÚSES.

3.3 ZPŘESNĚNÍ VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE NADMÍSTNÍHO ÚSES

3.3.1 Nadregionální biocentra

NC 70 Božídarské rašeliniště

Cílová společenstva: Vrchoviště, rašeliniště, horské lesy, podmáčené louky (A).

Typ: Reprezentativní přírodní a antropogenně podmíněné BC.

Popis: Rozsáhlá plocha chráněného území, rozšířená o úzký výběžek Bludenského hřbetu s velkými plochami vrchovišť (včetně ploch kdysi těžných), s čedičovými efuzemi (Špičák, Kamenný vrch, Bludná) a náhorní plošinou místy podmáčenou s borovicí blatkou a smrkem.

ZCHÚ: Národní přírodní rezervace Božídarské rašeliniště se rozprostírá na náhorní plošině v nadmořské výšce přes 1000 metrů mezi Božím Darem a Ryžovnou. V její centrální části se vypíná výrazný vrchol Božídarského Špičáku. Rašeliniště je pokryto smrčiny, klečí, porosty borovice blatky, trpasličí břízy, vřesovišti a loukami. Roste zde i masožravá rosnatka okrouhlostá.

Přírodní rezervace Ryžovna je strukturálně bohatý a druhově pestrý komplex geobiocenóz supramontánního vegetačního stupně – především netvárná horská bučina na čedičové sutě, klimaxová smrčina, květnatá vysokobylinná horská niva, ostřicovorašeliníková společenstva na pramenných výronech, smilkové trávníky. Dále pak chrání geologický fenomén čedičového příkrovu.

EVL Krušnohorské plató.

Bioregion: 1.59; Biochory: 7Rv, 6II, 6Dr, 6PS, 6ZQ; STG: 6A-AB2v, 6BC2v, 6A-AB3, 6AB-B3(4), 6BC3, 6BC5a, 6A4(6), 6A6, 7A-AB3, 7A4, 7BC-C3-4(5), 7A6

Stav v ÚPD obcí:

- UP Abertamy: NC zvětšeno nad rámec ZÚR (sladit vymezení se ZUR, rozšíření zde není nutné a z hlediska potencionálního i stávajícího osídlení nevhodné).

Zpřesnění:

- Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa. K upřesnění došlo také ve vnitřních „dírách“ v rámci plánované zástavby Ryžovna v obci Boží Dar. Další míra zpřesnění je na zpracovateli územního plánu Boží Dar, přičemž zde připomínáme, že je nutné se držet dohody s MŽP.
- Zmenšeno v obci Pernink s ohledem na prostorové rozdělení lesa.

NC 110 Doupovský hřbet

Cílová společenstva: Lesní.

Typ: Reprezentativní přírodní

Popis: Lesní komplex se zachovalými lesními společenstvy ve vojenském újezdu. (součástí jsou i OP zdrojů přírodních minerálních vod Korunní)

EVL Hradiště, částečně pak EVL Doupovské hory.

Bioregion: 1.13; Biochory: -4HI, 3UI, -3VI; STG pouze v řešeném území: 4B3, 4BD3, 3BC-BD3, 3BD3

Stav v ÚPD obcí:

- ÚP Stráž nad Ohří: od Plánu ÚSES pouze naprosto marginální rozdíly.

Zpřesnění:

- Do řešeného území NC zasahuje pouze okrajově. Jedná se o zpřesnění hranice NC nad katastrální mapou na hranice parcel (lesa).
- Na území VÚ Hradiště neupravováno a převzato ze ZÚR jako přesah řešeného území.

3.3.2 Nadregionální biokoridory:

NK 1 (H) Studenec – Božídarské rašeliniště

Osa horského lesa.

Popis: Koridor je veden po svazích lesními porosty. Dle mapování biotopů převládají horské třtinové smrčiny (L9.1), místy doplněné rašelinnými a podmáčenými smrčinami (L9.2).

Do řešeného území vstupuje ze západu na Hraniční hoře (DE) a přes údolí Blatenského potoka postupuje do vloženého RC 1193 Na strašidlech. Odtud pokračuje dále na východ přes Blatenský vrch do NC 70 Božídarské rašeliniště.

Zpřesnění:

- NK vymezen v průměrné šířce 100 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností přesněno na parcely, hranice prostorového rozdělení lesa a hranice přírodních biotopů.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:**RC 1193 Na strašidlech**

Cílová společenstva: Lesní (horské).

Popis: Lesní porosty ve svazích nad silnicí do Potůčků, předělené železnicí (nepříliš významná migrační bariéra). Místy se skalními výchozy.

Mapování biotopů: X9A, L9.1 (horské třtinové smrčiny), S1.2 (štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin), T8.3 (brusnicová vegetace skal a drolin)

Bioregion: 1.59; Biochory: 6SS, 6UQ, STG: 6A-AB3, 6AB-B4, 6A-AB2v

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa. Přihlédnuto k vymezení v ÚP Potůčky a návaznosti na vedení koridoru NK1H.

Stav v ÚPD obcí: Oproti vymezení v ÚP Potůčky zmenšeno.

V rámci NK je dále vloženo 8 lokálních biocenter.

NK 2 (H) Božídarské rašeliniště – Hřenská skalní města

Osa horského lesa.

Popis: Koridor je veden po svazích lesními porosty. Dle mapování biotopů převládají horské třtinové smrčiny (L9.1).

Koridor začíná v NC 70 Božídarské rašeliniště a po lesních pozemcích pod Neklidem a kolem Klínovce se napojuje do vloženého RC 1181 Macecha-Meluzína. Dále na východ pak již pokračuje mimo ORP Ostrov.

Zpřesnění:

- NK vymezen v průměrné šířce cca 100 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností zpřesněno na parcely, hranice prostorového rozdělení lesa a hranice přírodních biotopů.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR až na jednu výjimku (NK2H/LC4-LC5), což je dáno místními podmínkami a tím, že osa koridoru je vedena přes vrchol Klínovce, který je silně ovlivněný turistickou infrastrukturou. Ve vymezeném koridoru ZÚR je stále bohatě zachován minimální šířkový prostorový parametr.
- Ve stávajícím ÚP Jáchymov je zakreslena pouze osa a OP.

Vložená biocentra:**RC 1181 Macecha – Meluzína**

Cílová společenstva: Lesní (horské).

Popis: V nejvyšších partiích je vrchol Meluzíny (1094 m.n.m.) z části obnažený. Součástí je i prameniště Hornohradského potoka. V biocentru jsou staré (autochtonní) porosty smrku a jeřábu a rašeliniště a rašelinné a podmáčené smrčiny.

Mapování biotopů: L9.1 (horské třtinové smrčiny), L9.2B (podmáčené smrčiny), L9.3 (horské papratkové smrčiny), L5.4 (acidofilní bučiny), X9A, X12A (nálety pionýrských dřevin), S1.2 (štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin), T8.2B (brusnicová vegetace skal a drolin)

Bioregion: 1.59; Biochory: 6SS, 7YS, 6Dr; STG: 6A-AB3, 6A-AB2v, 6AB-B3(4), 6BC-C4(5), 7A-AB3, 7A-AB2v, 7A4, 7A6

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme nad rámec ZÚR významnější rozšíření RC ve východním směru, a to s ohledem na logické hranice v území dané převážně prostorovým rozdělením lesa. Dále je do biocentra přiřazena lokalita „Macecha“, kde je vymezené RC v ZÚR Ústeckého kraje.

Stav v ÚPD obcí: Oproti vymezení v ÚP Krásný Les zvětšeno. V ÚP zakresleno v rozsahu ZUR RBC s těsně přiléhajícím LBC (toto nedává smysl).

V rámci NK je dále vloženo 5 lokálních biocenter.

NK 3 (MB) Studenec-Jezeří

Osa mezofilní bučinná.

Popis: Biokoridor je veden převážně lesními porosty. V řešeném území má délku cca 23 km.

Úsek hranice ORP – RC 990 Merklín: Dle mapování biotopů je NK veden zejména po L5.4 (acidofilní bučiny) a X9A (lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami). Místy také X10 (lesní paseky a holiny), L5.2 (horské klenové bučiny) a S1.2 (štěrbinová vegetace silikátových skal a drolin).

Stav v ÚPD obcí: Vymezena 2 LC, 1.LC vymezeno na vodní ploše Jezero (rozpor s metodikou i charakterem osy NK), dílčí úsek mezi LBC měří cca 900 m – zvážit úpravu.

Úsek RC 990 Merklín – RC 397 Popovský kříž: Dle mapování biotopů vede NBK zejména po následujících biotopech: X10, X9A, L7.3 (subkontinentální borové doubravy), L4 (suťové lesy), L81B (boreokontinentální bory), L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy) a L5.1 květnaté bučiny.

Stav v ÚPD obcí: Na hranici mezi Hroznětínem a Merklínem NK nenavazuje, v ÚP Ostrov zakreslena pouze osa bez vložených biocenter (1 900 m).

Úsek RC 397 Popovský kříž – RC 1143 Pekelská skála: Dle mapování biotopů se zde vyskytují: X10, X9A, L5.1 (květnaté bučiny), L5.4 (acidofilní bučiny), T1.3 (poháňkové pastviny), T1.1 (mezofilní ovsíkové louky), X12B (nálety pionýrských dřevin), L3.1 (hercynské dubohabřiny), X5 (intenzivně obhospodařované louky).

Stav v ÚPD obcí: Od RC 397 Popovský kříž je to k nejbližšímu vloženému LBC 1900 m, je potřeba vložit cca 3 LC, zvážit vložení dalšího LBC v následujícím úseku NBK u Maroltova lesa (T1.1). V ÚP Krásný les je NK zakreslen jako osa bez vložených biocenter – vložit cca 5 LC.

Úsek RBC Pekelská skála – hranice ORP: Dle mapování biotopů zde převažují X10, L5.4, X9A, lokálně doplněné L2.2.

Stav v ÚPD obcí: Vloženo 1 LC, délka posledního dílčího úseku je limitní (cca 850 m), v sousedním území dle ÚP Perštejn LC při hranicích vložené není.

Zpřesnění:

- NK vymezen v šířce 100–150 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností zpřesněno na parcely, hranice prostorového rozdělení lesa a hranice přírodních biotopů a dle průběhu vrstevnic. Cílem bylo podchytit lesní vegetační pásmo reprezentativních bučin na svazích Krušných hor.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:**RC 990 Merklín**

Cílová společenstva: Lesní (bučinné).

Popis: Souvisle zalesněné svahy a hřbety, s četnými skalami a skalními výchozy. Místy významnější zastoupení břízy a borovice.

Mapování biotopů: X10 (lesní paseky a holiny), X9A (lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami), L5.1 (květnaté bučiny), L7.3 (subkontinentální borové doubravy), L8.1B (boreokontinentální bory)

Bioregion: 1.59; Biochory: 4UR, 4SR, 5BR; STG: 4A3, 4AB3, 4B3, 4A1-2, 4AB-B1-2, 4BC-C(BD)(3)4, 4BC-C(4)5a, 5AB3, 5AB-B4

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme nad rámec ZÚR významnější rozšíření RC. V souladu se stávajícím vymezením v ÚP Hroznětín zařazujeme celé lesní pozemky (svahy) vrchu „Rozhled“ (705,5 m.n.m.). V souladu s vymezením RC v ÚP Merklín navrhujeme jeho rozšíření i severním směrem, avšak v mírně redukované variantě po stávající lesní cestu. RC získá vhodný kruhový tvar, přičemž zde budou zastoupeny jak na jih orientované svahy, tak i svahy severní v biochoře 5 v.s. (5BR).

RC 397 Popovský kříž

Cílová společenstva: Lesní (bučinné), doplňkově luční (A).

Popis: Vrchol čedičové efuze se skalním výstupem spolu s prudkými přilehlými lesnatými svahy. Lesní dřeviny zarůstají původní sídelní krajinu (louky, pole, pastviny) zaniklé obce Popov.

Mapování biotopů: L4 (suťové lesy), L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy), L5.1 (květnaté bučiny), L5.4 (acidofilní bučiny), T2.3B (podhorské a horské smilkové trávníky), X10 (lesní paseky a holiny), X9A (lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami)

Bioregion: 1.59; Biochory: 4SR, 4SQ, 5SR, 5SQ; STG: 4AB3, 4B3, 4BD3, 4BD-D1-2, 4BC-C(BD)(3)4, 4BC4(5a), 5B3, 5AB3, 5BD-D(1)2

Zpřesnění: Drobné zpřesnění dle parcelního členění, případně lesního prostorového členění.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Jáchymov vymezeno dle ZÚR.

RC 1143 Pekelská skála

Cílová společenstva: Lesní (bučinné), doplňkově luční (A).

Popis: Svahy severně od Ohře od Dubového vrchu přes údolí Pekelského potoka, Nebeskou skálu, Pekelské a Bočské skály až k Boči, genová základna buku – květnaté ale i bikové bučiny s prameništi – na nich vstavač májový, stanoviště mnoha vzácných a ohrožených živočichů a rostlin, geomorfologicky významné plochy.

EVL Doupovské hory, NPR Nebesa a PP Čedičová žíla Boč

Mapování biotopů: L5.1 (květnaté bučiny), L5.4 (acidofilní bučiny), L4 (suťové lesy), L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy), L3.1 (hercynské dubohabřiny), X9A, T1.2 (horské trojštětové louky), T1.1 (mezofilní ovsíkové louky), T1.5 (vlhké pcháčové louky)

Bioregion: 1.13, 1.59; Biochory: -4HI, 4UI, 3UI, 5US; STG: 2BD1-2, 3B3, 3B2(3), 3BC3, 3CD3, 4B2, 4B3, 4BC3, 4B-BC(BD)(3)4, 4AB3, 4BC-C(4)5a, 5AB3, 5BC-C4(5), 5BC4(5a)

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění. Vyjmuty zastavěné plochy v okolí osady Peklo. Nad rámec ZÚR drobně rozšířeno na celé lesní pozemky v severní části údolí Pekelského potoka.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Stráž nad Ohří RC vymezeno obdobně. Pouze marginální odchylky.

V rámci NK je dále vloženo 19 lokálních biocenter.

NK 41 (MB) Svatošské skály – Úhošť

Osa mezofilní bučinná.

Popis: NK je veden lesními porosty po pravobřežních svazích kaňonu Ohře. Do území NK vstupuje z obce Šemnice a je nově vymezen v obci Doupovské Hradiště, kde je dále zpřesněno vložené RC Bučina. NK následně pokračuje svahovým koridorem do NC 110 Doupovský hřbet, kde je již vymezen mimo řešené území ve v.ú. Hradiště. V rámci plánu ÚSES bylo vymezeno přesahové řešení v sousedních obcích.

Dle mapování biotopů je NK vymezen na biotopech K3 (vysoké mezofilní a xerofilní křoviny), L3.1 (hercynské dubohabřiny), L5.1 (květnaté bučiny), X9A, X9B, X10, (lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami) a T1.1 (mezofilní ovčíkové louky).

Stav v ÚPD obcí: NK je zakreslen v ÚP Doupovské Hradiště jako osa, řešeného území se dotýká až pod Velichovem, kde je zakreslena také pouze osa. V ÚP Doupovské Hradiště chybí vymezený lokální ÚSES, tudíž je třeba vložit do osy NBK lokální biocentra – v úseku mezi Velichovem a RBC Bučina vložit 2 LC (1 600 m). Mezi RBC Bučina a hranicemi ORP vložit cca 4 LC (3 300 m).

Zpřesnění:

- NK vymezen v šířce 100–200 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností zpřesněno na parcely (většinou hranici ORP), hranice prostorového rozdělení lesa, hranice přírodních biotopů a dle průběhu vrstevnic. Cílem bylo podchytit lesní vegetační pásmo reprezentativních bučin a dubohabřin na svazích kaňonu Ohře (SZ orientace).
- NK až na drobné výjimky (obchvat obce Dubina-Šemnice) nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:**RC 1153 Bučina**

Cílová společenstva: Lesní.

Popis: Lesní porosty ve svazích nad údolím řeky Ohře s vrchem Bučina.

Mapování biotopů: L5.1 (květnaté bučiny), X9A, X10

Bioregion: 1.13; Biochory: -3VI, 3UI, -4PI; STG: 3B3, 3BD3, 3BC3, 3CD3, 4B3, 4B-BC(BD)(3)4

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme nad rámec ZÚR významnější rozšíření RC východním směrem s ohledem na stávající zachovalé přírodní biotopy a logické hranice v území (cesty). Současně nevidíme nutnost vymezovat RC na několika územích v sousední obci Kyselka, kde se nenacházejí vhodné biotopy. Vymezení v rámci sousedního ORP je návrhem k diskusi.

Stav v ÚPD obcí: Obec Doupovské Hradiště nemá nový územní plán.

V rámci NK je celkem navrženo 15 lokálních biocenter, z toho v rámci řešeného území ORP Ostrov pouze 5.

NK 41 (V) Svatošské skály – Úhošť

Osa hydrofilní – vodní.

Popis: Biokoridor s cílovými vodními společenstvy vázanými na tok řeky Ohře. Doplňkově se zde vyskytuje doprovodná vegetace vodního toku a omezená nivní stanoviště (mokrý louky, podmáčené lokality s dřevinnou vegetací-fragmenty luhů).

Stav v ÚPD obcí: NK vymezen v korytě řeky Ohře.

Zpřesnění:

- NK vymezen v korytě řeky Ohře. Tato osa není vymezena primárně pro hydrofilní (nivní) biotopy. Je však možné a vhodné tyto prvky do osy zahrnout. Samostatné vedení lokální nivní větve ÚSES se jeví jako problematické díky omezené prostorové spojitosti.

Vložená biocentra:

V rámci NK jsou vložena 3 lokální biocentra.

NK 44 (MB) Pustý zámek – K41

Osa mezofilní bučinná.

Popis: V řešeném území ORP NK vymezen v délce cca 1,5 km v zalesněných svazích jižně od Dolní Lomnice. Odpojuje se z osy NK 41 v rámci vloženého RC 1153 směrem na východ do vojenského újezdu Hradiště. Za hranicí ORP je vloženo RC 1144 Dolní Lomnice. Dle mapování biotopů je vymezen převážně po nepřirodních lesních biotopech.

Stav v ÚPD obcí: NK je v ÚP VÚ Hradiště vymezen pouze jako osa. Obec Doupovské Hradiště nemá nový územní plán.

Zpřesnění:

- NK vymezen v průměrné šířce 100 m (variuje podle místních podmínek).
- Zpřesněno s ohledem na parcely.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:

RC 1144 Dolní Lomnice – mimo řešené území (VÚ Hradiště).

V rámci NK je vloženo 1 lokální biocentrum

NK 179 (MB) K41 – K2

Osa mezofilní bučinná.

Popis: NK je veden převážně lesními porosty severojižním směrem. V jižní části koridor začíná v NC Doupovský hřbet, překonává vodní tok Ohři (NK 41) a pokračuje severním směrem přes RC 1140 Dubový vrch po mezofilních úbočích údolí Hornohradského potoka až do RC 1181 Macecha – Meluzina. Jedná se o lesní biokoridor, který pozvolně překonává gradient vegetačních stupňů a propojuje biologicky cenné lesní komplexy nadmístního významu (Krušné hory, Doupovské hory).

Stav v ÚPD obcí: NK vymezen v ÚP Krásný Les pouze jako osa bez vložených biocenter.

Zpřesnění:

- NK vymezen v šířce 100 – 200 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností zpřesněno na parcely (většinou hranici ORP), hranice prostorového rozdělení lesa, hranice přírodních biotopů a průběhu vrstevnic. Cílem bylo podchycení mezofilního vedení lesními, ideálně zachovalými přírodními biotopy.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:

RC 1140 Dubový vrch

Cílová společenstva: Lesní, doplňkově luční (A).

Popis: Lesní porosty převážně květnaté bučiny, které jsou velmi reprezentativní především ve východní části, kde jsou také doplňovány suťovými lesy a enklávami doubrav.

EVL Doupovské hory, PP Hornohradský potok

Mapování biotopů: L5.1 (květnaté bučiny), L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy), T1.1 (mezofilní ovsíkové louky), X9A, X5 (intenzivně obhospodařované louky), X12A (nálety pionýrských dřevin)

Bioregion: 1.13; Biochory: 4UI, 3UI, -4PI, STG: 3AB3, 3B3, 3B2(3), 3BC-C(4)5a, 4B3, 4BC3, 4BC4(5a)

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění. Vyjmuta zastavěné území v okolí Horního hradu. Ve východní části se přimyká k RC Pekelská stráž (drobné zvětšení nad rámec ZÚR odpovídající místním podmínkám a vymezení v ÚP obcí).

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Stráž nad Ohří a Krásný Les RC vymezeno obdobně. Pouze marginální odchylky.

V rámci NK je dále vloženo 6 lokálních biocenter. LC v údolí Ohře je kontaktní, vloženo do NK 41(V), LC (NK3-179MB/LC15) je společné s NK3.

NK 180 (H) Božídarské rašeliniště – hranice ČR

Osa horského lesa.

Popis: Krátký NK vymezený v severním směru od NC 70 Božídarské rašeliniště přes Tetřeví horu k hranici se Spolkovou republiku Německo. V rámci vymezené osy je zásadní vloženo RC 1190 Zlatý kopec.

Dle mapování biotopů je vymezen převážně po přírodních lesních biotopech. Převládají horské třtinové smrčiny (L9.1) spolu s rašelinnými a podmáčenými smrčinami (L9.2).

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Boží Dar zakreslena osa NRBK podél silnice do Českého Mlýna, mimo osu ze ZÚR, v J části rovněž zakreslena mírně odlišně od ZÚR.

Zpřesnění:

- NK vymezen v průměrné šířce 130 m (variuje podle místních podmínek).

- Zpřesněno primárně s ohledem na hranice prostorového rozdělení lesa.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:

RC 1190 Zlatý kopec

Cílová společenstva: Lesní (horské).

Popis: Převážně lesní porosty smrku, místy i buku, v kulturách i introdukované dřeviny (smrk pichlavý apod.) s četnými zbytky starých kvalitních porostů uznaných ke sběru semene a celkově vyhlášené jako genová základna pro smrk (i buk). Prudké svahy zářezů Zlatého potoka a jeho drobných přítoků se zvlněnou náhorní plošinou na bočních hřbetech pohoří Klínovce.

Mapování biotopů: X10, X9A, L9.1 (horské třtinové smrčiny), L9.2B (podmáčené smrčiny), L5.4 (acidofilní bučiny)

Bioregion: 1.59; Biochory: 5SS, 5PS, 6SS, 6UQ; STG: 5A-AB3, 6A-AB3, 6A-AB2v,6BC-C4(5), 6BC5a

Zpřesnění: Z RC bylo vyjmuta sídlo Zlatý kopec včetně navazujících luk. Ostatní zpřesnění jen odpovídá měřítku zpracování a respektuje vymezení ze ZÚR.

Stav v ÚPD obcí: V UP Boží Dar jsou na RC „přilepena“ LC, což nedává metodický smysl. Jinak vymezení RC rámcově odpovídá ZÚR.

V rámci NK je vloženo 1 lokální biocentrum

3.3.3 Regionální biocentra

RC 1144 Dolní Lomnice – za hranicemi řešeného území

Cílová společenstva: Lesní (bučinné).

Popis: Zachovalé porosty květnatých bučin v rámci vojenského újezdu Hradiště.

Bioregion: 1.13; Biochory: 3UI, -3VO, -4PI; STG: 3B3, 3BD3, 3BC-C(4)5a

Zpřesnění: Vymezeno v sousedním ORP (vojenském újezdu).

Stav v ÚPD obcí: Převzato ze ZÚR.

RC 1145 Ústí Bystřice

Cílová společenstva: Lesní a luční (nivní i mezofilní).

Popis: Údolní niva dolní Bystřice s lesem na prudkém svahu. Jedná se o plochu v širším okolí ústí řeky Bystřice do Ohře. Lesní porosty v severní a západní části jsou složeny z kvalitních suchých acidofilních doubrav a dubohabřin s významnými plochami reprezentativních suťových lesů, v enklávách se vyskytují vlhké acidofilní doubravy a teplomilné doubravy. V jižní části biocentra se vyskytují zarůstající sady.

Kombinované RC (mezofilní + hygofilní polohy)

Mapování biotopů: X10, X9A, X3 (extenzivně obhospodařovaná pole), L3.1 (hercynské dubohabřiny), L6.5B (acidofilní teplomilné doubravy), L7.1 (suché acidofilní doubravy), T1.1 (mezofilní ovsíkové louky), K3 (vysoké mezofilní a xerofilní křoviny)

Bioregion: 1.13; Biochory: 3UJ, -3BI; STG: 3B2(3),3B3,3BC-C(4)5a,3BC-C(BD)3(4),4B3,2AB-B1-2,2B2(3)

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Ostrov a Vojkovice RC vymezeno obdobně. Pouze marginální odchylky.

RC 1160 Ostrovské rybníky

Cílová společenstva: Mokřadní (A), vodní (A), luční (A), lesní.

Popis: Rybníční pánev s rybníky s litorálními společenstvy a mezilehlými travními plochami a lesními porosty. Navazující olšiny a křovitá vegetace. EVL Ostrovské rybníky, PR Ostrovské rybníky

Mapování biotopů: M1.7 (vegetace vysokých ostřic), V1.F (makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod), K3 (vysoké mezofilní a xerofilní křoviny), T1.1 (mezofilní ovsíkové louky), T3.4D (šírokolisté suché trávníky), T1.9 (střídavě vlhké bezkolencové louky), L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy), X9 (lesní kultury s nepůvodními dřevinami), X12B (nálety pionýrských dřevin)

Bioregion: 1.13; Biochory: 4Db (extrémní); STG: 4(A)AB5b, 4BC-C(4)5a,

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění a hranice ZCHÚ.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Ostrov RC vymezeno obdobně. Pouze marginální odchylky.

RC 1161 Pod Plešivcem

Cílová společenstva: Lesní.

Popis: Převážně smrkové různověké porosty místy s výrazným zastoupením (až čisté) buku a pomístní příměsí klenu, jeřábu, břízy, modřínu i borovice, jasanu a olše na levobřežních lesnatých svazích nad údolím Bystřice. Prudké svahy místy až silně kamenité či balvanité.

Mapování biotopů: X9A, X10, X12B (nálety pionýrských dřevin), L4 (suťové lesy), L5.1 (květnaté bučiny), L5.4 (acidofilní bučiny)

Bioregion: 1.59; Biochory: 5UR, 6PR, 4UR; STG: 5A3, 5AB3, 5B3, 5BC-C4(5), 6A-AB2v, 6AB3, 6BC3

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění a prostorového členění lesa. V rámci plánu ÚSES navrženo v souladu s vymezením v ÚP Merklín rozšíření RC nad rámec ZÚR ve střední části severním směrem o cca 12 ha. Logické uzavření lesního celku.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Merklín RC významně zvětšeno v jižní části. Plánem ÚSES není toto řešení přebíráno.

RC 1191 Potůčky

Cílová společenstva: Lesní (podmáčené a horské třtinové smrčiny)

Popis: Podmáčené smrčiny a horské třtinové smrčiny s drobnými enklávami přechodových rašelinišť. EVL Krušnohorské plató

Mapování biotopů: L9.1 (horské třtinové smrčiny), L9.2B (podmáčené smrčiny), X9A, X10

Bioregion: 1.59; Biochory: 6SS, 5SS; STG: 6A-AB3, 6(7)A4(5a), 6(7)A6

Zpřesnění: Vymezeno dle prostorového členění lesa a mapování biotopů. Přimknuto k hranici ČR. Upraven schématický tvar ze ZÚR na místní hranice (lesní cesty atp.)

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Potůčky schématické vymezení obdobné ZÚR.

RC 10001 Pila

Cílová společenstva: Lesní (acidofilní bučiny s jedlím a smrkem)

Popis: Zalesněné prudké údolí nad potokem Černá s místním názvem Pila. Lesní společenstvo odpovídá z části přirozeným acidofilním bučinám, z části je zastoupena nepůvodní kulturní smrčina. Drobná lesní prameniště a vlhké partie ve svahu.

Mapování biotopů: X9A, L5.4 (acidofilní bučiny), X10, L9.1 (horské třtinové smrčiny), L9.3 (horské papratkové smrčiny)

Bioregion: 1.59; Biochory: 6Ur, 6SS; STG: 6A3, 6AB3, 6AB-B3(4)

Zpřesnění: Vymezeno dle prostorového členění lesa a mapování biotopů.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Potůčky schématické vymezení obdobné ZÚR.

RC 10002 Oceán

Cílová společenstva: Lesní (rašeliniště a podmáčené lesní biotopy).

Popis: Lesní porosty s prameništi řady menších potůčků.

Přírodní rezervace Oceán – rašeliniště s klečí, blatkou, hnízdištěm tetřeva u Perninku. Část vrchoviště s klečovitou blatkou a jednotlivými odumírajícími smrky místy s hlubokým příkopem a stopami po starší těžbě rašeliny.

Mapování biotopů: L9.1 (horské třtinové smrčiny), L9.2A (rašelinné smrčiny), L9.2B (podmáčené smrčiny), R3.4 (degradovaná vrchoviště), X10

Bioregion: 1.59; Biochory: 6Dv, 6ZR, 6PR; STG: 6(7)A6, 6A4, 6A3, 6A-AB2v

Zpřesnění: Podél lesní cesty a dle prostorového členění lesa, vymezeno i mimo hranice ORP. Nad rámec ZÚR v severní části zvětšeno o Dračí skálu, v jižní části hranice odpovídá lesnímu členění.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Pernink přibližně odpovídá vymezení v ZÚR. V ÚP Merklín jsou hranice zpřesněny na lesnickou mapu, což bylo plánem ÚSES akceptováno.

RC 10003 Odeř

Cílová společenstva: Lesní, mokřadní

Popis: Rybníky s mokřadními biotopy (rákosiny, vysoké ostřice), navazující lužní druhy (olšiny, vrbiny atp.) a vlhké travnaté plochy.

Mapování biotopů: L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy), T1.5 (vlhké pcháčkové louky), T1.6 (vlhká tužebníková lada), V1 (makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod), X6 (antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla), M1.7 (vegetace vysokých ostřic)

Bioregion: 1.26; Biochory: 4Do; STG: 4AB4, 4AB5b, 4AB-B7b, 4BC-C(4)5a, 4BC-C5b

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění. Nad rámec ZÚR mírně zvětšeno v jihovýchodní části na parcely

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Hroznětín (ZM1) vymezení obdobné ZÚR zpřesněné na parcely.

RC 10004 Ostrý vrch

Cílová společenstva: Lesní a luční.

Popis: Čedičový výlev s prudkými svahy s mělkými půdami, suché trávníky, pastviny, lesní porosty umělé se smrkem, jen místy s původními druhy. Okrajově zahrnutý kontrastní vlhké polohy kolem Vitického potoka.

Mapování biotopů: X10, X9A, X7B (ruderalní bylinná vegetace mimo sídla), X5 (intenzivně obhospodařované louky), X12 (nálety pionýrských dřevin), T1.1 (mezofilní ovsíkové louky), T1.5 (vlhké pcháčkové louky), T4.2 (mezofilní bylinné lemy), L7.1 (suché acidofilní doubravy), K3 (vysoké mezofilní a xerofilní křoviny)

Bioregion: 1.26; Biochory: -4PI, -4BR; STG: 3BD-D1-2, 3-4BD3, 3-4AB3, 4A2(3), 3BC-C(4)5a

Zpřesnění: Vymezeno dle parcelního členění. Oproti ZÚR plánem ÚSES mírně rozšířeno i o kontrastní polohy v údolí Vitického potoka. Důležité z hlediska modálního propojení RK 1003 Rotavské role – Ostrovské Rybníky. Vymezeno i mimo ORP.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Hroznětín (ZM1) vymezení obdobné jako v plánu ÚSES. Navržené rozšíření o vlhčí polohy k hranicím ORP.

RC 10005 Borecké rybníky

Cílová společenstva: Mokřadní, luční a lesní.

Popis: Malá rybníční pánev s vyvinutými litorály, porosty vlhkomilných dřevin a částečně degradovanými travními společenstvy.

Mapování biotopů: V1G (makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod, porosty bez ochranné významných vodních makrofytů), K1 (mokřadní vrbiny), T1.6 (vlhká tužebníková lada), T1.9 (střídavě vlhké bezkolencové louky), L2.2 (údolní jasanovo-olšové luhy), M1.1 (rákosiny eutrofních stojatých vod), M1.7 (vegetace vysokých ostřic), X14 (vodní toky a nádrže bez ochranné významné vegetace), X12 (nálety pionýrských dřevin)

Bioregion: 1.26; Biochory: 4Do, -3BI; STG: 4BC-C5b, 4BC4(a), 4BC4(5a)

Zpřesnění: Zpřesněno dle parcelního členění.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Ostrov (ZM2) vymezení obdobné jako v plánu ÚSES. Pouze dílčí (marginální) odchylky.

3.3.4 Regionální biokoridory:

RK 536 Božidarské rašeliniště – Pod Plešivcem

Osa kontaktní mezofilní bučinná-horská a hygrofilní.

Popis: Kontaktní regionální biokoridor osy hygrofilní a mezofilní horské až bučinné bioty (s klesající nadmořskou výškou). Vymezený jak na PUPFL ve svazích, tak v nivních polohách říčky Bystřice.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Abertamy vymezeno převážně jako hygrofilní větev v nivě a okolních loukách říčky Bystřice jako antropogenně podmíněný ÚSES. Nenavazuje na vymezení v ÚP Merklín (lesní mezofilní osa) a částečně je vymezeno na lesních stanovištích v obci Pernink (lokální lesní biocentrum) a po východní hranici území část lesních porostů nad nivou Bystřice.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygrofilní biotopy v údolí říčky Bystřice, tak i mezofilní lesní biotopy na svazích. Je důležité zachovat obě osy. Dle prostorových a konzervativních možností byla vložena kontaktní lokální biocentra.
- RK vymezen v šířce 100-160 m (dvě osy, variuje podle místních podmínek).
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 4 lokální biocentra.

RK 1003 Rolavské role – Ostrovské Rybníky

Modální až kontrastní biokoridor propojující různé biotopy a typově odlišná biocentra v různých typech biochor dle substrátu.

Popis: V řešeném území se jedná o část RC Ostrý vrch – Ostrovské rybníky, kde tento koridor je částečně kontrastní. Pevně je vymezen k založení na zemědělské půdě (TTP) a v lesních porostech. Vedení je vymezeno co nejvíce „modálním“ způsobem s maximálně plynulými přechody mezi stanovišti. Cílem bylo do RK vložit i lokální prvky hygrofilních (mokřadních) a lučních biotopů, jako nášlapné kameny, které se nacházejí v RC Ostrovské rybníky a RC Rolavské role.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení navržené v ÚP Hroznětín (ZM1) nereflektuje metodickou nutnost vložených lokálních biocenter. Bylo nutné sjednotit vymezení biokoridoru s vymezením v ÚP obce Hájek.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako maximálně modální prvek, který však z vlhkých poloh přechází do poloh suchých v lesních porostech v kontaktu s Oborou Hájek. Toto kontrastní vedení je nutné díky zástavbě kolem Velkého rybníka, kudy by ideálně měla osa tohoto koridoru probíhat.
- RK vymezen v šířce 40-80 m (variuje podle místních podmínek, minimální parametry na zemědělské půdě k založení, optimální v lesních porostech).
- RK částečně vybočuje z koridoru ZÚR mezi 3. a 5. vloženým biocentrem. Jedná se o již zmiňované kontrastní vedení, které se vyhýbá skládkám a těžebním prostorům.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 6 lokálních biocenter.

RK 1004 RK 1003 – Merklín

Kontrastní biokoridor propojující různé biotopy a typově odlišná biocentra v různých typech biochor.

Popis: Biokoridor se odpojuje od RK 1003 v místě RC 10004 Ostrý vrch (lesní a luční mezofilní až semi-xerofilní biotopy), přes mozaiku lesních a lučních biotopů pokračuje do RC 10003 Odeř (převážně mokřadní biotopy) a dále zemědělskou krajinou (navržen k založení) kolem Hroznětína k říčce Bystřici pod Merklínem – RC Merklín (lesní bučinné biotopy). Zde je omezen dopravní infrastrukturou (železnice, silnice 221). Tento RK vykazuje značnou biotopovou, a tedy i funkční diskontinuitu (biotické bariéry ÚSES).

Stav v ÚPD obcí: Je převzat a zpřesněn ze ZÚR v ÚP Hroznětín (ZM1). Chybí vymezené vložené biocentrum. Plán ÚSES mírně směrově upravuje vedení RK po stávajících více stabilních biotopech.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako částečně kontrastní prvek převážně po mezofilních stanovištích
- RK vymezen v šířce 40-100 m (variuje podle místních podmínek, minimální parametry na zemědělské půdě k založení, optimální v lesních porostech).
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 1 lokální biocentrum. Ke zvážení je vymezení ještě jednoho vloženého LC mezi RC 10004 Ostrý vrch a RC 1003 Odeř v rámci lesních porostů (dílčí úsek koridoru mírně překračuje maximální přípustné délky dílčích úseků. Z hlediska funkčního propojení (pouze krátký úsek vede přes nestabilní ekosystémy, většina vede lesním celkem) jsme však neshledali nutnost zahušťovat síť o tento prvek)

RK 1005 Ostrovské rybníky – Ústí Bystřice

Osa kontaktní hygromfilní a částečně také mezofilně bučinné lesní bioty.

Popis: Biokoridor vymezený a vázaný na údolí řeky Bystřice. Je vymezen v rámci vodního toku a dále převážně v údolní nivě na antropogenně ovlivněných lučních biotopech a v rámci doprovodné hygromfilní dřevinné vegetace vodního toku (fragmenty luhů jako přírodního ÚSES). Dle prostorových možností je vymezena i mezofilní osa po zalesněných svazích a vyvýšených polohách údolí. Ve směru k RC 1160 Ostrovské rybníky musí RK překonat úsek vedený po ose toku Ostrovského potoka v zahrádkářské kolonii (kritické místo nesplňující minimální prostorové parametry). Mezofilní osa je v tomto úseku navržena po stávajících polích.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Ostrov (rozpracovaná změna č. 2) rámcově odpovídá Plánu ÚSES. Nerespektuje Plánem ÚSES aplikovanou metodu kontaktního vedení hygromfilní a mezofilní osy. V úseku RC 1145 Ústí Bystřice a RK 20019 není vymezena mezofilní osa na JZ orientovaných svazích údolí, v úseku před RC 1160 Ostrovské rybníky je navržený LK transformován na mezofilní osu regionálního biokoridoru včetně vloženého biocentra.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygromfilní biotopy v údolí říčky Bystřice, tak i mezofilní lesní biotopy na svazích. Je důležité zachovat obě osy. Dle prostorových a konzervativních možností byla vložena kontaktní lokální biocentra.
- RK vymezen v šířce osy 40-100 m (dvě osy, variuje podle místních podmínek). V některých polohách při průchodu RK zastavěnými územími ve vazbě na vodní toky nebylo možné dodržet

minimální šířku biokoridorů. Biokoridor je v těchto polohách s ohledem na stávající stav území představován často jen vlastním tokem.

- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 7 lokálních biocenter (4 kontaktní, 2 mezofilní, 1 hygrofilní).

RK 1006 Pod Plešivcem – Merklín

Osa mezofilní bučinná.

Popis: Lesní biokoridor vymezený na svazích Hroznatova vrchu nad obcí Merklín. Biokoridor dvakrát překonává údolí Bystřice, které tvoří migrační a částečně i funkční bariéru ÚSES.

Stav v ÚPD obcí: Vymezen v ÚP Merklín s vloženými LC v maximální variantě (šířka koridoru cca 300 m).

Zpřesnění:

- Vymezeno jako maximálně modální prvek. Je nutné si uvědomit, že se jedná o lesní mezofilní koridor, i když je v rámci ZUR jeho osou řeka Bystřice.
- Oproti vymezení v ÚP Merklín byla zmenšena šířka biokoridoru na cca 100 m.
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 2 lokální biocentra.

RK 1007 Merklín – RK 1005

Osa hydrofilní (omezeně hygrofilní).

Popis: Biokoridor vymezený a vázaný na údolí řeky Bystřice. Je vymezen v rámci vodního toku a dále převážně v údolní nivě na antropogenně ovlivněných lučních biotopech a v rámci doprovodné hygrofilní dřevinné vegetace vodního toku (fragmenty luhů jako přírodního ÚSES).

Stav v ÚPD obcí: Převzato z ÚP Ostrov (rozpracovaná změna č. 2) a ÚP Hroznětín, pouze lokálně zpřesněno a upraveno.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako hygrofilní (hydrofilní) BK, po toku řeky Bystřice. V zastavěném území nebylo možné vložit odpovídající nivní/lužní biocentra.
- Šířka biokoridoru odpovídá prostorovým možnostem v rámci zástavby a je ve většině úseku metodicky nedostatečná. V rámci zastavěných území je problém s vymezením RK v požadované šířce a také s vloženými LC. Biokoridor je v těchto polohách s ohledem na stávající stav území představován často jen vlastním tokem. Doprovodné porosty jsou však ve významné části toku zachovány. Zásadní zfunkčnění RK (v rámci minimálních prostorových parametrů a prostupnosti) nelze v budoucnu očekávat.
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Diskuze: Navrhujeme ke zvážení chápat vymezení tohoto regionálního biokoridoru jako hydrofilního (vodní RK) s tím, že hygrofilní polohy jsou zde zastoupeny doplňkově maximálně v břehových porostech. Ke zvážení je dále celková změna koncepce regionálního ÚSES a přeřazení biokoridoru do lokální úrovně ÚSES.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 3 lokální biocentra (1 LC je společné s RK 20010)

RK 1008 K41 – Ústí Bystřice

Osa mezofilní bučinná s přesahem do mezofilní hájové (okrajově až teplomilné doubravní) lesní bioty (modální biokoridor procházející přes silně kontrastní prostředí – tok Ohře)

Popis: Krátký biokoridor, který propojuje přes údolí Ohře obdobné lesní bioty na svazích kaňonu (hercynské dubohabřiny, acidofilní teplomilné doubravy). RK je veden silně kontrastním prostředím, využívá zalesněného ostrohu Hradiště v meandru řeky Ohře.

Stav v ÚPD obcí: Převzato z ÚP Vojkovice a dále upraveno s ohledem na místní podmínky a vymezení ostatních prvků ÚSES (K41V, K41MB)

Zpřesnění:

- Vymezeno jako jeden prostorově nespojitý prvek, který přechází přes údolí Ohře.
- RK je vymezen na možných stanovištích (bez vloženého LBC), tedy v šířce biokoridoru cca 100–300 m.
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK nejsou vymezena. RK je vymezen v šíři a funkci tak, aby zajistil funkci LC na ostrohu „Hradiště“.

RK 1011 Složiště-Doupovský hřbet

Osa mezofilní bučinná.

Popis: Vymezeno v rámci vojenského újezdu Hradiště. Území ORP Ostrov se dotýká pouze formálně.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP VÚ Hradiště není podrobněji řešeno (vymezeno pouze osou).

Zpřesnění:

- Na území ORP není tento biokoridor vymezen.
- V návrhu Plánu ÚSES je vymezeno vložené LC do NK41MB, z kterého by bylo vhodné tento RK dále upřesnit v ÚPD VÚ Hradiště.

Vložená biocentra: Mimo území ORP. Neřešíme.

RK 20001 Na strašidlech – Pila

Osa horská.

Popis: Modální biokoridor propojující lesní RC horských lesů.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Potůčky vymezeno méně odlišně od Plánu ÚSES a koridoru ZÚR. Pouze jedno vložené LC zvláštního tvaru.

Zpřesnění:

- Vymezen jako modální prvek horských lesů (rašelinných a podmáčených smrčin, případně biotopů potenciálních smrko-jedlových bučin (hercynská směs).
- RK vymezen v šířce cca 80-160 m (variuje podle místních podmínek).
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 2 lokální biocentra.

RK 20002 Potůčky – Pila

Kontaktní biokoridor osy hygrofilní a mezofilní horské bioty

Popis: Kontaktní regionální biokoridor osy hygrofilní a mezofilní horské bioty. Vymezený jak na PUPFL ve svazích, tak v nivních polohách říčky Černá. V obci Potůčky je díky urbanizaci silně omezena hygrofilní osa, která je zde reprezentována pouze vlastním korytem vodního toku a doprovodných břehových porostů. Mezofilní osa biokoridoru je vedena lesními porosty severně od sídla.

Stav v ÚPD obcí: V rámci ÚP Potůčky navržen jako čistě hygrofilní osa podél drobného vodního toku Černá. Nedostatečně zastoupená vložená biocentra.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygrofilní biotopy v údolí říčky Černá, tak i mezofilní lesní biotopy na svazích. Je důležité zachovat obě osy. Dle prostorových a konzervativních možností byla vložena kontaktní lokální biocentra.
- RK vymezen v šířce cca 60-100 m (variuje podle místních podmínek).
- RK až na mezofilní osu RK v Potůčkách (směrem do Německa) nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 3 lokální biocentra

RK 20003 Pila – Božídarské rašeliniště

Kontaktní biokoridor osy hygrofilní a mezofilní horské bioty.

Popis: Kontaktní regionální biokoridor osy hygrofilní a mezofilní horské bioty. Vymezený jak na PUPFL ve svazích, tak v nivních (zrašeliněných) polohách říčky Černá.

Stav v ÚPD obcí: V rámci ÚP Potůčky/Boží dar navrženo jako čistě hygrofilní větev podél drobného vodního toku Černá. Nedostatečně zastoupená vložená biocentra.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygrofilní biotopy v údolí říčky Černá, tak i mezofilní lesní biotopy na svazích. Je důležité zachovat obě osy. Dle prostorových a konzervativních možností byla vložena kontaktní lokální biocentra.
- RK vymezen v šířce cca 60-160 m (variuje podle místních podmínek).
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 5 lokálních biocenter.

RK 20004 Zlatý kopec – Pila

Osa horská.

Popis: Modální biokoridor propojující lesní regionální biocentra horských lesů. Částečně veden přes území Německa.

Stav v ÚPD obcí: V rámci ÚP Boží dar vymezeno pouze osou. V rámci ÚP Potůčky obdobně. Chybí vložená lokální biocentra.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako modální biokoridor horských lesů
- RK vymezen v šířce cca 80-160 m (variuje podle místních podmínek).

- RK na území ČR nevybočuje z koridoru ZÚR. V lokalitě zaniklé obce Mílov je vedení RK navrženo severněji přes stávající zalesněné pozemky a vyhýbá se tak loukám, přes které je veden v ZÚR. Je tak udržen biotopový (lesní) charakter biokoridoru bez zbytečných ekosystémových bariér.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 6 lokálních biocenter.

RK 20009 Oceán – K3

Osa horská (hygrofilní) až mezofilní bučinná.

Popis: Biokoridor propojující RC Oceán přes zamokřené biotopy horských smrčín v údolích a prameništích drobných lesních potoků s NK K3. Vymezen v ose Vitického potoka od prameniště po Nový Fojtov (mimo řešené území v ORP Karlovy Vary). Na území ORP Ostrov vymezen v délce max. cca 1000 m včetně vloženého biocentra.

Stav v ÚPD obcí: V rámci ÚP Merklín není tento koridor řešen.

Zpřesnění:

- Vymezeno podél hranice ORP na odpovídajících podmáčených lesních biotopech.
- RK vymezen v šířce cca 80 m.

Vložená biocentra: V rámci RK je na území ORP Ostrov vloženo 1 lokální biocentrum v místě prameniště pod Velfíkem.

RK 20010 RK 1007 - Popovský kříž

Kontaktní biokoridor osy hygrofilní a mezofilně bučinné lesní bioty.

Popis: Kontaktní regionální biokoridor osy hygrofilní a mezofilní bučinné bioty. Vymezený jak na zemědělské půdě v údolní nivě Rudného potoka, tak na PUPFL ve svazích. Sídlo Hluboký je nově východním směrem obejito převážně mezofilní osou biokoridoru.

Stav v ÚPD obcí: V rámci ÚP Ostrov (změna č. 2) navrženo jako čistě hygrofilní větve podél drobného vodního toku Rudného potoka.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygrofilní biotopy v údolí Rudného potoka, tak i mezofilní lesní biotopy na svazích. Je důležité zachovat obě osy.
- RK vymezen v šířce cca 70-120 m (variuje podle místních podmínek).
- V rámci osady Hluboké se jedná o silně omezený průchod hygrofilní osy biokoridoru.
- Pro zachování dílčí prostupnosti biokoridoru alespoň pro mezofilní osu bylo přistoupeno k vymezení souběžné „bypass“ větve ve stopě stávajícího lokálu (LC4-5) východním směrem.
- Touto úpravou, metodicky a funkčně nezbytnou, došlo k vybočení z koridoru daným v ZÚR.

Diskuze: V rámci zpřesnění tohoto prvku bylo nutné řešit jeho průchod přes stávající zástavbu sídla Hluboký, která zásadním způsobem ovlivnila přírodní podmínky v údolní nivě vodního toku Rudného potoka. Reálný průchod biokoridoru je ve stávajících podmínkách krajiny silně omezený a bylo tedy přistoupeno k vymezení části koridoru v náhradní lokalitě. V dotčeném území nešlo dodržet základní metodické principy vymezení, a tedy bylo přistoupeno k tomuto zdvojenému řešení. Cílem bylo maximálně podpořit konektivitu systému ekologické stability. Nejedná se o variantní řešení, ale o řešení zachovávající a podporující hygrofilní a mezofilní osu biokoridoru.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 5 lokálních biocenter (první LC je společné s RK 20010, poslední pak s NK3MB)

RK 20011 RK 1005 - Borecké rybníky

Kontaktní biokoridor osy hygofilní a mezofilně bučinné lesní bioty.

Popis: Modální biokoridor propojující údolí Boreckého potoka s RC Borecké rybníky. Jedná se o krátký biokoridor s propojovací funkcí zahrnující jak podmáčené biotopy v údolní nivě Boreckého potoka, tak mezofilní svahy a květnaté střídavě vlhké bezkolencové louky za nemocnicí.

Stav v ÚPD obcí: Převzato z ÚP Ostrov (rozpracovaná změna č. 2) a pouze drobně upřesněno – zvětšeno s ohledem na kontaktní vedení biokoridoru.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygofilní biotopy v údolí Boreckého potoka, tak i mezofilní lesní biotopy na svazích. Je důležité zachovat obě osy.
- RK vymezen v šířce cca 60-120 m (variuje podle místních podmínek).
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 2 lokální biocentra (LC na soutoku Boreckého potoka s Bystřicí je společné s RK1005).

RK 20019 RK 20011 - K3

Kontaktní biokoridor osy hygofilní a mezofilně bučinné lesní bioty.

Popis: Kontaktní regionální biokoridor osy hygofilní a mezofilní bučinné bioty. Vymezený jak na zemědělské půdě v údolní nivě Boreckého potoka, tak na zarostlých mezofilních svazích, případně náhradních převážně mezofilních polohách. Sídlo Vikmanov je nově východním směrem obejito převážně mezofilní osou biokoridoru, která samostatně pokračuje dále na sever po zachovalých mezích. Obě osy se setkávají v lesním údolí pod Arnoldovem a napojují se na mezofilně bučinný NK3.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Ostrov (rozpracovaná změna č. 2) navrženo pouze jako čistě hygofilní větve v údolí Boreckého potoka. Převzato z ÚP Ostrov a zvětšeno s ohledem na kontaktní vedení biokoridoru. V některých polohách při průchodu zastavěným územím ve vazbě na vodní tok nebyla v ÚP dodržena minimální šířka biokoridorů. Biokoridor je v těchto polohách s ohledem na stávající stav území představován často jen vlastním tokem.

Zpřesnění:

- Vymezeno jako kontaktní prvek obsahující jak hygofilní biotopy v údolí Boreckého potoka, tak i mezofilní biotopy lesního charakteru – meze a sukcesně zarostlé plochy luk a pastvin na svazích, případně dále od vlastního toku. Je důležité zachovat obě osy.
- RK vymezen v šířce cca 40-130 m (variuje podle místních podmínek).
- V rámci osady Vikmanov se jedná o silně omezený průchod hygofilní osy biokoridoru (jednotky metrů, převážně jen koryto vodního toku). Nelze dodržet minimální prostorové parametry.
- Pro zachování dílčí prostupnosti biokoridoru alespoň pro mezofilní osu bylo přistoupeno k vymezení souběžné „bypass“ větve ve stopě stávajících lokálních prvků s mírnou úpravou.
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Diskuze: V rámci zpřesnění tohoto prvku bylo nutné řešit jeho průchod přes stávající zástavbu sídla Vikmanov, která zásadním způsobem ovlivnila přírodní podmínky v údolní nivě vodního toku Boreckého potoka. Reálný průchod biokoridoru je ve stávajících podmínkách krajiny silně omezený a bylo tedy přistoupeno k vymezení části koridoru v náhradní lokalitě. V dotčeném území nešlo dodržet základní metodické principy vymezení, a tedy bylo přistoupeno k tomuto zdvojenému řešení. Cílem bylo maximálně podpořit konektivitu systému ekologické stability. Nejedná se o variantní řešení, ale o řešení zachovávající a podporující hygrofilní a mezofilní osu biokoridoru.

Vložená biocentra: V rámci RK jsou vložena 4 lokální biocentra

RK 20121 K1 – Potůčky

Osa horská (hygrofilní až mezofilní)

Popis: Biokoridor propojující RC Potůčky přes zamokřené biotopy horských smrčín, ve svahu do sedla k Hraniční hoře, s NRBK K3. Vymezen v délce cca 1000 m.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Potůčky vymezeno bez vloženého lokálního biocentra a v poloze bez vazby na parcelní členění a prostorové dělení lesa v minimálních prostorových parametrech (šířka).

Zpřesnění:

- Vymezeno jako modální biokoridor, který respektuje prostorové členění lesa a mapování biotopů. Přimknuto k hranici ČR.
- RK vymezen v šířce cca 80 m.
- RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra: V rámci RK je vloženo 1 lokální biocentrum.

3.3.5 Shrnutí a podněty pro úpravu nadmístní koncepce ÚSES

Nadmístní koncepce ÚSES je závazně stabilizována ÚPD krajské úrovně, tedy ZÚR KK. V rámci Plánu místního ÚSES došlo u většiny nadmístních skladebných částí ÚSES pouze k jejich zpřesnění v souladu s měřítkem a podrobností zpracování. V několika málo případech byly vytipovány dílčí problémy, nesoulady a náměty k diskuzi, které shrnujeme v následující tabulce:

Významnější rozšíření RC nad rámec ZÚR:	RC 1153 Bučina, RC 1161, RC 1181, RC 10002
Významnější zmenšení RC nad rámec ZÚR:	RC 1190
Problematické naplnění min. prostorových parametrů:	RK 1007, RK 20010, RK 20019.
Odchýlení nového vymezení RK z koridoru ZÚR:	RK 1003, RK 20010.

U výše uvedených skladebných částí regionálního ÚSES tedy nelze beze zbytku naplnit všechny metodické principy pro jejich vymezení (viz kap. 3.1). Při prověření vymezení a zpřesnění prvků na lokální úrovni byly shledány podněty pro prověření či revizi této hierarchie ÚSES v ZÚR KK. Navrhujeme prověření systému řešit prvně zpracováním plánu nadmístního ÚSES pro celé území kraje, který by se stal podkladem pro aktualizaci ZÚR KK. Nadmístní plán ÚSES by měl využít podněty ze zpracovaných plánů místního ÚSES pro ORP v rámci kraje.

3.4 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE MÍSTNÍHO ÚSES

Předložený Plán ÚSES pro ORP Ostrov aktualizuje stávající vymezení ÚSES v ÚPD a navrhuje základní opatření pro ochranu a rozvoj tohoto systému. Bylo vymezeno celkem 257 skladebných prvků místního ÚSES (BC, BK), 2 kritická mísa (viz níže) a dalších 43 segmentů interakčních prvků. Podrobný popis všech skladebných částí ÚSES včetně jejich charakteristik a atributů je uveden v tabulkové části plánu ÚSES. V rámci této kapitoly je popsána koncepce vymezení místního ÚSES. Nadmístní hierarchie ÚSES, na kterou místní (lokální) systém navazuje a rozvíjí její ekostabilizační potenciál, vychází z platných ZÚR KK a je popsána v předcházejících kapitolách.

3.4.1 Vymezení přírodního místního ÚSES

Většina místního ÚSES je vymezena jako větve přírodní s cílovými lesními ekosystémy, respektive ekosystémy kombinující v různé míře stabilní „klimaxové“ lesní biotopy s určitou formou bezlesí. Jedná se o bezlesí primární a sekundární.

Primární bezlesí je v řešených podmínkách omezeno na různé formy bezlesých mokřadů, sporadicky se vyskytující podél drobných vodotečí a rašelinné horské ekotopy. Tento faktor je typický pro větve hygrofilní, vymezované v blízkosti drobných vodních toků, převážně procházejícím širšími lesními porosty. Typickým příkladem jsou údolní olšové jasaniny: STG 3-5 BC-C (4)5a v nižších vegetačních stupních. V nejvyšších vegetačních stupních Krušných hor pak rašeliníkové (jedlové) smrčiny: STG 6-7 A 4(6); rašeliništní smrčiny STG: 6-7 A 6; omezeně pak smrkové olšiny a olšiny s olší šedou STG: 6 (A)B-BC 5b, 6BC-C5a.

Sekundární bezlesí, tedy antropogenně podmíněné, je významně častější a přírodní větve lesního ÚSES jsou velmi často v kombinaci s biotopy trvalých travních porostů luk či pastvin, případně horských rašelinišť (vrchoviště, přechodová rašeliniště). Charakter lesních dřevin je zde však stále dominantní, a tedy je možné tyto větve stále považovat za přírodní.

Mezofilní větve přírodního ÚSES jsou v řešeném území dominantně reprezentativní pro následující lesní (potenciálně klimaxové) porosty. Dle vegetačních stupňů:

- 2. veg. stupeň: STG 2(A)AB-B1-2 (zakrslé bukové doubravy) / 2BD1-2 (zakrslé lipové bukové doubravy). Pouze extrémní polohy jižních svahů kaňonu Ohře.
- 3. veg. stupeň: STG 3B2(3) (zakrslé dubové bučiny až typické dubové bučiny) / 3BD3 (lipové dubové bučiny). Převážně v rámci kaňonu řeky Ohře a v Doupovském Hradišti.
- 4. veg. stupeň: STG 4B3 (typické bučiny) / 4BD3 (lipové bučiny na bazických horninách v okolí Ohře. 4A-AB3 (dubojedlové bučiny na chudších stanovištích a převážně pak jedlodubové bučiny v nižším pásmu Krušných hor).
- 5. veg. stupeň: STG 5A-AB3 (smrkojedlové bučiny na chudších stanovištích a převážně pak jedlové bučiny ve středním pásmu Krušných hor).
- 6. veg. stupeň: STG 6A-AB3 (jedlosmrkové bučiny na chudších stanovištích a převážně pak smrkové jedlové bučiny ve vyšším pásmu Krušných hor).

7 veg. stupeň: STG 7A4 (rašeliníkové smrčiny) / 7A6 (rašeliníštní smrčiny a rašeliníštní kleč nižšího stupně). Jedná se o nejvyšší polohy Krušnohorského plata. 7A-AB2v (zakrslé jeřábové smrčiny) v nejvyšších polohách kolem Klínovce.

Na lesních pozemcích je lokální hierarchie biokoridorů ÚSES až na výjimky vymezována v průměrné šířce 30 m, nebo s ohledem na hranice parcel či prostorového členění lesa. Biokoridory vymezované k založení na zemědělské půdě jsou navrhovány v průměrné šířce 15-20 m. Biocentra jsou navrhována o takových prostorových parametrech, aby zahrnovala minimálně 3 ha potencionálních lesních biotopů.

Popis jednotlivých větví vymezeného místního ÚSES:

LK001: Podleský potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými lesními porosty v údolí Podleského potoka. Větev se odpojuje od regionálního biokoridoru RK20004 ze sedla pod Pískovou skálou a lesním údolím podél toku spadá až do údolí Černé, kde se napojuje na další regionální biokoridor RK20002. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra. LC Červená liška je částečně antropogenně podmíněné biocentrum reprezentující rašelinné louky a navazující podmáčené rašeliníkové smrčiny.

LK002: Prudký potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými lesními porosty v údolí Prudkého potoka. Větev se odpojuje od nadregionálního biokoridoru NK1H ze sedla pod Zaječím vrchem a lesním údolím podél toku spadá až do údolí Černé, kde se napojuje na lokální hygrofilní větev LK003 v údolí Blatenského potoka. V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum.

LK003: Blatenský potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými polohami v údolí Blatenského potoka. Tato větev je částečně antropogenně podmíněná, jelikož se váže jak na podmáčené lesní porosty, tak na podmáčené louky a rašeliniště v údolní nivě vodního toku. Větev začíná v oblasti prameniště (rašeliniště) Blatenského potoka a přes louky v Horní Blatné pokračuje do Potůčků. Po cestě kříží NK1H a sousedí s RC1993 Na strašidlech. Na hranici s Německem se Blatenský potok stéká s Hraničním potokem a přes zastavěné území hraničních obcí se v prostorově nevhodných parametrech tato větev napojuje k hygrofilní ose regionálního biokoridoru RK20002. (Nedostatečné prostorové parametry pro vložení biocentrum vlhkých poloh v zástavbě Potůčků/Johanngeorgenstad).

LK004: Mrtvý potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými polohami v okolí Mrtvého potoka. Tato větev je částečně antropogenně podmíněná, jelikož propojuje plochy bezlesí v rámci NC Božídarské rašeliniště s obdobnými biotopy podél Mrtvého potoka (přechodová rašeliniště v rámci vložených LC). Větev propojuje NC70 Božídarské rašeliniště s regionálním biokoridorem RK20003 v údolí potoka Černá. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK005: Kraví-Jelení potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými lesními porosty v okolí Kravího a Jeleního potoka. Větev začíná v RC1190 Zlatý kopec a podél potoků toto RC propojuje s údolím potoka Černá (RK20003). V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK006: Zlatý potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými polohami v okolí Zlatého potoka. Větev začíná v NC70 Božídarské rašeliniště a podél drobné vodoteče se napojuje na údolí Zlatého potoka, po kterém pokračuje až na hranice s Německem. Větev prochází antropogenně ovlivněnými biotopy (vlhkými loukami) v okolí sídla Zlatý kopec a napojuje se (prochází) přes stejnojmenné regionální biocentrum. V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum.

LK007: Bílý potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými lesními porosty v okolí Bílého potoka. Tato větev je vymezena v sousedním ORP Karlovy Vary a do řešeného území zasahuje pouze logickým propojením s nadregionálním biokoridorem NK1H pod Zaječím vrchem, kde začíná. V rámci větve jsou vložena lokální biocentra na území obce Nové Hamry mimo řešené území.

LK008: Důlní pole

Krátká hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými polohami podél Kozího potoka. Větev propojuje LC Důlní pole vymezené na pastvinách v hlubokém terénním zářezu s členitým mikrorelieфом s nadregionálním biokoridorem NK1H, který protíná dolinu kolem Kozího potoka. V rámci větve je vloženo jedno lokální antropogenně podmíněné biocentrum.

LK010: Buková dolina

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými lesními porosty v Bukové dolině. Tato větev je vymezena v sousedním ORP Karlovy Vary a do řešeného území zasahuje pouze logickým propojením hygrofilních větví lokálního ÚSES. Větev se odpojuje od vlhkých poloh kolem Blatenského potoka a přes sedlo pod Liščí horou spadá do Bukové doliny a dále k Bílému potoku (LK007). V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum (LC Liščí vrch; LBC12) na území obce Nové Hamry mimo řešené území.

LK011: Bystřice

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými, částečně antropogenně podmíněnými, polohami podél potoka Bystřice. Větev modálně propojuje regionální biokoridory (jejich hygrofilní osy) RK1007 a RK536. Tato větev byla vymezena s ohledem na kontinuální propojení hygrofilních prvků ÚSES v řešeném území. Větev prochází zastavěným územím Merklína, kde v dílčích úsecích nesplňuje minimální prostorové parametry díky současnému stavu okolní krajiny. Větev kříží mezofilní větev RK1006 a LK013, odpojují se z ní hygrofilní větve LK014 a LK012. V rámci větve jsou vložena tři lokální biocentra (dvě z toho jsou kontaktního charakteru pro mezofilní biotopy).

LK012: Bílá Bystřice

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými, částečně antropogenně podmíněnými, polohami podél potoka Bílá Bystřice. Tato větev se odpojuje od předešlé větve LK011, kterou modálně propojuje s hygrofilními polohami NC70 Božídarské rašeliniště a dále dvěma odbočkami s RC1002 Oceán a rašeliništi v Horní Blatné (LK009). Tato větev obsahuje kritické místo prostorové spojitosti, které je vymezeno přes zástavbu Perninku v délce cca 1 km. Dle současného a předpokládaného stavu krajiny nelze předpokládat zfunkčnění tohoto prvku. Funkční spojitost je dána pouze vlastním tokem Bílé Bystřice, který je funkční pouze pro hydrofilní druhy. Dále pak omezený přenos semen, energie vody atp. Mimo zastavěné území je větev přírodního charakteru s prvky antropogenně podmíněných ekosystémů pro tyto horské polohy typické (vlhké louky). V rámci větve jsou vložena tři lokální biocentra.

LK013: Lesní hřbet nad Merklínem

Mezofilní větev ÚSES vymezená v rámci lesního hřbetu nad Merklínem. Tato větev má dvě podvětvě. Principem vymezení větve je propojení mezofilních prvků nadmístního ÚSES lesními porosty. Větev vede z regionálního biocentra Pod Plešivcem (RC1161) jihozápadním směrem přes LC Vlčinské sedlo, dále k jihu, kde se propojuje s nadregionálním biokoridorem NK3MB (mezofilně bučinná osa). Z kontaktního biocentra Vlčinské sedlo je vymezena druhá podvětev, která propojuje přes mezofilní zalesněné hřbety již zmíněné prvky s regionálním biocentrem Oceán (RC10002). V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra. LC Podlesí je vymezeno jako kontaktní ve větvi LK011. Již zmiňované LC Vlčinské sedlo je kontaktní společně pro hygrofilní větev LK014.

LK014: Bystřice-Lužecký potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená převážně podmáčenými lesními porosty z údolí Bystřice do Vlčinského sedla a dále přes hřeben do lesního údolí Lužeckého potoka. Tato větev dále pokračuje v sousední ORP Karlovy Vary, navazuje na vymezení ÚSES v obci Nejdek.

LK015: Rybná (K Perninskému rašeliništi)

Hygrofilní větev ÚSES vedená podmáčenými, částečně antropogenně podmíněnými, polohami podél potoka Rybná. Hlavní větev propojuje údolí Bílé Bystřice (LK012) s nadregionálním biocentrem NC70 Božídarské rašeliniště. Větev je lokálně prostorově omezená při průchodu zastavěným územím Abertam. V rámci této větve je vymezena podvětev „K Perninskému rašeliništi“, která propojuje potok Rybná s Perninským Rašeliništěm (přírodní památka Pernink). V rámci celé větve jsou vložena tři lokální biocentra.

LK016: Pod Plešivcem-Božídarské rašeliniště

Mezofilní větev ÚSES vedená převážně lesními porosty z regionálního biocentra Pod Plešivcem (RC1161) severovýchodním směrem k NC Božídarské rašeliniště. Koridor je bučinného až horského (smrkového) charakteru, modálně překonává cca 100 výškových metrů. V rámci větve jsou vložena tři lokální biocentra. LC Jelení je kontaktní a společné pro větev LK017.

LK017: Eliášův potok-Bystřice

Hygrofilní větev ÚSES vedená převážně podmáčenými lesními porosty z údolí Eliášova potoka přes sedlo pod vrchem Jelení do údolní nivy Bystřice u Abertam. Zde se napojuje na vložené biocentrum regionálního biokoridoru RK536/LC2. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra. LC Jelení je kontaktní a společné pro větev LK016.

LK018: Lípa

Mezofilní větev ÚSES vedená převážně lesními porosty z regionálního biocentra Pod Plešivcem (RC1161) východním směrem do údolí Eliášova potoka. Koridor je bučinného charakteru a v rámci vložených biocenter se vyskytují i luční biotopy či lokální hygrofilní polohy (překonání drobného potoka Lípa). V rámci větve jsou vložena tři lokální biocentra. LC U Jasanu je kontaktní a společné pro větev LK019.

LK019: Eliášův potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená v údolí Eliášova potoka od NC Božídarské rašeliniště až do údolí Bystřice v Merklíně. Větev je vedena v okolí potoka na vlhkých biotopech převážně lesních, částečně pak doprovodných vlhkých loukách v antropogenně ovlivněném území. BK prochází částí údolí, které bylo ovlivněno těžbou a je dotčené výsypkami. Původní tok zde byl přerušen. Před soutokem s Bystřicí je

biokoridor silně omezen zatrubněním pod továrnou v Merklíně. Zde bylo vymezeno kritické místo. V rámci větve jsou vložena čtyři lokální biocentra. LC Zálesí je kontaktní a společné pro větev LK020. LC U Jasanu je kontaktní a společné pro větev LK018, začíná zde také větev LK017.

LK021: Rudný potok

Krátká hygrolilní větev ÚSES, která začíná v pramenné oblasti Rudného potoka, kde je vymezeno kontaktní biocentrum s mezofilní luční větví LK020. Větev pokračuje biokoridorem jižním směrem po toku Rudného potoka a napojuje se na RK20010, který pokračuje jak v hygrolilních tak mezofilních polohách až do údolní nivy řeky Bystřice. Větev byla vymezena z důvodu podchycení pramenné oblasti a údolního kontinua regionálního biokoridoru. Větev je složená z jednoho lokálního biocentra (viz výše) a jednoho biokoridoru.

LK022: Božídarské rašeliniště-Popovský kříž

Mezofilní větev ÚSES vedená lesními porosty na svazích údolí Jáchymovského potoka nad Jáchymovem. Větev postupným klesáním modálně propojuje horské polohy Božídarského rašeliniště s bučinnými polohami Popovského kříže (překonává cca 250 výškových metrů, 4-6 veg. stupeň). V rámci větve je vloženo pět lokálních biocenter.

LK023: Jáchymovské lesy

Mezofilní větev ÚSES vymezená na lesních svazích nad Jáchymovským potokem. Větev postupným klesáním modálně propojuje nadregionální biokoridory v různých vegetačních pásmech: horské polohy NK2H s bučinnými polohami NK3MB (překonává cca 400 výškových metrů, 4-6 veg. stupeň). V rámci větve jsou vložena čtyři lokální biocentra.

LK024: NK2H-Meluzína

Převážně hygrolilní větev vlhkých poloh horských lesů je vymezená jako podpurný biokoridor nadregionálního prvku NK2H. Větev je vymezena z důvodů podchycení přírodního fenoménu přechodových rašelinišť v oblasti pod Klínovcem. Začíná v pramenné oblasti Klínoveckého potoka, který sleduje a odpojuje se po jednom z jeho přítoků přes sjezdovky k biocentrum s přechodovými rašeliništi (zde se jedná o antropogenně podmíněné biotopy, které však mají i svůj přírodní přirozený aspekt, pokud by se ponechali dlouhodobé sukcesi). Dále pak větev pokračuje již převážně suchou cestou třtinových smrčín k RC Macecha-Meluzína. V rámci větve jsou vložena tři lokální biocentra.

Management na antropogenně podmíněných biotopech rašelinišť:

Na rašeliništích s nižší hladinou vody je vhodné používat pozdní nebo nepravidelnou seč a vyřezávat náletové dřeviny, v případě narušení vodního režimu přistoupit k jeho opatrné úpravě a následnému sledování, zda sukcesní změny postupují žádoucím směrem. (Katalog biotopů ČR, 2010)

LK025: Jáchymov-Srní

Mezofilní větev ÚSES vymezená západo-východním směrem na zalesněných svazích Krušných hor. Tato větev podporuje koridorový efekt mezofilního bučinného NK3MB od kterého se odpojuje a zase u něj končí. BC jsou vymezena v rámci relativně zachovalých biotop přirozených lesů, BK pak převážně na nevhodných kulturních porostech. V rámci větve je vloženo celkem šest lokálních biocenter, přičemž LC Nad Dlouhou loukou I. je společné s NK179MB.

LK026: Plavenský potok

Hygrofilní větev ÚSES vymezená severo-jihním směrem v údolí Plavenského potoka od RC Macecha-Meluzína až do údolí Ohře, kde se napojuje na nadregionální biokoridor NK41V. Větev je ve své severní části vymezena převážně na lesní půdě, dále k jihu pak je vázána na bývalé nivní louky, mokřiny a zachovalé břehové porosty. V rámci průchodu sídlem Damice je lokálně prostorově omezen. Větev kříží mezofilní větve ÚSES včetně nadregionálního biokoridoru NK3MB, s kterým má společné kontaktní biocentrum. V rámci větve jsou dále vložena čtyři lokální biocentra. LC Plavno protíná LK025, LC Pod Krásným lesem LK031 a LC Damice pak LK029.

LK027: Osvinovský potok

Hygrofilní větev ÚSES vymezená severo-jihním směrem v údolí Osvinovského potoka od RC Macecha-Meluzína až k RC Dubový vrch. Větev je vedena v okolí potoka na vlhkých lesních biotopech. Větev kříží mezofilní větve ÚSES včetně nadregionálního biokoridoru NK3MB, s kterým má společné kontaktní biocentrum. V rámci větve je vloženo jedno samostatné lokální biocentrum Liščí kámen, přes které přechází větev LK025.

LK028: Pekelská skála-Vysoká seč

Mezofilní větev ÚSES vedená lesními porosty, postupně stoupající od RBC Pekelská skála převážně acidofilními bučinami až k hranici ORP a dále pak návrhově k NK2H. Koncepce tohoto plánu ÚSES předpokládá vymezení pokračování této větve lokálního ÚSES v sousední obci Perštejn. Vymezit min 2 LBC (Vykmánovské polesí a Vysoká Seč). V obci Loučná napojit na NK2H.

LK029: Jižní svahy Ohře I.

Mezofilní (až semixerofilní) větev ÚSES vedená převážně lesními porosty na jih až jihovýchod orientovaných svazích kaňonu Ohře od hranice ORP přes RC Ústí Bystřice po RC Dubový vrch. Tato větev reprezentuje biotopy dubohabřin a doplňkově květnatých bučin a suťových lesů. Je vymezena v lokální hierarchii, avšak pro její důležitost a reprezentativnost jsou její prostorové parametry navrženy v regionálních parametrech včetně hustoty vložených biocenter. V rámci této větve je na území ORP vloženo 5 lokálních biocenter, LC V zatáčce je doplňkově kontaktní s větví LK032. Větev kříží hygrofilní větve LK026, LK032 a LK034.

LK030: Jižní svahy Ohře II.

Mezofilní větev ÚSES vedená převážně lesními porosty od RC Pekelská skála na hranici ORP, kde navazuje na vymezení směrem k lokálnímu biocentru (vložené LC do RK 539 dle ZÚR Ústeckého kraje) na kopci Hradiště v obci Perštejn. Větev ze severu obchází zastavěné území sídla Boč a reprezentuje na jih orientované svahy acidofilních bučin a skalních výchozů kaňonu Ohře. V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum, které je netypicky protáhlého tvaru právě díky podchycení jižních svahů Ohře.

LK031: Vykmánov-Dubový vrch

Mezofilní větev ÚSES vymezená západo-východním směrem v polní krajině mezi Ostrovem a Krásným lesem. Tato větev je převážně určena k založení a využívá stávajících fragmentů kostry ekologické stability dochované v rámci stávajících agrocenóz. Tato větev propojuje RK20019 s RC 1140 Dubový vrch po mezofilních (místy až semixerofylních) stanovištích. Tato větev je nutná z hlediska propojení cílových reprezentativních biotopů a dále z hlediska zvýšení ekologické stability dotčené polní krajiny. Realizace této větve bude mít významný pozitivní dopad na lokální biodiverzitu a erozi. V rámci větve

jsou vložena dvě lokální biocentra, přičemž LC Pod Krásným Lesem je kontaktní a společné s větví LK026.

LK032: Údolí Boreckého potoka-Ohře

Hygrofilní větev ÚSES vymezená západo-(jiho)východním směrem v polní krajině mezi Ostrovem a Vojkovicemi. Tato větev je převážně určena k založení a využívá stávajících fragmentů kostry ekologické stability dochované v rámci agrocenóz. Tato větev propojuje RK20019 s údolím Ohře (NK41V). Větev je vymezena podél stávající drobné vodoteče v polní krajině a dále pak po drahách soustředěného odtoku (melioracích), přes dílčí rozvodí pak spadá do prudké zalesněné strže k řece Ohři. Tato větev je nutná z hlediska propojení nadmístních koridorů a dále z hlediska zvýšení ekologické stability dotčené polní krajiny. Realizace této větve bude mít významný pozitivní dopad na lokální biodiverzitu a erozi. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK033: Bystřice-Jižní svahy Ohře

Mezofilní větev ÚSES vymezená severo-jihním směrem z údolí řeky Bystřice u Ostrova až ke svahům nad řekou Ohří. Větev využívá stávajících segmentů kostry ekologické stability – zarůstajících pozemků, luk a svahů nad drobným přítokem Bystřice. Přes louky a křoviny kolem vodojemu pokračuje dále na jih přes velké polní celky (zde se jedná o koridor čistě k založení), které vhodně dělí. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra, přičemž LC V loukách je kontaktní a společné s větví LK034.

LK034: Bystřice-Ohře

Hygrofilní větev ÚSES vymezená po drobných vodotečích a vlhkých partiích lesní i polní krajiny od údolí řeky Bystřice u Ostrova až do údolí Ohře. Větev překonává antropogenně podmíněné plochy odkaliště u Ostrovské průmyslové zóny (zde je vhodné počítat s revitalizací na přírodní lokalitu) a dále pokračuje přes zachovalou soustavu rybníků po drobné vodoteči do lesních porostů. Následně překonává dílčí rozvodí a spadá přes zatrubněný tok (melioraci) v polích do údolí s již otevřenou vodotečí, která je levostranným přítokem Ohře. V rámci větve jsou vložena tři lokální biocentra, přičemž LC V loukách je kontaktní a společné s větví LK033.

LK035: Bystřice-Borecké rybníky

Hygrofilní až mezofilní větev ÚSES vymezená z nivy Bystřice přes soustavu rybníků Velký Orel přes agrocenózy s dochovanými depresiemi (rybníčky, mokřady, remízky) k Jáchymovskému potoku a dále pak nově navrženou propojkou přes Jáchymovskou silnici do Boreckých rybníků. Tato větev je převážně vymezena jako hygrofilní, propojující významné mokřadní biotopy v okolí Ostrova (RC Borecké rybníky, niva Jáchymovského potoka, niva Bystřice-RK1007). Větev je navržena přes stávající ekologicky stabilnější plochy vlhkých depresí v polní krajině. Přes stávající pole se však jedná o prvky k založení, které svým charakterem budou převážně mezofilní. Je však možné při realizaci zvážit tvorbu lokálních depresí a tůní k podpoře hygrofilního charakteru koridorů (modálnější průběh). LC V Dolním Žďáru je vymezené k založení na orné půdě u soutoku drobné vodoteče (strouhy) a Jáchymovského potoka. Za úvahu zde stojí vybudování dalších drobných vodních ploch či mokřadů v místě bývalého rybníka. Nově je navrženo propojení k Boreckým rybníkům. Tato větev tvoří západní obchvat zastavěného území Ostrova a je důležitou zelenou infrastrukturou, kterou je nutné stabilizovat v ÚPD a postupně realizovat. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra, přičemž LC Velký Orel je společné s větví LK036.

LK036: Popovský kříž-Bystřice

Hygrofilní až mezofilní větev ÚSES vymezená severo-jihním směrem od RC Popovský kříž až k LC Velký Orel, které navazuje na údolní nivu Bystřice. Větev prochází převážně po lesních stanovištích, klesá po svazích acidofilních bučin do Ostrovské pánve, kde využívá stávajícího zachovalého lesního celku vlhkých acidofilních doubrav. Následně pokračuje kolem Březového rybníka trasou k založení podél stávající lesní cesty k LC Velký Orel, které je společné s větví LK035. V rámci větve jsou vložena další dvě lokální biocentra.

LK037: Oldříš-Rudný potok

Hygrofilní větev ÚSES vymezená po drobných vodotečích a vlhkých partiích lesní i polní krajiny od NK3MB k RK20010. Větev obsahuje antropogenně podmíněné části ÚSES – lučních společenstev v rámci jediného vloženého biocentra.

LK039: Hroznětín-Ostrov

Hygrofilní a mezofilní větev ÚSES vymezená v rámci polní krajiny mezi Hroznětínem a Ostrovem. Větev je vymezena v západovýchodním směru s částečně kontrastními propojkami k nivě Bystřice (Jesenice) a Velkému rybníku. Jedná se o větev, která obsahuje většinou kontaktní biocentra hydricky normální (ojediněle suchá) a zamokřená. Biocentra jsou většinou antropogenně podmíněná s převahou lučních porostů doplněných o mozaiku sukcesní vegetace, lesíků a remízků. Tato větev podchycuje variabilní prvky kostry ekologické stability dotčeného území. Na prvky lokálního ÚSES navazuje řada interakčních prvků dělících agrocenózy severo-jihním směrem po stávajících mezích a melioračních kanálech.

LK040: U Velkého rybníka

Hygrofilní větev ÚSES vymezená k modálnímu propojení RK1003 s mokřadními biotopy kolem Velkého rybníka a RC10003 Odeř. Tato větev je vedena převážně po stávajících drobných vodotečích (melioračních kanálech) v zemědělské krajině. Okolí Velkého rybníka je ovlivněno výsadbou plantáží hybridních rychle rostoucích topolů, což není z hlediska udržení původní biodiverzity lužních poloh (původní topoly pak mohou dále hybridizovat) ideální stav. Je tedy potřeba přírodními výsadbami tuto větev stabilizovat. Tato větev je přírodní i antropogenně podmíněná. Zakládání a údržba vlhkých květnatých luk a úprava vodních toků (tvorba tůní atp.) je zde na stejné úrovni dosažení funkčnosti větve jako výsadby dřevin. V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum.

LK041: Ke Krásnému vrchu

Krátká mezofilní (až semixerofilní) větev ÚSES, která reprezentuje antropogenně podmíněné biotopy mezofilních ovsíkových luk a mezí charakteru hercynských dubohabřin, respektive klasické křovištní mezofilní až xerofilní vegetace na temeni Krásného vrchu. Ve výhledu doporučujeme zvážit rozšíření biocentra jižním směrem o lokalitu lomu na bentonit. Zajímavé a biologicky hodnotné lomové výchozy a vodní plocha je v současnosti stále dobývacím prostorem. Popsané biocentrum se přes luční porosty propojuje s kontaktním lokálním biocentrem Pod Krásným vrchem II. v rámci větve LK039.

LK042: Obora Hájek-Ostrovské rybníky

Mezofilní větev ÚSES vymezená přes území Obory Hájek, propojující RK1003 s RC1160 (Ostrovské rybníky). Tato větev reprezentuje bazické vyvěřeliny v rámci biochory -4PI (LC Homole) na lesních stanovištích, případně sukcesních plochách na jih orientovaných svahů (LC Nad Hájkem). Větev je částečně antropogenně podmíněná, cílovými společenstvy jsou i mezofilní louky. Větev je z hlediska migrační prostupnosti pro větší savce limitována oplocením obory. Z hlediska reprezentativnosti

ekotopů se jedná o funkční větev, která se pozvolně kontrastním způsobem napojuje na hygofilní RC Ostrovské rybníky. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK043: Hájecké rybníky-Ostrovské rybníky

Hygofilní větev ÚSES vymezená po drobné vodoteči a soustavě rybníků od obce Háječek k RC Ostrovské rybníky. Jedná se o funkční propojení mokřadních biotopů v rámci biochory 4Db. V rámci větve je vloženo pouze jedno antropogenně podmíněné lokální biocentrum.

LK044: Ohře-Sadovský potok

Hygofilní větev ÚSES vymezená převážně mimo řešené území ORP Ostrov. Větev po Nejdovském potoce v obci Kyselka a Sadov propojuje údolí řeky Ohře s LC Malý a Velký Bor v Hájkách. Odtud větev přes dílčí rozvodí pokračuje ve vlhkých polohách údolnic a melioračních kanálů zpět do obce Sadov, kde klesá k Sadovskému potoku. V rámci větve je na území ORP Ostrov vloženo pouze jedno antropogenně podmíněné lokální biocentrum. LC Pod Novou Vískou na území obce Sadov je navrženo ke zvětšení s ohledem na minimální prostorové parametry. V rámci větve jsou pak v okolních obcích vymezeny další 4 biocentra (Kyselka-U zbořeného mlýna, Sadov-U zatáčky, Pod Novou Vískou, Pod Lesovem).

LK045: Sadovský potok

Hygofilní větev ÚSES vymezená po toku Sadovského potoka mimo řešené území ORP Ostrov. Větev se odpojuje od kontaktního vloženého biocentra do RK1003 a pokračuje po hranici ORP do nově navrženého mokřadního antropogenně podmíněného (lučního a rybníčního) biocentra v obci Sadov.

LK047: Hloubek-Pustý zámek

Mezofilní větev ÚSES vymezená a navržena i mimo řešené území ORP Ostrov. Větev začíná mimo ORP Ostrov v RC Hloubek-Bukový vrch a přes LC Travnatý vrch se dostává do řešeného území. Zde byla větev vymezena na PUPFL a sukcesních plochách křovin, kde přes kontaktní LC Na Dubinském potoce a LC Podkova pokračuje do vojenského újezdu Hradiště, kde bylo navrženo LC U borovic. Dále ve vojenském újezdu je nutné počítat s vymezením této větve po jižních svazích Doupovských hor (zde je nutné vložit ještě jedno lokální biocentrum) směrem k vrcholu Větrovci v NC Pustý zámek. V rámci větve jsou na území ORP Ostrov vložena dvě lokální biocentra. Celkem ve větvi počítáme s dalšími minimálně 3 vloženými BC (Andělská Hora – LC Travnatý vrch; VÚ Hradiště - U borovic, + 1 další LC).

LK048: Žalmanovský potok

Hygofilní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče Žalmanovského (Mlýnského) potoka, který navazuje na hygofilní prvky ÚSES mimo řešené území v obci Stružná. V rámci ORP Ostrov je vymezeno jedno biocentrum a jeden biokoridor. V ÚP obce Stružná pak další tři vložená biocentra.

LK049: Perninský vrch-Nové Hamry

Hygofilní větev ÚSES vymezená ze sedla Perninského vrchu (LC), která dále pokračuje po lesních údolích (potocích) do Nových Hamrů. V rámci ORP Ostrov je vymezena pouze polovina LC Perninský vrch. Lokální biocentrum reprezentuje prameniště a lesní vlhčí biotopy rašelinných smrčín.

LK050: Vrbový potok-Arnoldov

Krátká hygofilní větev ÚSES vymezená v údolí Vrbového potoka, která přirozeně navazuje na RK200019. Jedná se o přirozený údolní koridor navazující a propojující ostatní větve ÚSES různých hierarchií. Tato větev je tvořena pouze jedním propojujícím koridorem.

LK051: Děpoltovice

Kontrastní větev ÚSES vymezená na území sousední obce Děpoltovice propojující mezofilní stanoviště Březového vrchu (LC) a vrchu Na malých skalkách (LC) přes vlhké partie LC Pod Březovým vrchem. Do území ORP Ostrov zasahuje pouze krátká část kontrastního biokoridoru vymezená v hygrofilních polohách v délce cca 250 m. Předmětné řešení ÚSES doporučujeme v rámci zpracování nového územního plánu obce přeprojektovat s ohledem na biotické bariery mezofilních a hygrofilních biotopů. Určité míře kontrastnosti se však díky charakteru krajiny (biochory: bazické neovulkanity x svahy kyselých plutonitů) nelze vyhnout.

LK052: Fuchsloch (Liščí díra)

Krátká část hygrofilní větve poloh horských lesů, na území ORP Ostrov vymezena v délce 320 m. Větev začíná ve vloženém LC nadregionálního biokoridoru NK2H a pokračuje lesní údolnicí třtinových, níže po svahu pak papratkových smrčín až k hraničnímu potoku Polava do obce Loučná pod Klínovcem. Dále je hygrofilní ÚSES vymezen v ÚP Loučné v antropogenně podmíněné nivě Polavy.

LK053: Jakubov

Převážně hygrofilní větev vymezená v kontrastním prostředí biochory 3UI v údolí Ohře po drobných vodotečích. Větev propojuje NC110 Doupovský hřbet s tokem řeky Ohře (NK41V). Na druhém břehu Ohře pak pokračuje hygrofilní větev LK026 – Plavenský potok. V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum, které reprezentuje vhodné biotopy dotčené biochory v celé škále přírodního a antropogenně podmíněného ÚSES vlhkých a mezofilních poloh. Jedná se o dochované fragmenty historické zemědělské krajiny s výraznou ekologickou stabilitou mozaiky biotopů (vlhké i mezofilní louky, drobné rybníky a tůně, olšové jaseniny, extenzivní sady a meze, navazující přírodní lesní porosty).

3.4.2 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES

Antropogenně podmíněný ÚSES je přítomný ve většině předcházejících (přírodních) větvích. Čistě antropogenně podmíněné větve ÚSES jsou vymezovány výjimečně a to z důvodu podchycení významných přírodních a ekostabilizačních hodnot pro dané území. Větve byly vymezeny v kulturně využívaných horských zrašeliněných loukách, mezofilních horských loukách, údolní nivě vodního toku, a na stepních lokalitách. V rámci antropogenně podmíněného ÚSES byly podchyceny hlavní typy lučních společenstev.

LK009: Rašeliny v Horní Blatné

Převážně antropogenně podmíněná hygrofilní větev ÚSES vymezená na loukách a rašeliništích v okolí Horní Blatné. Biokoridory jsou vymezené podél drobných vodotečí. Větev je cirkulární, začíná i končí v kontaktu s LK003 (LC Dvorské chalupy). V rámci větve jsou vložena dvě lokální rašelinná biocentra.

Management na antropogenně podmíněných biotopech rašelinišť:

Na rašeliništích s nižší hladinou vody je vhodné používat pozdní nebo nepravidelnou seč a vyřezávat náletové dřeviny, v případě narušení vodního režimu přistoupit k jeho opatrné úpravě a následnému sledování, zda sukcesní změny postupují žádoucím směrem. (Katalog biotopů ČR, 2010)

LK020: Jáchymovské horské louky

Čistě antropogenně podmíněná větev mezofilního lučního ÚSES vymezená na horských trojštětových loukách v obci Jáchymov. Tato větev reprezentuje horské louky a je vymezena od údolí Eliášova potoka v průseku pod elektrovodem, přes Čimické louky, k prameništi Rudného potoka. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra. Větev začíná a končí v kontaktních biocentrech větví LK019 a LK021.

Management v rámci antropogenně podmíněné větve:

Optimálním hospodařením je pravidelná seč a příležitostné přepásání se současným přihnojováním a vápněním, které se musí regulovat podle četnosti seče a pastvy, protože v případě intenzivní seče může dojít k vyčerpání. (Katalog biotopů ČR, 2010)

LK038: Jesenice

Antropogenně podmíněná hygrofilní větev vázaná na okolí toku potoka Jesenice. Větev je vymezená pro podporu koridorového efektu RK1007 a jeho funkčního propojení s RC10007 Odeř. Jedná se o vlhké louky v nivě vodního toku doplněné o břehový doprovod vlhkomilných dřevin (OL, JS, VR, OS). V rámci větve jsou vložena dvě lokální antropogenně podmíněná biocentra lučního charakteru (potencionální vlhké pcháčové louky).

Management v rámci antropogenně podmíněné větve:

Odvodnění pcháčových luk zpravidla vede k jejich dočasnému obohacení živinami a následnému zarůstání některým z travinných druhů. Opouštění pozemků má zpravidla za následek zamokření a zarůstání rákosem, vysokými širokolistými bylinami a vlhkomilnými dřevinami. Po mechanickém narušení dochází k expanzi některých ruderalních druhů, jako jsou Anthriscus sylvestris, Calamagrostis epigejos a Phalaris arundinacea. Pro zachování jejich přirozené druhové skladby je nutná pravidelná seč a udržování přirozeného vodního režimu. (Katalog biotopů ČR, 2010)

LK046: Lučiny

Mezofilní až semixerofilní antropogenně podmíněná větev ÚSES, která byla nově vymezena v obci Doupovské Hradiště. Větev se odpojuje z nadregionálního biokoridoru NK41MB a vede po lučních biotopech směrem na východ k vojenskému újezdu. Větev je vedena po ovsíkových loukách, poháňkových pastvinách a suchých trávnicích. Obsahuje reprezentativní luční (stepní) biocentra chráněná AOPK ČR v rámci smluvní ochrany EVL Hradiště (Lučinský vrch, Šibeniční vrch). V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

Management v rámci antropogenně podmíněné větve:

Pastviny a často sečené trávnický jsou ohroženy především změnou režimu obhospodařování. Druhá pestrost je omezována převodem na jetelotravní směsky. Intenzivní vypásání může narušovat povrch půdy, což vede k ruderalizaci a následné degradaci porostů. Opuštěné pastviny postupně zarůstají. Pro jejich udržení je vhodná extenzivní pastva, případně doplňková seč a sečení nedopasků. U suchých trávniců je při ochranném managementu nezbytné odstraňování dřevin a alespoň jednou za dva roky seč nebo pastva. (Katalog biotopů ČR, 2010)

3.4.3 Kritická místa prostorové spojitosti

Při zpracování plánu ÚSES byly zmapovány dílčí úseky biokoridorů, které trpí výrazným nedostatkem až absencí přírodních či přírodě blízkých ploch nutných k naplnění funkčním minimálních prostorových parametrů daného prvku. Tato území jsou v plánu nadmístního ÚSES vymezena jako „kritická místa prostorové spojitosti“. Kritická místa prostorové spojitosti jsou v plánu v grafické části zobrazena. Jedná se o fakt, že ač v současnosti se v těchto místech jeví problém spojitosti biokoridorů neřešitelný, je žádoucí myšlenku spojitosti i nadále udržovat a v případě možnosti i řešit.

Jedná se o kritický úsek části větví:

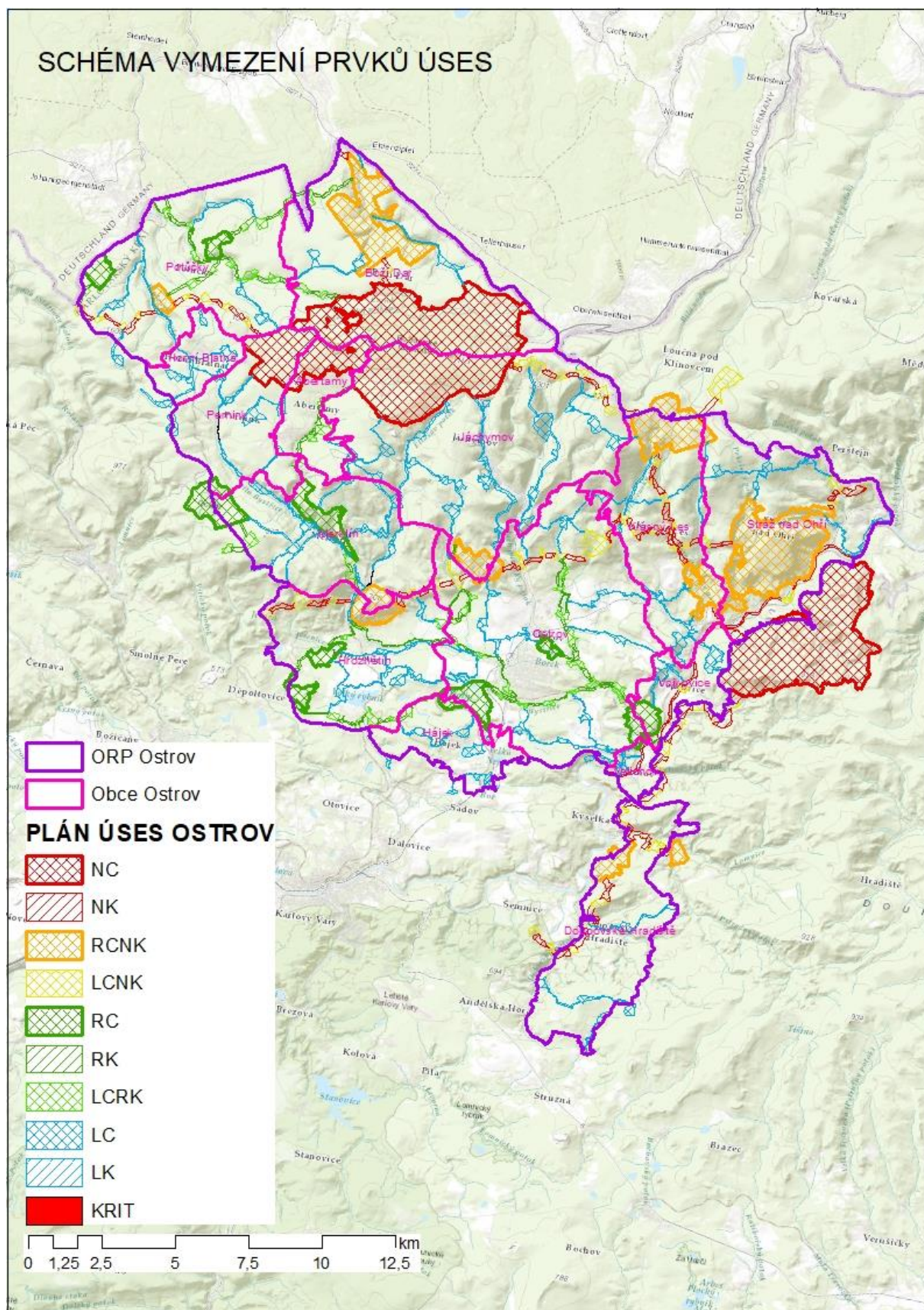
- LK012/LC2-LC3 Bílá Bystřice
- LK019/LC4-LK011 Eliášův potok

V těchto územích není v současnosti možné vymezit biokoridory bez konfliktů s jinými zájmy. Na těchto místech není v současnosti ani v blízké budoucnosti možné uvažovat o vymezení spojitého biokoridoru požadovaných charakteristik a vlastností. S ohledem na skutečnost, že se jedná o území urbanizované velmi intenzivně antropicky využívané, je nutné se v současnosti smířit se skutečností pouze omezeně spojitého biokoridoru v daném prostoru. Přesto jsou biokoridory však ve vyhotoveném plánu uvažovány jako spojitě, neboť tento plán bude podkladem pro územně plánovací dokumentaci, a je žádoucí, aby do budoucnosti nebyla opuštěna myšlenka možného alespoň částečného řešení spojitosti systému ekologické stability.

Dle metodiky vymezení ÚSES (MŽP, 2017) je u skladebných částí nebo větví ÚSES v urbanizovaném území je přípustné:

- akceptovat prostorovou nespojitost ÚSES při zachování maximální možné míry funkční spojitosti (z tohoto důvodu je nutné vymezit ÚSES na všech reálně využitelných plochách),
- využít pro funkce ÚSES různé formy sídelní zeleně (parky, veřejná a vyhrazená zeleň).

Obr. 18 - Schéma vymezení prvků ÚSES

3.4.4 Vymezení interakčních prvků

Interakční prvky jsou skladebnými částmi místního ÚSES, které představují doplněk k vymezení lokálních (místních) biocenter a biokoridorů. Interakční prvky mají zpravidla povahu liniových segmentů, buď bezprostředně navazujících na biocentra nebo biokoridory, nebo s nimi alespoň funkčně úzce souvisejících. Interakční prvky se vymezují především v intenzivně zemědělsky využívaných (zejména polních) krajinách. Typickými interakčními prvky jsou meze s porosty dřevin, úvozy, břehové porosty drobných vodních toků (melioračních struh) nebo stromové i křovité porosty podél cest. Dále pak se jedná o remízky a drobnější zalesněné či zatravněné plochy nedosahující parametrů pro lokální biocentra.

Vymezení interakčních prvků ÚSES se drželo výše uvedeného metodického rámce, přičemž se nejvíce jednalo o podchytení lokálních prvků kostry ekologické stability, případně o návrh takové kostry, která by funkčně doplnila hierarchický systém biocenter a biokoridorů ÚSES. V řešeném území byly interakční prvky vymezovány pouze v zemědělských (lesozemědělských) krajinách. V rámci lesní krajiny Krušných hor nebylo vymezení interakčních prvků nutné. Funkci interakčních prvků zde plní veškeré lesní porosty mimo systém ekologické stability, které jsou významným krajinným prvkem ze zákona. Interakční prvky nebyly dále vymezovány na území obce Doupovské Hradiště a to z důvodu stávající vysoké ekologické stability dochované kostry ekologické stability v mozaice zemědělské a lesní krajiny. Vymezování jednotlivých prvků či ekologicky stabilizovaných segmentů zemědělských krajin (viz dále) by zde bylo neúčelné.

Interakční prvky byly zpracovány ve třech typech vymezení:

- 1) Interakční prvky konkrétně vymezené v rámci zemědělské krajiny. Nejčastěji se jednalo o meze, remízky, protierozní pásy či skupiny dřevin. Dále pak liniové doprovody polních cest a vodotečí a to jak v návrhové (nefunkční) tak stávající kategorii. Do této kategorie také spadají některé skladebné části ÚSES vymezené v územních plánech, které byly ve stávající koncepci Plánu ÚSES zrušeny a převedeny právě do kategorie interakčních prvků.
- 2) Byly vymezeny ekologicky stabilizované segmenty zemědělské krajiny v místech s dochovanou drobnou strukturou polí a luk, případně rybníků a dalších krajinných struktur s dochovanými mezemi a vegetačním doprovodem kolem polních cest. Jedná se o ucelené čisti krajiny, kde není smysluplné vymezovat jednotlivé interakční prvky. V těchto oblastech je vhodné udržovat stávající kostru ekologické stability.
- 3) Bylo vymezeno několik interakčních prvků přírodního charakteru, které jsou lokálně významné a reprezentativní pro dotčené biochory. Tyto prvky však nemají přímou návaznost na větve nově zpracované koncepce ÚSES, a tedy by se jednalo o osamocené či špatně propojitelné prvky (z hlediska platné metodiky). Jedná se o lokality zvláště chráněné části přírody, nebo skalní a lesní pozemky v pravobřežních svazích kaňonu Ohře, respektive jeden rybník v Ostrovské pánvi.

Vymezené prvky byly agregovány a slučovány do skupin, pokud se jednalo o podobný typ interakčního prvku ve stejné lokalitě. Šířka liniových prvků je s ohledem na měřítko zpracování orientační. V podrobnějších dokumentacích jako jsou projekty ÚSES, územní plány, plány společných zařízení KPÚ, případně projekty revitalizací či obnovy polních cest je nutné zpřesnění tohoto rámcového vymezení.

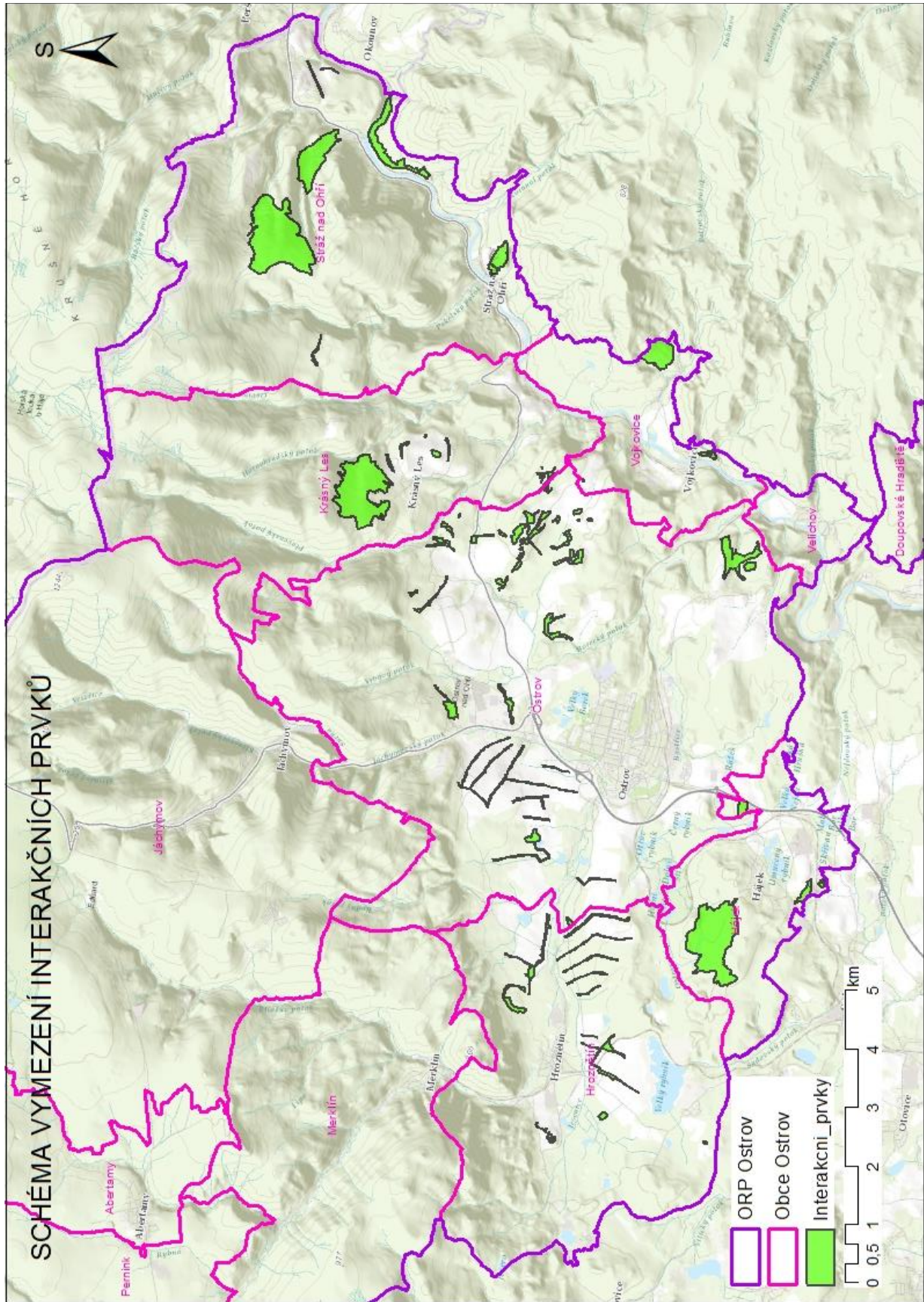
Dle funkčnosti byly interakční prvky stejně jako prvky ÚSES hodnoceny ve škále *funkční – částečně funkční – nefunkční*. Nefunkční interakční prvky jsou současně i prvky návrhové. Sloupec TYP určuje zařazení do výše prezentovaného typu vymezení interakčního prvku.

Tabulka vymezených interakčních prvků:

KOD	FUNKČNOST	TYP	POPIS A NÁVRH OPATŘENÍ
IP_1/1	N	1	Propojení přes zemědělskou půdu. Obnova doprovodu původní cesty a nové rozdělení půdního bloku. Možno vysadit stromořadí ovocných dřevin či dle STG.
IP_1/2	ČF	1	Biopásy. Udržovat a dělit půdní bloky. Možno vysadit stromořadí ovocných dřevin či dle STG.
IP_1/3	ČF	1	Biopásy. Udržovat a dělit půdní bloky. Možno vysadit stromořadí ovocných dřevin či dle STG.
IP_1/4	F	1	Remízky, meze a ekologicky stabilní prvky (rVKP Remíz u Krásného lesa) v rámci zem. krajiny v k.ú. Krásný Les.
IP_1/5	F	1	Dochované remízky a meze v rámci zemědělské krajiny. Podporovat a udržovat, dle možností propojovat novými prvky zelené infrastruktury na pomezí půdních bloků.
IP_1/6	N	1	IP k založení formou meze, stromořadí atp. za účelem dělení půdních bloků.
IP_1/7	F	1	Remízky a meze v k.ú. Maroltov. Chránit a případně dosazovat a funkčně propojovat.
IP_1/8	N	1	IP navržený k realizaci ve stopě navrženého biokoridoru dle ÚP. Podpora ekostabilizačních funkcí zem. krajiny (eroze, zadržování vody, biodiverzita).
IP_1/9	ČF	1	Sukcesní zeleň u Vykmanova. Původně vymezeno jako podměrečné biocentrum a biokoridor ÚSES v ÚP.
IP_1/10	ČF	1	Mezofilní ovčíková louka a mokřadní zeleň u Horního Žďáru. Původně vymezeno jako biocentrum a biokoridor ÚSES v ÚP.
IP_1/11	N	1	IP k založení obnovou mezí, stromořadí, vegetačního doprovodu polních cest v k.ú. Dolní Žďár. Podpora ekostabilizačních funkcí zemědělské krajiny (eroze, zadržování vody, biodiverzita).
IP_1/12	ČF	1	Meliorační kanály SJ směru západně od Ostrova s drobným veg. doprovodem. Vhodné prostorově zvětšit a revitalizovat.
IP_1/13	ČF	1	Stávající remízky a vegetační doprovod polních cest. Vhodné propojit a dozaložit výsadbami (zatravněním) přes ornou půdu.
IP_1/14	ČF	1	Stávající drobné vodoteče s vegetačním doprovodem v rámci zemědělské krajiny. Chránit a podporovat dosadby.
IP_1/15	ČF	1	Meze a doprovody polních cest v zemědělské krajině Hroznětína a Ostrova. K založení výsadbou alejí dřevin.
IP_1/16	F	1	Lesní remízek listnáčů v polní krajině na pomezí Ostrova a Hroznětína.
IP_1/17	ČF	1	Vegetační doprovod drobné meliorační strouhy v zemědělské krajině Hroznětína. Revitalizovat a dosadit dřevinami.
IP_1/18	ČF	1	Meze, neobdělávané plochy a remízky včetně propojujících koridorů (návrh) podél železnice. Původně podměrečné prvky ÚSES dle ÚP.
IP_1/19	N	1	IP k založení obnovou stromořadí podél historické polní cesty. Případně zatravnění, dělení půdních bloků.
IP_1/20	F	1	Lesní remízek vlhké acidofilní doubravy v zemědělské krajině Hroznětína.
IP_1/21	F	1	Dochované meze a krajinná zeleň v rámci zemědělské krajiny Hroznětína. Udržovat a chránit dochovaný stav.
IP_1/22	F	1	Remízek na lokálním vrcholu suššího ekotopu v zem. krajině Hroznětína.
IP_1/23	F	1	Remízky suchých acidofilních doubrav. Doplnují ekologickou stabilitu a diverzitu (kontrastní prvek) převážně vlhčí navazující zemědělské krajiny.
IP_1/24	F	1	Mokřiny v okolí rybníka U Konkordie. Původně vymezeno jako biocentrum ÚSES.

IP_1/25	F	1	rVKP U Hrušky a navazující remízek. Funkční doplněk (kontrastní suchý vrch) zem. krajiny v k.ú. Nová Víska u Ostrova.
IP_1/26	F	1	rVKP Pastviny u Mořičova a navazující remízek. Funkční doplněk zem. krajiny v k.ú. Mořicov.
IP_1/27	F	1	Meze a vegetační doprovody polních cest v zem. krajině Hroznětína. Udržovat stávající stav.
IP_1/28	ČF	1	Vegetační doprovod drobného vodního toku. Původně biokoridor ÚSES dle ÚP.
IP_1/29	F	1	rVKP Rákosina u Bystřice. Původně BC dle ÚP. Ekostabilizační prvek v zemědělské krajině Hroznětína.
IP_1/30	N	1	IP k založení obnovou drobné vodoteče (průlehu) s dosadbou stromořadí.
IP_1/31	F	1	Meze, remízky, vlhké polohy neobdělávané krajiny v Hroznětíně. Udržovat stávající stav.
IP_1/32	ČF	1	Zatravněná mez, polní cesta. Dosadit stromořadí.
IP_1/33	F	1	Zarostlé údolíčko drobné vodoteče, přítoku Boreckého potoka. Propojení RK a navazující zemědělské krajiny východního Ostrova.
IP_1/34	F	1	rVKP Pahorek u Květnové (Tvrziště). Podporuje lokální biodiverzitu a stabilní ekosystémy zemědělské krajiny.
IP_2/1	F	2	Zachovalá původní plužina s množstvím mezí a krajinné zeleně mezi zemědělskou půdou. Udržet stávající charakter a doplňovat stávající meze a dřevinný doprovod cest.
IP_2/2	F	2	Zachovalá extenzivní zemědělská krajina malého měřítka s mezemi, cestami a vzrostlou krajinnou zelení. Udržet stávající charakter, doplňovat stávající meze a dřevinný doprovod cest
IP_2/3	F	2	Zachovalá extenzivní zemědělská krajina malého měřítka s mezemi, cestami a vzrostlou krajinnou zelení. Udržet stávající charakter, doplňovat stávající meze a dřevinný doprovod cest
IP_2/4	F	2	Obora Hájek. Mozaika biotopů travních porostů, lesů, mezí a vodních ploch. Ovlivněno chovem zvěře. Významné z hlediska ekostabilizačních procesů a zachování diverzity otevřené krajiny (mozaika nelesních biotopů málo ovlivněná chemizací).
IP_2/5	F	2	Zachovalá extenzivní zemědělská krajina malého měřítka s mezemi, cestami a vzrostlou krajinnou zelení. Navazuje na lesní porosty NC Doupovský hřbet.
IP_3/1	F	3	Skalnatý kaňon v meandru Ohře s převážně severní orientací. Zachovalé suťové lesy a dubohabřiny. Plošný, ekologicky stabilní, interakční prvek v rámci kaňonu Ohře.
IP_3/2	F	3	PP a rVKP Malý stolec. Kamenolom, odhalené lomové stěny. Plošný interakční prvek v rámci kaňonu Ohře.
IP_3/3	ČF	3	Březový rybník s navazujícím litorálem. Relativně funkční prvek kostry ekologické stability. Původně biocentrum ÚSES dle ÚP.
IP_3/4	F	3	PP Dubohabřina ve Vojkovicích. Reprezentativní lesní stanoviště kaňonu Ohře.

Obr. 19 - Schéma vymezení interakčních prvků ÚSES

3.5 NÁVRH OPATŘENÍ A MANAGEMENTU

Udržovat Plán ÚSES jako živý dokument, který bude průběžně aktualizován v závislosti na proběhlých změnách v území nebo zpracování jiných dokumentací (např. ÚPD, pozemkové úpravy, projekt ÚSES apod.). V rámci zmíněných dokumentací lze ÚSES předkládaný v Plánu ÚSES dále zpřesňovat.

3.5.1 Rámcová opatření v rámci zpracování ÚPD

Vymezená biocentra a biokoridory, popř. interakční prvky, zpřesnit a územně stabilizovat v nových územních plánech obcí, případně jejich změnách.

Respektovat biocentra jako plochy pro trvalou existenci přírodních nebo přírodě blízkých ekosystémů. S tímto cílem nastavit odpovídající regulativy využití území.

Respektovat biokoridory jako migrační trasy v krajině. S tímto cílem nastavit odpovídající regulativy využití území.

Rozvojové aktivity ve smyslu rozvoje veřejné infrastruktury nebo návrhu nových rozvojových ploch (zastavitelné plochy nebo plochy přestavby) koordinovat s vymezeným ÚSES. V případech, kdy není možné skladebnou část ÚSES vymezit mimo zastavitelnou plochu, popř. plochu přestavby, je doporučeno respektovat takovouto skladebnou část ÚSES.

Při vymezování koridorů pro liniovou infrastrukturu preferovat kolmé křížení koridorů pro biokoridory a minimalizovat jejich četnost na nejnižší možné minimum. Výjimkou jsou plochy a koridory pro rekonstrukce a přestavby stávající infrastruktury.

Dojde-li na základě projekčních prací ke zjištění, že technická specifika záměrů nebo charakter území neumožňují koordinaci s ÚSES, lze připustit úpravu vymezení ÚSES. Toto se týká zejména nových páteřních silničních a železničních komunikací (= tvrdých bariér v území), kdy může být žádoucí upravit polohu ÚSES do míst mimoúrovňového křížení (mostní objekty, propustky apod.). Případné úpravy ÚSES musí ctít všechny principy pro jeho vymezování dané metodickými postupy.

3.5.1 Rámcový management prvků ÚSES

Skladebné části vymezené jako nefunkční, popř. částečně funkční, nově zakládat nebo revitalizovat. Nevymezovat do takovýchto lokalit záměry, které by znemožnily založení příslušné skladebné části ÚSES. Skladebné části zakládat alespoň v rozsahu minimálních prostorových parametrů (viz další kapitoly).

Skladebné části vymezené jako funkční chránit a nenarušit nevhodnými antropogenními zásahy. Nesnižovat jejich ekologickou stabilitu (viz další kapitoly).

Upřednostňovat přirozenou druhovou skladbu ve všech vymezených skladebných částech. Lze však připustit výjimky v plochách typu městských parků a zahrad nebo dalších ploch veřejné sídelní zeleně, které slouží i jiným než přírodním funkcím, např. kulturně-společenským, rekreačním apod. Přiměřeně respektovat podmínky památkové péče v prvcích ÚSES s památkovou ochranou (např. RK1007/LC3 – Zámecký park v Ostrově).

Ve vymezených skladebných částech upřednostňovat pouze šetrné formy rekreace, které významně nenaruší příslušnou skladebnou část.

Při rekonstrukci významných dopravních staveb - silničních i železničních - nebo při výstavbě nových významných dopravních staveb (např. vícepruhové silnice I. třídy a místní komunikace, koridorové

železniční tratě atd.) zohlednit migrační prostupnost území danou vymezeným ÚSES - zejména biokoridory.

Revitalizace vodních toků provádět přírodě blízkým způsobem za předpokladu, že budou splněny všechny požadavky protipovodňové ochrany. Přírodě blízkým způsobem revitalizovat i vodní nádrže.

3.5.3 Cílové lesní ekosystémy

Cílové lesní ekosystémy v prvcích ÚSES by měly co nejvíce druhově odpovídat přirozené vegetaci daného ekotopu. Je tedy nutné lesnickými zásahy postupně převádět porosty na odpovídající druhovou skladbu (STG). Důležité jsou také formy hospodaření, které je vhodné v rámci prvků ÚSES preferovat jako přírodě blízké. Neměly by být využívány holosečné způsoby těžby, podporována by měla být těžba výběrová, případně kotlíková atp. V rámci porostů je důležité vytvořit diverzitu nejen druhovou, ale také věkovou. Doporučujeme ponechávat v rámci biocenter jednotky až nižší desítky stromů na hektar do stádia rozpadu. Ponechávat výstavky a uvolňovat vybrané jedince stanoviště vhodné dřeviny jako genovou zásobárnu a zdroje přirozeného zmlazení.

V rámci lesních hospodářských plánů pak v plochách ÚSES prosazovat obnovu dřevin dle souboru lesních typů (SLT) s významným zastoupením melioračních a zpevňujících dřevin (MZD). Lesní pozemky v plochách ÚSES je vhodné začlenit do kategorií lesa zvláštního určení – lesy potřebné pro zachování biologické různorodosti.

Návrhová lesní biocentra zakládat vždy dle místních podmínek, a to klasickou lesnickou metodou zalesněním do oplocenek. Možné je také ponechání plochy několik let přirozené sukcesi a následně probírkou a pěstebními zásahy porost usměrnit a zajistit. Biokoridory doporučujeme prvně zatravnit a osadit kosterními dřevinami (dominantami) v relativně velkém sponu a dále ponechat sukcesi. Následnou periodicky pravidelnou údržbou (zásahy) prvek stabilizovat do námi požadované formy. Důležité je zajistit, aby samovolnými nálety nebyly prvky ÚSES kontaminovány invazivními či stanoviště a geograficky nepůvodními druhy rostlin. Plošná výsadba lesnickým způsobem a následné probírky a prořezávky jsou vhodné spíše pro regionální a nadregionální biokoridory o vyšší šířce prvku (minimum 40 m). V rámci zakládaných prvků ÚSES také využíváme jakékoliv drobné diverzity a podporujeme tak různé druhy mikrostanovišť (např. mokřiny, tůňky, rašeliniště, paloučky, skalky, balvany a kamenné snosy, atp.).

3.5.4 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy

Cílové vodní a mokřadní ekosystémy v prvcích ÚSES by měly co nejvíce odpovídat přirozené morfologii vodního toku a na ní navázané přirozené vegetaci pro daná stanoviště. V rámci stávajících vodních toků tak můžeme mluvit o revitalizaci či renaturalizaci koryt a tvorbě meandrů, tůní a slepých ramen. Dále dbáme na migrační průchodnost v rámci toků, a to především u velkých jezů, stupňů atp. – realizace a údržba rybích přechodů, dále pak umožnění průchodu „suchou nohou“ podél vodního toku. Dle technických podmínek podporujeme vegetační doprovod vodních toků a vodních ploch, respektive enklávy podmáčených luhů. Mokřadní plochy v rámci krajiny zakládáme a podporujeme i jako mikrostanoviště v rámci cílových lesních či lučních ekosystémů.

V silně urbanizovaných plochách, kterými typicky prochází regionální biokoridory (RK1005, RK1007, v části území také RK20019 a RK20010) jež nemohou být vhodně revitalizovány, dbáme na maximální možnou ochranu a zajištění prostoru (omezení zástavby) v okolí vodního toku. Udržujeme doprovodné porosty i např. „parkovou formou“ (příklad RK1007/LC3: Zámecký park v Ostrově), přičemž preferujeme stanoviště a geograficky původní druhy dřevin. V rámci vlastního koryta se snažíme o

diverzifikaci dna a břehů, volíme opevnění např. z kamenného záhozu či skládané rovnaniny na sucho. Dno diverzifikujeme vloženými nízkými prahy či balvany. V rámci břehů můžeme realizovat výsadby mokřadních bylin.

U částečně vodních biocenter rybníků a vodních nádrží je nutné trvat na extenzivním rybníkářství. Omezovat vnos živin do vodního prostředí a podporovat litorální oblasti a rákosiny. Vhodné je v rámci projektů na odbahnění rybníků počítat s obnovou a zvětšením litorálu, případně s budováním tzv. ptačích ostrůvků.

3.5.5 Cílové luční ekosystémy

Cílové luční ekosystémy můžeme rozdělit dle druhu využívání na louky (kosení na seno) či pastviny. Dělením dle přírodních hydrických podmínek můžeme rozlišovat vlhké louhy, louky mezofilní a louky xerofilní stepního charakteru. Luční ekosystémy jsou v řešeném území ORP Ostrov typické pro údolní nivy vodních toků a horské pastviny včetně ploch zrašeliněných.

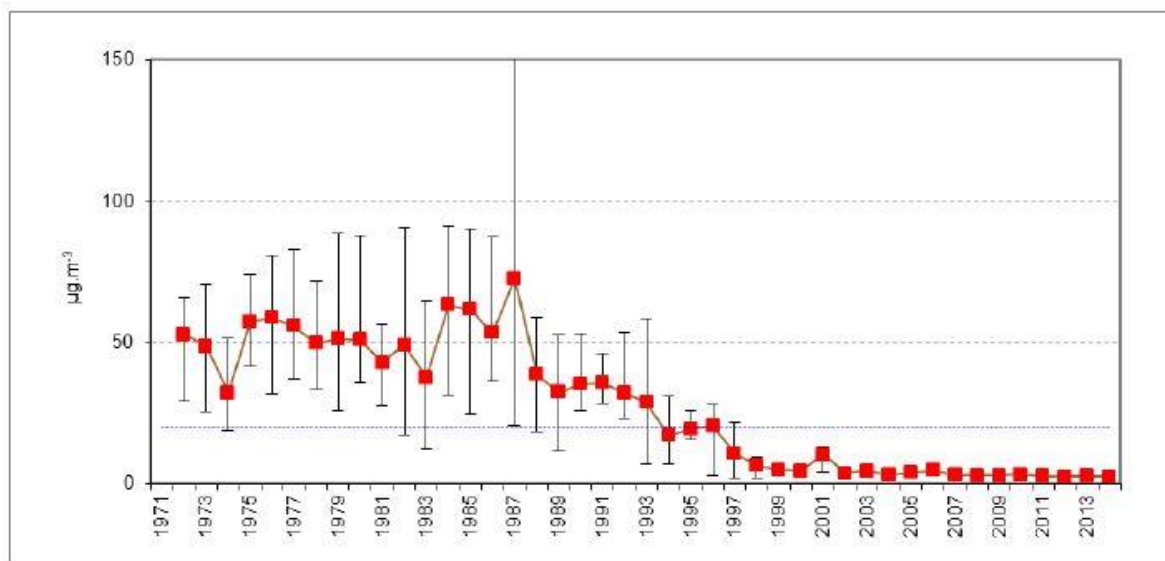
V rámci opatření a managementu ploch lučních ekosystémů je nutné pravidelné vkládání energie formou kosení či pastvy v odpovídajících termínech a odstraňování biomasy z lokality. Prosté mulčování nám nevytvoří tak druhově bohatou louku. Je nutné si uvědomit, že druhově nejbohatší louky jsou na relativně živinově chudých stanovištích. Kosení luk by mělo probíhat ideálně dvakrát až třikrát ročně, v odůvodněných případech i mozaikovitě s ponecháním nedoseků (nedopasků) do dalšího roku. V rámci vlhkých luk, respektive nivních ekosystémů, podporujeme drobná mokřadní stanoviště, respektive respektujeme charakter a ochranu vrchovišť a jiných člověkem ovlivněných rašelinných ekosystémů. Ornou půdu v údolních nivách vodních toků je nutné co nejdříve převést na trvalé travní porosty. Velmi vhodné je alespoň lokální využití osevních směsí s vysokým podílem semen dvouděložných rostlin odpovídajících danému stanovišti.

Mezofilní louky jako podklad pro nově zakládané prvky ÚSES v rámci zemědělské krajiny volíme jako druhově bohaté s vysokým podílem dvouděložných rostlin. Určitá míra ruderalních druhů není na škodu, ba naopak v takto založených plochách narazíme na, z běžné krajiny postupně mizející, polní „plevely“. Vyvarujeme se používání herbicidů.

3.6 POTENCIONÁLNÍ OHROŽENÍ A RIZIKA

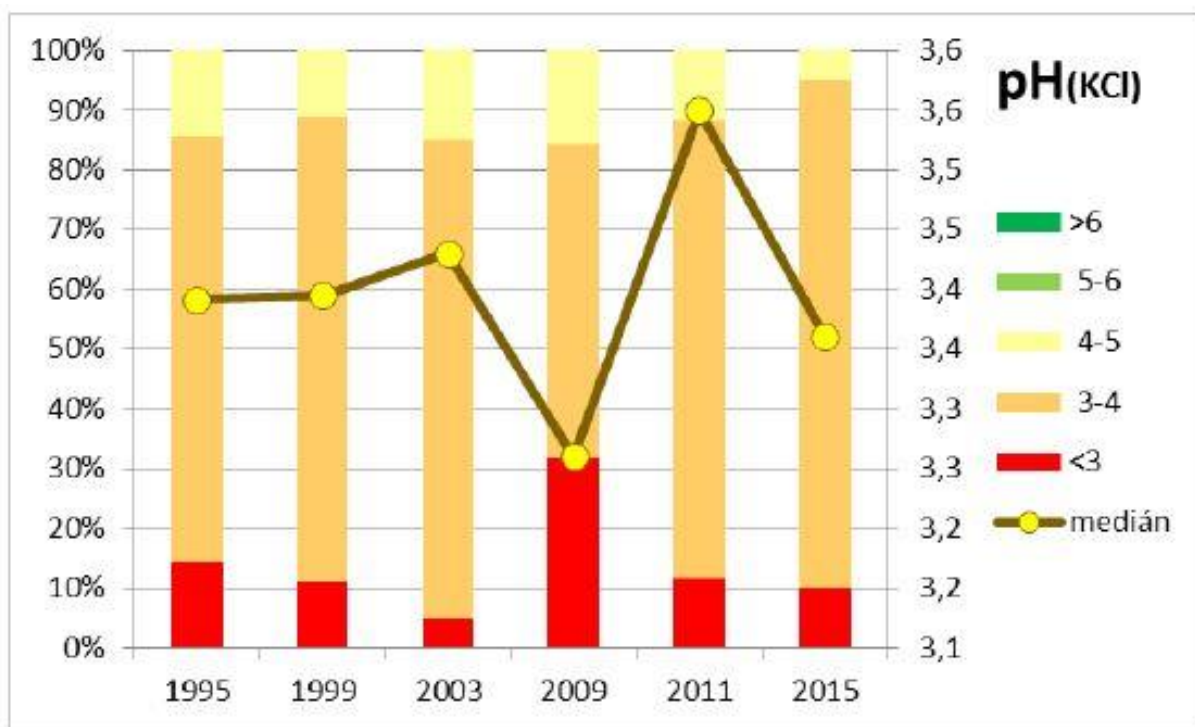
3.6.1 Cílové lesní ekosystémy

Lesní ekosystémy se v řešeném území nejvíce potýkají s **nevhodnou druhovou a věkovou skladbou porostů a přetrvávající depozice a acidifikace lesních půd**. Porosty byly v minulosti silně ovlivněny imisí zátěží a následnou acidifikací lesních půd, ze které se pomalu dostávají. Současná úroveň znečištění ovzduší v oblasti Krušných hor je po poklesu zatížení v devadesátých letech dvacátého století poměrně stabilizovaná.

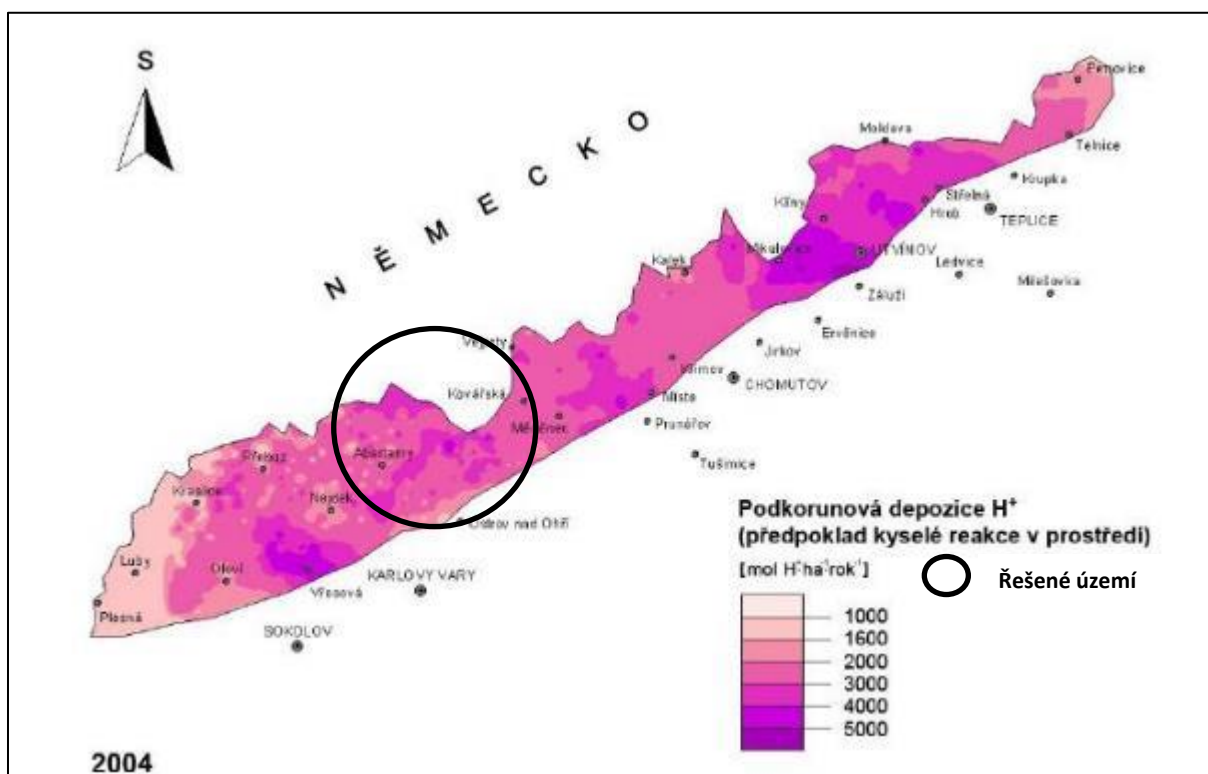

Obr. 20 – Vývoj koncentrací oxidu siřičitého v západním Krušnohoří v letech 1971-2014 (dle údajů VÚLHM a ČHMÚ) (VÚLHM 2015)

Půdní prostředí je stále jedním z faktorů, který v Krušných horách limituje standardní postupy lesního hospodářství zajišťující všechny produkční i mimoprodukční funkce lesa. Problematické jsou zejména nízké zásoby bazických živin a také nízká přístupnost fosforu, a to zejména v poměru k relativně dobré dostupnosti dusíku, který je ve zvýšené míře do porostů transportován ve formě atmosférických depozic. Riziko nedostatku bazických živin je vyšší v západní části Krušných hor, ve východním Krušnohoří však lze očekávat zvýšený odběr živin spojený s postupným narůstáním biomasy lesních porostů na lokalitách bývalých imisních holin. (VÚLHM 2015)

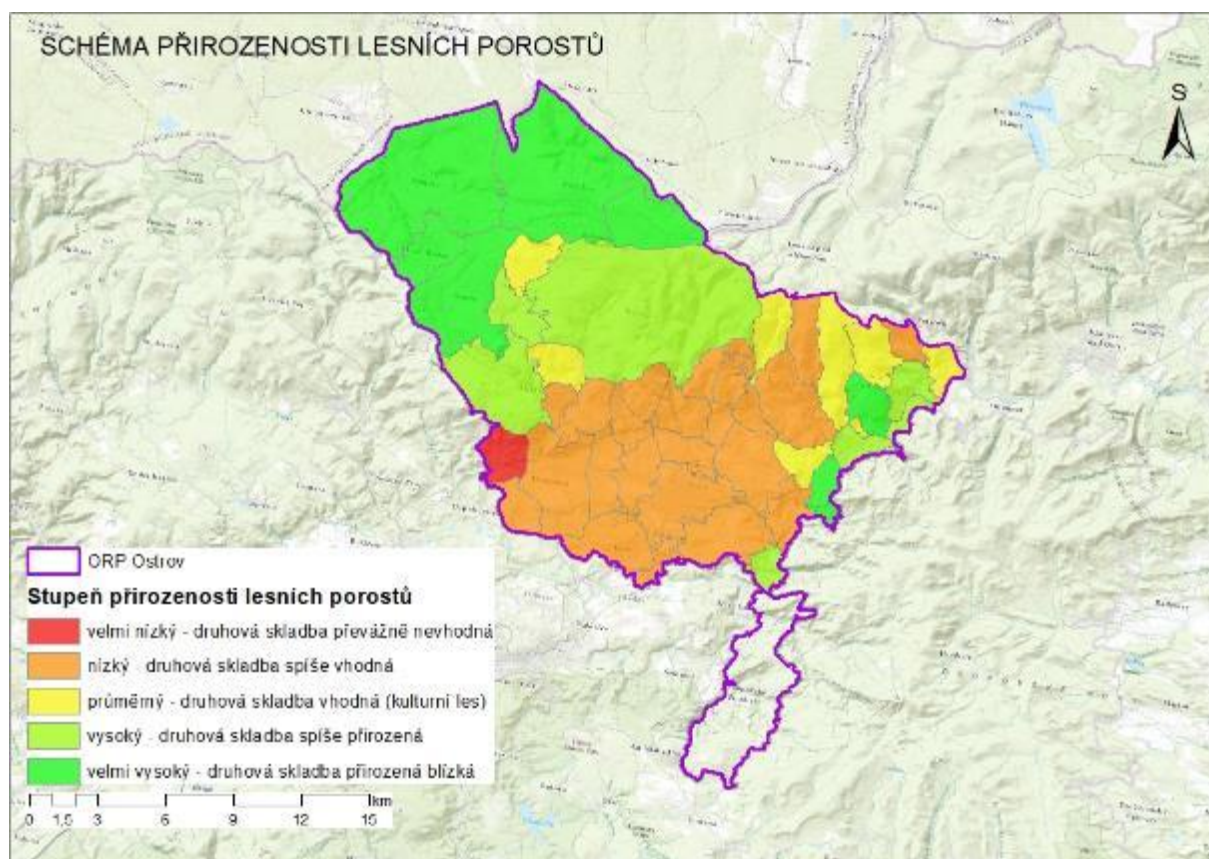
Obr. 21 – Vývoj kategorií výměnného pH a středních hodnot pH na transektu dvaceti ploch v Krušných horách (VÚLHM 2015)

Obr. 22 – Plošné rozložení sumy potenciální podkorunové depozice H⁺ pro jehličnaté porosty v PLO Krušných hor v roce 2004 – modelový výpočet (VÚLHM 2007), upraveno Smejtek

Problematické jsou monokultury smrku ztepilého ve třetím a čtvrtém vegetačním stupni, případně monokultury borovice lesní. Takovéto kulturní porosty konifer jsou silně náchylné ke kalamitám způsobených jak biotickými, tak abiotickými činiteli. Mezi významné biotické činitele na území ORP můžeme zařadit kalamity lýkožroutů, případně dalších druhů bezobratlých živočichů. Obnovu přirozeného lesa s majoritním podílem listnáčů (BK, DB), jedle (JD) a významným podílem dalších tzv. melioračních a zpevňujících dřevin (MZD) pak ztěžuje okus sazenic a přirozeného zmlazení spárkatou zvěří (jelen evropský). Díky pastevnímu tlaku spárkaté zvěře (poškození okusem, loupáním a ohryzem) mohou být nadlimitní stavy jelena evropského limitujícím faktorem pěstování lesa. To je patrné v případech, kdy se uvažuje o změně lesnického hospodaření, konkrétně o možnosti přeměn dosavadních porostů náhradních dřevin za porosty cílové. Tento problém je v oblasti Krušných hor chronický a trvá již více než půl století (VÚLHM 2015). Je tedy nutné investovat do oplocenek či individuální ochrany. Abiotičtí činitelé se v území za poslední dekádu projevují zejména výrazným suchem, případně silnými větry a bouřemi.

Největším potencionálním ohrožením a rizikem pro lesní ekosystémy ve vymezených prvcích ÚSES je stávající přístup v lesním hospodářství a myslivosti.

Obr. 23 - Schéma přirozenosti lesních porostů

3.6.2 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy

Vodní a mokřadní ekosystémy jsou nejvíce ohrožovány zhoršenou jakostí kvality vod a s tím způsobenou eutrofizací vodních toků, rybníků a nádrží. Jakost vod je zhoršována jak přímým vypouštěním do toku, tak nepřímo formou intenzivního zemědělství s vysokými vnosy umělých hnojiv a prostředků na ochranu rostlin, případně jejich špatnou aplikací v rozporu s pravidly použití. Např. blízko vodních toků, v nevhodném období atp. V Ostrovské pánvi je problémem absence protierozních

opatření a absence dostatečného zatravnění kolem drobných vodních toků. Dalším faktorem ohrožující funkčnost liniových vodních prvků je fragmentace toku jezy, stupni, MVE a dalšími prvky silně či zcela omezující migraci vodní bioty proti proudu. Problémem stále ještě jsou staré meliorace a narovnaná koryta drobných vodních toků, která rychle odvádí vodu z povodí a neumožňují dostatečné zpomalení odtoku a zadržení v krajině, např. ve formě mokřadů, luhů či vlhkých luk. Tento problém by typicky řešily realizace návrhových větví hygromfilního ÚSES v polních krajinách po drobných vodotečích/melioračních řadech.

3.6.3 Cílové luční ekosystémy

Luční ekosystémy jsou jako antropogenně podmíněné ekosystémy nejvíce ohroženy dvěma extrémy v chování člověka. Prvním je intenzivní trávníkářství, kdy jsou luční porosty hnojeny, přesévány a jsou využívány pouze pro intenzivní produkci biomasy. Jedná se o druhově velmi chudé trávníky. Druhým škodlivým extrémem je opuštění od lukaření či pastvy a ponechávání luk samovolné sukcesi, zarůstání či rovnou cílenému zalesnění. Oběma způsoby dochází k závažné degradaci staletí stabilizovaného biotopu bezlesí (louky, pastviny) v rámci kulturní krajiny střední Evropy. Druhově bohaté louky jsou tedy nejvíce ohroženy přehnanou činností či nečinností člověka jako hospodáře. Zásadní je kontinuita a přiměřená intenzita péče o předmětné cílové luční biotopy.

4. PROBLÉMOVÁ MAPA

Problémová mapa prezentuje v grafické a datové podobě seznam změn, střetů a problémů, které byly analyzovány a které byly plánem ÚSES řešeny. Pro přehlednost a lepší orientaci byl sestaven problémový výkres se zaznamenáním problémů, střetů a změn. Dále byla sestavena tabulka navržených změn oproti v současné době platnému vymezení ÚSES včetně odůvodnění jednotlivých doporučení na změny.

4.1 Komentář k výkresu Problémové mapy

Výkres problémové mapy byl vytvořen jako soutisk stávajícího vymezení ÚSES v územních plánech dotčených obcí (případně projednávaných změn ÚP či návrhů nových ÚP) a navrhovaného vymezení ÚSES v Plánu ÚSES. Dále byla do výkresu promítnuta nadregionální a regionální hierarchie ÚSES z platných ZÚR po aktualizaci č. 1. Jako podklad byla použita topografická mapa (ESRI).

Pro přehlednost a v souladu se zadáním byla vytvořena bodová vrstva („[Ostrov_problémy a střety.shp](#)“), která ve svých atributech stručně shrnuje analyzované závady a provedené změny v nově navržené koncepci vymezení ÚSES pro ORP Ostrov. V mapové legendě se jedná o symbol červeného otazníku s popisným kódem, ke kterému se váže popis v tabulkové části. Bodová vrstva problémů byla kódována podle obcí, využitím prvních dvou písmen názvu dotčené obce. Příklad: AB1 (Abertamy 1). Kódování je postupné a začíná vždy problémy u nadregionálního ÚSES, pak následuje ÚSES regionální a následně lokální. V atributové tabulce je hierarchie vyznačena (N/R/L).

V rámci Problémové mapy byla vytvořena dílčí schémata, která prezentují střety navrženého ÚSES s plánovanými záměry a rozvojovými aktivitami v území. Dále byly řešeny potenciálně významnější střety s dopravní a technickou infrastrukturou a těžbou nerostných surovin.

4.2 Komentář k tabulkové části Problémové mapy

Tabulková část shrnuje po jednotlivých obcích závady ve vymezení ÚSES ve stávajících podkladech (územních plánech a ZÚR KK). Navrhuje a odůvodňuje řešení těchto nesrovnalostí v souladu s celkovou koncepcí nového vymezení ÚSES v rámci Plánu ÚSES. Tabulková část Problémové mapy se často odvolává na tuto textovou zprávu, kde je v jednotlivých kapitolách podrobně popsáno a vysvětleno vymezení ÚSES ve všech hierarchiích.

5. ZÁVĚR

Předložená textová zpráva shrnuje provedenou analýzu a návrh (aktualizaci) plánu místního a nadmístního ÚSES na území správního obvodu ORP Ostrov. Plán ÚSES byl zpracován v souladu s platnou legislativou a metodikou vymezení ÚSES vydanou MŽP v roce 2017.

Skladebné části ÚSES byly vymezeny nad katastrální mapou a graficky prezentovány v souladu s metodikou v mapě měřítka 1 : 10 000.

Návrh plánu ÚSES pro ORP Ostrov byl projednán se všemi okolními ORP (Karlovy Vary, Kadaň), vojenským újezdem Hradiště, Krajským úřadem Karlovarského kraje a s Ministerstvem životního prostředí ČR. Projednání bylo kladné na všech dotčených úrovních.

Odborná oponentura ÚSES byla zpracována Ing. Tomášem Daňkem (ČKA 04 418). Výstupy z této oponentury byly prezentovány zadavateli na ORP Ostrov. Doporučení a nedostatky byly zapracovány do finální verze této dokumentace.

6. POUŽITÁ LITERATURA

BÍNOVÁ L., CULEK M. (1996): Územně technický podklad Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability České republiky. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha.

BUČEK A., LACINA J. (1984): Biogeografický přístup k vytváření územních systémů ekologické stability krajiny. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, Brno.

BUČEK A., LACINA J. (1999): Geobiocenologie II. MZLU v Brně, Brno.

BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.

CULEK M. [ed.] (1996): Biogeografické členění ČR. MŽP ČR a Enigma, Praha.

CULEK M., BUČEK A., GRULICH V., HARTL P., HRABICA A., KOCIÁN J., KYJOVSKÝ Š., LACINA J. (2005): Biogeografické členění ČR II. díl (Biochory). Ekocentrum Brno a AOPK. Brno.

CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČÍ M., GRULICH V., LUSTYK P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky. 2. Vydání. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.

VÝZKUMNÝ ÚSTAV LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A MYSLIVOSTI, V.V.I. (2007, aktualizace 2015): Lesnické hospodaření v imisní oblasti Krušných hor, Jíloviště.

ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.